

eul_wid: msu-ae

Φιλόδημος ὁ Γαδαρεύς · Philodemos of Gadara

On Piety

Περὶ εὐσεβείας

Period: Ἑλληνιστική Hellenistic

Dialect: Κοινή Koine

Domain: Φιλοσοφία Philosophy

Format: Πραγματεία Treatise

Affiliation: Epicurean

col. 1 infp P.Herc. (De pietate corpus), col. 1 infpars

.... καὶ τὸνατοδιο δόρπον ...ας καὶ το ...βιαυτι ...ατ.επ ...ταις.τρο ..ς κόραις
ι ..διουτου ..δια..προ [πε]ρὶ κάλλους [ἄγω νίζ]εσθαί φη[σιν] ..αρεος αἰκίσ[ασθαι] [μῆ]
προκριθε[ί]σ[ας]. ..ος δ' ἐ[κ]τί[θησιν] ..προμηθε ..ατερων τ [.]κ[αὶ] Αἰσχύ[λος]

col. 2 P.Herc. (De pietate corpus), col. 2

..τωνα .ο.ιτοια .εδοτα . πρὸς το ..γγερθα τῶν βασι[λέων] υτετην .καιδιαδ ακωναπε λιχεσθαι
ενοζε εσσ αταφαιει μον καὶ τον αλογοτουκ ουστρωια εσται τὰς φ τολεισεισο ν ἐκείνους
θωσινκαιν

col. 3 P.Herc. (De pietate corpus), col. 3

..τον..δ ..τρικαι ..τηγτο ..τεσε .τονυκ[τ] ο.τεν .γετο..ε καὶ τος ντυσδεγ [ν]υκτι δατι α.ιπο.ευσ
μσ.νικα.λ. ιατ.νερει .νο...αι καὶ τω .. η ια..τε..οτ φ..πε..ον ταμις..υκ πιτ...ως[κατὰ] πε... καὶ
Πίν[δα ρο]ν κ[α]ῖ φα.ριπ

col. 4 P.Herc. (De pietate corpus), col. 4

....γαρ...νπφε..μ.νοπρ..ταιςγαρ...π ... Δία [φη]σὶν ...τον..πε ...τικαι
μηεστ...καεκ.μαν ...υατακαταμτεμακ ...τιναεχιτ ... καὶ τοῖς ἵππ[ων] [τ' ἐσ]τὶν καὶ προ[βά
των] καὶ κητῶν [βί οἰς ὅ]μ[ο]ιον προσ [καρ]τερεῖν ..εν ...περ...προ ...τη...τοαρ.τον

col. 5 P.Herc. (De pietate corpus), col. 5

.....δεκααι τῶι π [. .] [Π]ρομηθε[ῖ] λυομέ[ν]ω[ι] φη σι θέτ[ι]δος ε ...ρασιν[- - -] [ὁ] [δὲ τ]ὰ
Κύπ[ρια] ποιή σας Ἥ[ρ]αι χαρ[ιζομέ νη]ν φεύγειν αὐ[τοῦ] [τὸ]ν γάμον Δ[ία] [δ' ὁ] μόσαι χολω[θέν
τ]α διότι [θ]νη[τῶι] [συ]νοικίσει· καὶ πα ρ' Ἥ[σι]δω[ι] δὲ κε[ῖται] [τ]ὸ παραπλή[σιον]·
Πείσανδρος [δὲ] [Π]ερικλυμένης [αὐ τὸ]ν ἐρασθέν[τα] .εστιν .και....τον

col. 6 P.Herc. (De pietate corpus), col. 6

..λαπηθε .εωνη πρὸς δὲ [τ]αύταις α .ω κελαιν [Π]λειάσιν κ .τι καὶ Μη[κιονί κ]ην καὶ
Λαο[δίκη]ν . τις τη εν ..ασεοισητ .θεν τέκε[ν ἀντίθεον] [Π]ολύβοια κ[αὶ τῇι] [θ]νητῇι
Γορ[γοῖ] .ογελοκιτα . τῶν πλείστ[ων τερά τ]ων πατέρα . αὐτοὺς δὲ ν[ε ω]τέρους θε[οὺς] .τεν ον
μεμε .πε..τιν .και.γαρ .τον..προς

col. 7 P.Herc. (De pietate corpus), col. 7

....σθαικ ...ην π[ο]τε ...ερρο ..μενιπρ ..νδερα ...ος [τῇ]ν Ἀθ[η]νᾶν] ..ς καὶ λ ..ρι ..ης ...ειγ ..τεωσος
[τὰ]ς μεγάλας [ῥ]οίας] [συ]νγράφας, Περσ[ε]ύς πο τε] τὴν κεφαλ[ῇ]ν] [αὐ]τῇ τῆς Γορ[γ]οῦς]
[παρ]έδωκεν, ὥ[ς] δ' ὁ [τῇ]ν]με..πιδα[ποι ἡ]σ]ας αστερου

fr. F P.Herc. (De pietate corpus), fr. F

[. . .]οεισ[. . .][Νέ με]σιν τ' ὁ τὰ Κύ[π]ρια] [γ]ράφας ὁμοιωθέ[ν] τ[α] χηνὶ καὶ αὐτ[ὸ]ν διώκειν,
καὶ μιγένν[τα]ς ὠιὸν τεκεῖν [έξ] οὗ γενέσθαι τὴν [Ἑλ]ένην. ὥς δὲ [Λή]δας έρασθεῖς [έ γ]ένετο
κύκνος, [Εὐ]ρώπης δὲ ταῦ [ρος], Λαμίας δὲ ἔ [πο]ψ, Δανάης δὲ χρ[υ]σὸς καὶ παρ' Ἀπολλ[ω]
νίδηι] καὶ παρ' Εὐ[ρι]πίδ[η]ι λέγετ[αι]. [. . .] [. .]νπαρ[. . . .]

col. 1 P.Herc. (De pietate corpus), col. 1

[. . . .] [Ἀ]ρίστω[ν δὲ] [καὶ τὸ]ν Μητρ[ό]δω ρον ὁ νειδίζει [. . .] [. . .]ψυχ[. .]την ε[. .]
[. . . .]αν[. .]μει[. . .] [.]οετ[. .] [θε οὐς] ἄλλους εἶναι οὐ δὲ οὐς ὑπολαμβάνου σιν·
τούτοις δὲ καὶ Π[υ]ολύαινος ἐν τοῖς Πρὸς τὸν Ἀρίστων[α] μάχεται [.] [. .]ει δὲ περὶ
πολλῶν έρμάτων· καὶ ἐν τῷ πρὸς δια[.] προσ[. .]μι[.] τει[.]
ανα[.] θεισ[.][πί] πτειν[.] ονω[.]ων [.]οσις
ται καν[.] ατον[.] μαιον[.] θεον α[.]φ[. .] ναι κ[.]
των[.] καὶ τῶν [.]

col. 2 P.Herc. (De pietate corpus), col. 2

[.]εαν[. .] [.]δια[. .] [.]θεω [ρ][.]νοδαλ [.] [τ]ὸ λέ[γ]ειν
ὥς ο[ὐδ'] ἐν τοῖς σώμασιν [κα]τα[λ]ε[ί]πει τοὺς θεοὺς, [τῶν σ]ωμάτων [λέγ]ων τὰ μὲν εἶναι
σ[υ]νκρίσεις, τὰ δ' ἐξ ὧν αἱ συν κρίσεις πεπὸνται· μήτε γὰρ ἀτόμους νομίζουσιν τρ[ὸ]ς θε[ο] οὐς
μήτε συ[ν]κρίσεις, ἐπειδήπερ [οὔ]τοι μὲν [δ]ι[α]ιώ[ν]ι[ο]ι τελέως, αἱ δὲ πᾶσαι φ[θ]αρταί· μηδὲν [δὲ]
σῶμ' ἔχειν] τοὺς θε[ο]ὺς ἀφθά[ρ] τους [δ]ν[τ]ας ἄλλ[λ'] οὐ κ[α]ναι[. . .]ο[. .] μόνον εσ[. . .] νομί
ζοντας [. .]ντιθ[. .] [. . .] {ται} {κα} [.] [. . .] {ατον} [.] [. . .] {μαι} σω[.] [. . .]
{θεονα} [.] [. . .] {ναικαιτων} [. . .] [. .]των[.]

col. 3 P.Herc. (De pietate corpus), col. 3

μυνακ[.] νων π[.] εἴ γ' εὐ[σ]κοποῦσιν] φησιν φύσιν τούτων πραγμάτων καὶ
πολλῶν αὐτὴν περιεστώτων δοξ[ά]ζειν ἐξεῖναι] καὶ πολ[λ]οῖς αἱ δίοις [θεοῖς] κάθα] νάτο[ις
εἶναι· οὐ] μὴν [.] μεν[---]σι[.] οιδ[.] φει[. .]ν[.]
γραμ[.] των μα[.] νον[.] τη γ' οὐ[.] γεγυ[.]
σειε[.] τε[. .]το[.] [---] [---] [---] [---] [---] [---] [---]
---]

col. 4 P.Herc. (De pietate corpus), col. 4

[. . .]τω[---]μεθα [. .]ους κ[. .] τῆς ὁ [μοιότ]ητος [. . .] καὶ [---]πων[. .]εμων [. .]μεντος
ἔ[ν]κλισι[ν] καταφάσκοντας ἐκ [---]ν αὐτῶν· καὶ ὁ Μητρ[ό]δωρος δὲ τὴν τοιαύτην ποιεῖ [ται]
διαστολήν[---] [ἐν τῷ] Περὶ μετα[βο]λῆς, καὶ φησι νρ[εῖν] [σύν]κρισιν τῶν [μὴ κα τ'
ἀ]ριθμὸν οὐ μόν[ον] [ἄφ]θαρτον, ἀλλὰ [καὶ] [θεί]αν, ὀρθῶς [μέ]ν [το]ι καὶ φιλαλήθω[ς] [---
-]εν οἷς ἂν μη[---] [---] [---] [---] [---] [---] [---] [---] [---]
[---] [---]

col. 5 P.Herc. (De pietate corpus), col. 5

[---] [---] καὶ τῶν [.] μὴ τα[.] δ' ἐπε[.] την ισ[.]
σα [κ]ατ[.] [κ]ατ' ἐν[νο] [.] εται καὶ τ[.] [φύ]σιν αὐτὴν [.] καὶ πρὸς
τ[.] διαμενο[.] [ἀ]πολειπε[.] δ[. .]τοις[. . .] [τοῦ] τό φασι μέχισ[τον] εἶναι
τεκμήριον τοῦ περιαιρ[εῖν] τὸ θεῖον[ν] ἐκ τῶν [δ]ν των τὸν ἐπ[ι]ν[ο]οῦν τα σωματικὸν εἶναι]
ἀλλ' ἀ[πο]λείπ[ον] τες τῇν αἴσθη[σιν] καὶ τὴν ἡδονήν, καὶ τ[ιν'] ἐσ[θλ]ή[ν] ἔξιν] παρεστήσαμεν
κατὰ τὰ ἐννοήματα [πά]ντα τὴν [τῶν δια]μενόν[των] μὴ [---]

col. 6 P.Herc. (De pietate corpus), col. 6

[.] ἀφ'θαρτ[. . .] [οὐ] μόνον ἐμ[.] ται λαχ[.] την ε[.] λ[.]ν[.]
των, ἀλλ[ἀ καὶ] [. .] [δι] αίτας δ[. . . .] [ἀλ] λὰ τὰς ὁμ[οίας] [. .] νοντων [.] την
[.] των κα[.] [δυ]νατ[όν] [.] ἐκ τῶν [.] την λ[.] [παρ]
εχόντων [τοὺς ὄνει] δίζοντ[ας τὰς ἀ] πλᾶς δια[ίτας] [. . .] ἀλλὰ πυκ[ν][. . . .] ἀποτελού[σας δι]
δάσκει δ' ὁ Ἑ[πίκου ρο]ς ἐν τῷ Ν[. . . .] [. . . .] `πρὸς τοσ[.] [ἀναγ] καῖα [- - -] αυ[. . . .]
[. . . .]ητων[. . . .] [. .]ειν γ[.] [ἀ] σταθὲς φα[.] ειν ὑπν[.]ο[.] διὰ τῶν
τ[.]

col. 7 P.Herc. (De pietate corpus), col. 7

[. . .] [το]ύτων αν[. . .] [. . .] [κα]τατυγχάνου [σιν οὐδ]αμῶς διὰ [τοῦ θ'][, ὥστ'] ἀνόσιοι δια
[βαλεῖν] ἡμᾶς, εἰ μὴ [σύμφ]αμεν π[ᾱσιν]· [ἐκείν]ωι δ' οὖν εἰς [φέρων] καὶ Μητρό [δωρος]
τυγχάνει [παραι]τήσεως τῷ [φάναι ἐν] τῷ Περὶ θε [ῶν][, ἔτι] δ' ἐν τῶν Πε [ρὶ μετα]βολῆς τὸ
μὴ [μετέχον] τοῦ κενοῦ [διαμένε]ιν, ἅπασαν [δὲ σύ]γκρισιν φθαρ [τήν]. [Ἐπι]κούρωι δ' ἐν [τῷ
Περὶ θε]ῶν τὸ μὴ [τῇ φύ]σει τὴν α[ἰ]σ[θ]ανομέν]ην σύνκρ[ι σιν ἔχον] σύ[μφ]ω[νον] [τῷ θείω]
καὶ τὸ μὴ τῆς [φύσεως ὄν] μετεχού [σης τῶ]ν ἀλγηδό[νων], [ὥστ'] ἐξ ἀν[ά]γκης μα [λακίας
πολ]λὰς ποῆσαι, [ἡ θεία φύ]σις οὕσα [φαίνεται] καὶ τις [δαιμόνιος] ἀλλὰ [μὴν περὶ ταύ]της

col. 8 P.Herc. (De pietate corpus), col. 8

[- - -]ις τῶν ἀναγ καίων εἰδέναι πα ραλείπεσθαι· γράψας [δὲ] καὶ Περὶ ὁσιότη τοσ ἄλλο
βυβλίον κᾶν τούτωι διασα φεῖ τὸ μὴ μόνον ἀ φθάρτως, ἀλλὰ κ[αὶ] [κα]τὰ συντέλε[ιαν] ἔ[ν]ν[η]ν καὶ
ταῦ[τὸν συν] εχῶ[ς ὑπάρχον καθ' ὁ] μιλ[ίαν ἐνό]τητας[προσαγορεύε]σθαι, τὰς μὲν ἐκ [τῶν
ὄντων] τῶν α<ὕ>τῶ[ν ἀποτε] λειῖσθαι, τὰ[ς δ' ἐκ τῶν] ὁμοίων· [.] σαν[- - -]υ[- -
-]κυ[.] ν[.] [- - - -] [.] ταύ [τ][.] [ἀ]προφαίνε τ[αἰ]· κᾶν
τῷ δω δεκάτ[ω]ι Περὶ φύ[σ]ε[ω]ς το[ῦ]ς πρῶτους φη[σιν ἀ]νθρώπους ἐπὶ ν[οή]ματα <τῶν
ἔ>ξω βα<ί>νειν ἀφθάρτων φύσεων εἶναι γὰρ

col. 9 P.Herc. (De pietate corpus), col. 9

[ὅλως ἄ]δηκ[τον] εἰς τὴν [βλά]βη[ν], [οὐ] καθίσταν τ[ο] διαλογισμὸν· ἔτι δὲ ὑπὲρ τοῦ μηδὲ τᾶλλα
ζῶια τῆς ἀ [ν]αλογίας ἐστε[ρη]θ[ῆ]ναι τοῦ `τα`[π]ράγματος καὶ περὶ τοῦτο τῶν ἀνθρώπων τῶν
[τοῦ θ]ανάτου [φ]όβ[ο]ν [ἐχόντω]ν καὶ κα[θ]αρά [ς ἐν]νο[ί]ας [. .]υ[ν]. [. .]ητικον [. . .]τ[. .]
[. .]ν ἐκατέρου [. . .] [. .] καὶ τῷ μεγέθει παραπλήσιον ε[- - -]να[- - -] τούτω[ι κ]ατεβρ[. . .] [. .]
περὶ τῆς εὐσεβείας καὶ τοὺς ἀπα[. .] [. .]αβ[. . . .]ντίας [.]α[. .]ω[. . .] [.]το[. . .]
[.]ιρησ[. .] [.] ἐφανη [. .]μην[. . .] [ὑ]πὲρ [τοῦ ταῖς] πο[μ]πα[ῖς] καὶ ταῖς θυσίαις
εἰς τὴν διάνοιαν προσ [ιέναι] τοῦ [θ]ανά

col. 10 P.Herc. (De pietate corpus), col. 10

[του], προστρέ[π]ετα[ί] [τιν'] ἀνάξια τῆς ν[ο ο]υμένης ἀφθα<ρ>σία[ς] αὐτῶν καὶ παντελοῦς
μακαρι[ό]τητος· οὐδὲ γὰρ ἔτι τ[η]ρεῖται τὸ παντα[χ]όθε[ν] εὐδ[αι]μον καὶ τὸ πρὸς τ[ὴν δι]
άλυσι[ν μὴ] δηκ[τ]ικῶς ἔχο[ν] [.] [- - - -] [- - -]α[.] [τὴν] καθ'
ὁ[μοιό]τ[η]τα διά[λ]η[ψ]ιν ἐ[.] διὰ τὰ π[ο]ῖα [.] προσδο[.]
[.]αισιου[.] [.]κνεο[.] [.]υσιν [.] [- - - -] [.]α[.]
[. .]σ[.] [- - - -] [.]κρ[.]τ[. . .] [.] ὑπὲρ [δὲ] [τοῦ ταῖς τ]ῶν θε[ῶν]
[ἐπιβο]λαῖ[ς τα]ραχ[θῆ]ναι[.]νε[.]ντα[. .] [.]αφε[.]ονε[. .]

col. 11 P.Herc. (De pietate corpus), col. 11

υπαρ[.] εχει[. .]αν[. . . .] μολ[.]αν[.] τωι κα[.] λοις θ[.]ωμ[. . . .] δι' ἣν
[.]υ[.] καταγνώ[σεται φι]λομαχία[ν τῶν δι]αβαλλόντων [ἐκα]τέραν ὁ συν[ορῶν ἅ] παρὰ
τοῖς Ἀ[χαιοῖς ἡ] νίτ[το]ντο κ[ατὰ τὰς] πό[λε]ις Ἀ[θηναῖ] καὶ ``Ἀρε[ῖ οἱ θ]υόμ[ενοι] ταῦ[τα δ'
ἐπομένως] προ[σῆ]γο[ν ἔνιοι], [δὲ] ἅ γ' εἰκά[ζοντες] [ὁμ]οίοις πάθ[εσι ταῦ]τ' ἐδογματίζ[ον·

οὐ] τε γὰρ ἔζησ[αν ἐπι] βλέποντες [εἰς τοὺς] πολλοὺς οὐδὲ [τᾶλ] λα δόξας κατ[ὰ συν]
περιφορὰν αὐ[τῶν ἐ] ξέθηκαν, ὥστ' ἔχειν] ταύτην <τὴν> ὑπό[ληψιν·] οὐθ' ὅλως ἐπ[ίνοι] αν
ἐποιοῦ[ντο κα] θάπερ οἱ λο[ιποῖ]

col. 12 P.Herc. (De pietate corpus), col. 12

[. . .] προσδια[. . .] [εἰπο]ν δ' ἐγὼ [πρὶν ἢ δη τή]νδε τὴν [σύ]σ[τασι]ν καὶ τὰ[ς] φύ[σεις αὐ]τὸν
τῶν [εἰ]δ[ώ λω]ν ὁμοίαν λαμβά[νόν]των ἢ γεγεν[νη] [μέν]η<ν> κἂν ἐξ ὑπερβά[σεως] τῶν
μεταξὺ [ἐ νότ]η[τα] κατ' ἀριθμὸν [σύγκ]ρισιν ὅτε μὲν [τὴν τῶν] αὐτῶν καλεῖ<ν>, [ὅτε δ]ὲ τὴν
ἐκ τῶν [ὁ μοίων], καὶ τή[ν ἐκεί]νων τ[άξι]ν οὐ [ταρατ τόν]των, ὥστ[ε τὸ] πο [τὲ τα]ραχθὲν
[ὄλον] [μηκέτ'] ἀσταθ[ὲς] προ πί[πτει]ν. ἄλ[λ]ων [.] καὶ [- - -] μη[. . .] [- - - -]
[.]αν κατα [.] καὶ τῶν [. . .] [. . . .]των κρίσεων [.] [ἄ]φθαρτον [.]αι πᾶν
νρ [.]των[. . .]εἰς [.]σμα[. . .]ου

col. 13 P.Herc. (De pietate corpus), col. 13

κα[. . .] στο<ι>χ[εἰώ] σις ὁμ[οίων] οὐσα φαίνο[ιτ'] ἄ[ν ἐν]ότης δύναται γὰρ ἐκ τῆς ὁμοιότητος
ὑπάρ χουσι διαιώνιον ἔχειν τὴν τελείαν εὐδαιμονίαν, ἐπειδήπερ οὐχ ἦτ τον ἐκ τῶν αὐτῶν ἢ
τῶν ὁμοίων στοι χεῖων ἐνότητες {ι} ὑποτελεῖσθαι δύ ν' αἵ καὶ ὑπὸ τοῦ Ἐπικούρου καταλεί
πονται καθάπερ ἐν τῷ Περὶ ὁσιότη τος αὐτότατα· τ[ὸ δ]ὲ μηδεμίαν ὑπε[ναν] τιολογίαν εἶναι πα
ρα<ιτ>τέον ὑποδεικνύ ειν. εἴωθε τοίνυν [πά]νθ' ὁμῶς ταῦτα φύ [σι]ν ἀποτελεῖσθαι λέγειν· τὰ
πολλὰ [μέ]ν ἐπειδὴν ἐκ τῆς ὁμοίων {ἄλλων} [κάλ]λων [ἐπι]συνκρί[σε] ως ἁ[τόμ]ων γέ[νη]ται πο

col. 14 P.Herc. (De pietate corpus), col. 14

[. . . .]μενον [. . .] [. . . .] γ' αὐτο[. . .] [. . . .]ν εἶναι τ[. . .] [. . . .]ν συνκρ[ι] [. . .] [. . . .]ομενη[. . .]
[. . . .]ν ὑπάρχειν [. . .] [ἐν] τῷ Περὶ θε [ῶν ἀν]αμφιλέκτως [. . . .]ται τὸ τὴν [. . . .]ανυ
τὴν[- - -] [.] ἅπαν [.]ερμικα [.] μὴ νοεῖσ [θαι τοῖς] ὅλοις ἢ πε
[.]ην οἷαν [.]ητις ἐστι [.]την μὲν [.]εκοι[. . .]
[.]εὑ[.] [.] προσδια[- - -] [.]ποῖαν [- - - -] [.]και[- -
-] [.]μον[- - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -]

col. 15 P.Herc. (De pietate corpus), col. 15

[- - - -] [- - - -] [- - - -] [. . .]οσλο[.] [. . .]πα[.] [. . .]ς ν[. . .]σ[. . . .] [. . .]των των
[. . . .]νων μηδ[. . . .]σι παρεπι[. . . .]μενον τὸ μ[ὴ] [. . .]τον εἶναι νοε[ρὸν αἰς] θανόμενόν
τ' εἰς τὸ στερέμ[. . .]ημα ἔ χειν αυτ[. . .] δ[ια] νοουμένους τὴν παραισθήσει σαρκ[ί] νη
περιληπτὴν αἴσ [θη]σιν, ἣν καὶ ἀπ[ὸ φύ]σεως ἔγ[νωσ]αν ε[ἰς] αναπέμπεσθαι, [κρί]σιν ταύτ[ην]
λαμβά νε]σθαι περ[.] [. . .]πάντα [.]των ἄλλ[ων] [.] [. . .] γὰρ [.] [- -
- - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -]

col. 16 P.Herc. (De pietate corpus), col. 16

σώματα καὶ τόπον, τοὺς θεοὺς δὲ μὴ συν αριθμεῖσθαι, περιγρά φειν αὐτούς, τελε[ί] ως
ἀναλγήτων ἐς τίν, εἰ μὴ τὰς ἀνω τάτω{ι} διαιρούμε νος κοινότητ[ο]ας ἔ μελλεν ἔνφρων {η} τις
<τῶν> ἐν ταύταις προ ειλημμένων εἰδῶ[ν] μνημονεύ[σιν], [οὐ] δέον τοὺς θεοὺς μόνον
ἀναιρεῖσθαι πρὸς αὐτοῦ φάγ[αι] τούτου χάριν, ἀλ [λ'] {ς} οὐχὶ καὶ τοὺς [ἀν]θρώπους κ[αὶ τοὺς]
ἵππους [καὶ] `πάγ`θ' ἀπλῶς τὰ κατὰ μέρος αἰσ θητά τε καὶ νοητὰ [φ]ύσ[ε]ων εἶδη καὶ συν
[πε]φ[υ]κότων· ὥς γὰρ ἄλλ[ω]ν, ὦν οὕτως εὖ δ[ηλ]ος, οὐδὲ τοῦ [τω]ν ἐμνημόνευ σ[εν· ἀμέλ]ει
δ' ἐν τοῖς σώ μ[α]σιν ἅπαντα τάτ τειν ὑφειλήφεσαν

col. 17 P.Herc. (De pietate corpus), col. 17

[ἐκο]ύσιοι, κἂν ἄ[ν δρ]ες ἀξιόπ[ιστον] [εἶν]αι μετεωρ[ίζων]ται· ἐκ[θεῖ]να<ι> γὰρ ὑ[. . .] [. . . .]ς·
ἐκείναι δὲ [τουτῶ]ν μηδέν, ὥς [τε κἂν] μὴν, εἴ γε κα [τὰ συν]περιφορὰν [ἔλεγε]ν εἶναι θεοὺς,
[οὐκ] ἀποδείξεις ἔ[φε]ρον ο[ὐδ'] ὑπεξαίρε των ἀντιπειπτόν [των], [οὐδ'] ἂν ἐπολέ [μουν τ]οῖς
ἀναιροῦ [σιν], [οὐδ]ὲ διὰ τοσοῦ των ἡργάζοντο [καὶ τοι]οῦτων λό γων [πίστε]ις καὶ τῶν [ἄλλων]

τῶν περὶ αὐτῶν συν]βαινόν[των] [ἐν βυ]βλίοις ατυπησ[. . . .]οσιν ἐχ[. . .] [. . .] [οἱ] σοφοὶ
τ[. . .] [. . .]ν εἰς τὰς [. . .] [. . .] διασκ[. . .] [.]ατων [.]οις μ[. .] [. .] [τὴν
ἀνασκε]υὴν

col. 18 P.Herc. (De pietate corpus), col. 18

[. .]αι τὸ μὴ πεπεράν[θαι τ]ὸ πᾶν καὶ τὸ τὰς ἀρ[χὰς ἀτό]μους εἶναι καὶ [τὸ] τὴν ἡδονὴν ἀγα
[θὸν κ]α[ῖ] τὴν ἀλγηδό[να κα]κὸν καὶ τῶν δο[γματ]ῶν ἕκαστον [πε]πλασμένως τὸν
Ἐπίκουρον, ἀλλ' οὐ [κ ἀ]πὸ τύχης, ἐκτι[θέ]ναι· πλεῖον γὰρ οὐδὲν ἐπὶ τούτων [. .]νσ[. . .]
πεποη[.]ι δ' ἐγὼ [.] τοῦθ' ὅ φα[.]ιν[. .]τοις [.]ου λε
[.]οφε[. .] [.]υσ[. . .] [.]ου[. . .] [.]κα[. . .] [- - - -] [- - - -] [- -
- -] [. . . .]τα[.] [. .] [π]αρασ[τήσας] ὡς τοῖς μὲν [ὑπὸ τ]ῶν [ἀν]δρῶν αὐ[τῶν γε]
γγραμμέν[οις ἢ]μ[ᾶς] προσέχε[ιν], [αὐτ]οῖς δὲ

col. 19 P.Herc. (De pietate corpus), col. 19

καὶ πᾶσαν μ[ανίαν] Ἐ[πί]κουρος ἐμ[έμψα] το τοῖς τὸ [θεῖον ἐ]κ τῶν ὄντων [ἀναι]ροῦσιν, ὡς
κᾶ[ν τῶι] δωδεκάτω[ι Προ]δίκωι καὶ Δια[γόρῃ] καὶ Ἐ[ριτίῃ] κα[λλοῖς] μέμφ[εται] φᾶς πα[ρα]
κόπτειν καὶ μ[αίνεσθαι], καὶ βακχεύουσιν αὐτοὺς [εἰ]κά[ζει], [κε]λεύσ[ας μ]ὴ πρᾶγμα ἢ μείν
παρέχειν οὐ δ' ἐνοχλεῖν. κα[ῖ] γὰρ παραγραμμίζ[ουσιν] τὰ τ[ῶν] θεῶν [όνόμα] τα, [κα]θάπερ
Ἀγ[τισ] θέ[νης] τὸ κοινό[τατον] ὑποτίνων ἀν[αφέρει] τὰ κατὰ μέρος [τῇ] θέ[σει] καὶ διὰ τι[νος]
ἀπά[της] ἐτι πρότ[ερον]· καὶ τοῦθ' Ἐ[ρμ]α[ρχος] ἐν τῷ τελευτ[αίῳ] [τ]ῶν Πρὸς Ἐμπεδο κλέα
παρασημ[αίνει]ται προστιθεί[ς] πε[ρὶ] ρ[ῆ] δὲ μεταφορᾶ[ς ἐ] χρήσατο κατὰ [τούς]

col. 20 P.Herc. (De pietate corpus), col. 20

[θνη]τοὺς τ[ῇ] συν[αφῇ] τῆς φύσεως πρὸς ἣν τὸ [σέβες] θαι καὶ λο[γοθ]ε[ρα]πείας ποιε[ῖσθαι]
γίνεται· παρ' Ἐπ[ὶ] κούρωι δὲ το[ῦτο] τῇ σπουδῇ περὶ τῆς κοινωνί[ας τῶν] Ἀθήνησιν ἐμφαίνε
ται μυστηρίων[- - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -]
[- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -]
καὶ Πολύαινος[- - -]

col. 21 P.Herc. (De pietate corpus), col. 21

[πεφ]α[ύλισται] [.]τι[. .] [τῶν ἀρχ]αίων ἐπ[ὶ] [. . .] [ἐ]πακούειν ἐ[. . . .] [α]υτ[ῶν] ἡς, οὐδὲ [. . . .]
[σ]υνέπ[εσθαι] [τῶν β]α[ρβάρων] [. .] [.] ἐπιτείμ[η] [σις τῶν] ὁμοφώνων [.]ατων
ἀρχαί[ων δι]ατιθέσθω[ι] [. . . .]ια καὶ τὸ τὸν [. . . .]ον ἀντιμε[τα]λαμβ[άνειν] θάτέ[ρου]
προσ[θέντα] το [.]ως καὶ ἐπιτη[. . . .]σενεγ[. . .] [.] κάλλιστο[ν] [.] [μ]έντοι λε
[.]ι δυναμε[.]μὴ προνο[εῖν πάν]των τοὺς [.] περιγραφ[. .] [. . .] [γέ]λωτα
παν[.]σιν, εἰ μὴ β[. .] [.] καὶ του[. .] [. . . .]σο[. .]μεν [.]των ἄλ
[. . . .]μητ[. . .]υι

col. 22 P.Herc. (De pietate corpus), col. 22

ωνα καὶ η[.] τατον λειτ[.] δεξοντ[.] τις ου[.] θεον α[.]
μηδε[.] τον ωφ[.] ἔνιοι τῶ[ν] [.] καὶ τὴν [.] μ[. .] [σασ[.]
τ[. . .]σ[.] π[.] πο[. .]σ[.] [.] [μα]καρι[.]
πον[.] ροι[.] ὑπ[.] μεν[. .]αν[.] πᾶν τὸ δυνάμενο ν
ἔπεσθαι πρ[ὸς τὴν] ὑπαρξιν τοῦ θεοῦ· τά[χα] δ' ἂν προσέλ[θοι] [. .] ολοσμνημωνη[- - -]σαι
νομισθησόμενον ἀξιόσομεν [- - -] καθάρσεως, [τὰς δὲ] νῦν φάσεις [. .] [ἐξ] ἔθηκεν ο[.]
της ἡμῶν [. . . .]

col. 23 P.Herc. (De pietate corpus), col. 23

[. .]μενη[. .] ἐναργεῖ [. .] [ἀ]γαμενοῦντος [. . . .]να, καὶ πάντας [κ]ατ' ἀνάγκας [οἱ ταῦτο]ν
ἔγραψαν ἁ[πλῶς] γε προαιρέσ[εως] ἕνεκα θαυμάζεσθαι καὶ μὴ διὰ τὴν ἀ[δυναμίαν]
ἀνοσίους[] νομίζεσθαι· πάντας δὲ ἀνθρώπους ὧ[ς] ρα[τὶ] λέγειν ἀνοσίους, ἐπειδὴ περ οὐδεὶς

εἰκνουμένας πε ρὶ τ[οῦ θ]εοῦς ὑπάρ χε[ιν τὰς ἀπο]δείξεις εὐπ[όρησ]εν· ὅμως δὲ [σέβ]ονται πάν
τε[ς εἰ μὴ παρ]άκοποί τι νε[ς αὐτοῦς], [κα]θάπερ ἡμ[εῖς] [.]κ[.]α με[.]λιψαι
το[.]νη τ[.] κα[.]μεν[. . .]νωσ [οὔ]τως [.] [.ω
γ[.] [οὐ]χ ὑπ[.] [.ο] πρὸς τα[. . .] παρ

col. 24 P.Herc. (De pietate corpus), col. 24

οισθ' ὑπα[ρχ] [.] τ[ο]ω'ν [.] κατ' ἀλή[θει]α[ν] [. . .] ἀπεφα[ιν] [.]
ὑποζωμ[.] ὅλης αὐτ[.] να πραγμα[.] τὰς φαντασ[ίας ἀλη] θεῖς εἶναι κ[αὶ τὸ
πᾶν] ἄπειρον αμ[.] ἀπ' εὐφημισ[μοῦ] παρῆλθον· οὐ γὰρ παρὰ τὸ μὴ ταῦτα πεποηκέναι
<τ>οῦ[ς εἰ] ρημένους [ἄ]νδρα[ς] ἐγ[.]σε παρὰ τρ[.] αν[. . .]ησ[. . .] προσκ[.] πε[. . .]ας εἰ δὲ
με[μπ] τῶς ἀνεστράφησ[αν], ὥστε καὶ παρασχ[εῖν] ὑποψίαν ε[.]ο[. . .], [ἄ] πο[γ]ραψάτωσα[ν] [οἱ]
κατήγοροι τ[οὺς οὐ] τ[ω]ς ἀναστραφ[έντας ὑ] πελάμβαν[ον τοίνυν] ἀπλῶς καὶ ἀν[αγκασ] τῶς
ζῶια μ[ακάρια] καὶ διαιώνια [κατα] λείπειν· οὐ γ[ὰρ] [.] γε μὴν ἐν τ[.]

col. 25 P.Herc. (De pietate corpus), col. 25

[. . .]μεν[.]ν οὕτω{ι} δὲ μακρὰν ἀφεστή κασι τοῦ μὴ τὸν ἄ [γν]εύοντα λόγον ἐν τοῖς περὶ θεῶν
λέγειν, ὥστε καὶ Σωκράτην Μητρό δωρος αὐτὸν πρὸς Εὐθύφρονα τὸν Πλά τωνος, εἴπερ ἐπόει
τοῦτο, καταμέμ[φε]ται τί ῥ[σιόν ἐ]στι λ[έ]γον[τα] [.]ενο[.] περι[.]ατατ[.] σιν
[.]οναι[.]ας τ[ὴν ἀσφ]άλεια[ν] ἐξ ἀν[.]ν εὐσ[.] ου .αι[.]λ' οὐτ' ἐ[τί] μῆσαγ[. . .]ην
σ[. . .] φανε[.] την λ[.] καλῶς [.] καὶ αὐτ[. . .]ιν πλη σίον
κα[.]ν πρα[τ]τει[.] [τὰ] μέγισ τα προ[.]διον εἰ μὴ διοικεῖται καὶ παντελῶς μάλισ τα
τοίνυν γ' οἴομαι δεῖν μισεῖν τοὺς

col. 26 P.Herc. (De pietate corpus), col. 26

[ἄλλην] θεωρίαν ὡ[ς] [τὰ] διαδεδ[ο]μένα [ιερ]ὰ παραβαίνον [τας] ἢ δια' γε' λῶντας [ὁ δ']
'Επίκουρος φανή [σεται] καὶ τετηρηκῶς [ἄπαν]τα καὶ τοῖς φί [λοις τ]ηρεῖν παρεγ[γυηκ]ῶς, οὐ
μόνον [διὰ τ]οὺς νόμους ἀλ λὰ διὰ [ς] φυσεῖ κὰ ς [αἰτίας] προσεῦχε{ι}σ θαι γὰρ ἐν τῷ Περὶ
[βίων] οἰκεῖον εἶναι [ἡμεῖ]ν φησιν, οὐχ ὡς [δυσ]μενῶν τῶν [θεῶν] εἰ μὴ ποιή [σομεν], ἀλλὰ
κατὰ τὴν ἐπίνοϊαν τῶν [ὑπερβ]αλλουσῶν [δυνά]μει καὶ σπου [δαίότ]ητι φύσεων [ἵνα τὰ]ς τε
τελ[λ]ε[ι] [ότητας] γεινώσκω [μεν καὶ] τοῖς νόμοις [συνπερι]φοράς πρὸς [τῷ γράφ]ειν δὲ καὶ
[τοῦτ' ἐ]ν τῷ Πε[ρὶ]

col. 27 P.Herc. (De pietate corpus), col. 27

[θεῶ]ν καὶ τὸ μέγισ [τόν] φησι καὶ οἰονεῖ [τὸ] καθ' ἡγεμονίαν [ὑπερ]έχον ἔχειν [πᾶ]ν πάντα
γὰρ σο [φὸν] καθαράς καὶ ἄ [γίο]υς δόξας ἔχειν [περὶ] τοῦ θείου καὶ [μεγ]άλην τε καὶ σε [μν]ήν
ὑπειληφέ [ναι] ταύτην τὴν φύσιν· ἐν δ[ἐ] ταῖς ἐορταῖς μ[ά]λιστ' ε[ί]ς ἐπίνοϊαν αὐτῆς βαδίζοντα
διὰ τὸ τοῦνομα πάντα ἀνὰ στόμ' ἔχειν πί[σ]τει σφοδ[ρο]τέρως κατα[σχεῖ]ν τὴν
[.]νθ[.]αι [.]πο σε[.] καὶ π[.] καὶ χ[.]α
λ[.]πολ[.]ειγη[. . .]τ[. . .]ωι [. . .]τατην[. . .]ιτη [. . .]την ἀληθινὴν

col. 28 P.Herc. (De pietate corpus), col. 28

[οὐ]33κ ἐκ δυσκα[---]λι[. . .]ων σ[.]δε[.]ας τινων ἀμε[ίνο] νας ἢ [τῷ φυλάτ]τειν
ἐνε[ρ]γε[ίαι] τὰς ἐπινο[ίας τῶν] θεῶν διὰ τ[ινων] χρόνων· οὐ [μόνον] δὲ ταῦτ' ἐδο[γμάτι] σεν
ἀλλὰ καὶ δι[ὰ τῶν] ἔργων αὐτῶν ε[ὐρίσ]κεται πάσαις ταῖς πατρίοις ἐορταῖς καὶ θυσείαις
κε[χ]ρ[η] μένος, ἐπ' Ἀρ[ιστ]ω νύμου μέγ γὰρ [ρ] Φύρ σωνι περὶ τινος αὐ τοῦ πολεΐτου Θεο δότου
γράφων καὶ τῶν ἐορτῶν [φησι] πασῶν με[τεσχηκέ] ν[αι] κ[.] με[.] με[. . .]νηα[.] το[. . .]
τὴν τω[ν] Χοῶν ἐορτὴν [συν]εορτάζων καὶ [τὰ] μυστήρια τὰ[στι] καὶ καὶ τὰς ἄλ[λας]

col. 29 P.Herc. (De pietate corpus), col. 29

[ἐπὶ τὸν τε]θλιμμένον [δεῖπν]ον, αὐτόν τε [δεῖν τ]α' ὑ' την ἄγειν [τὴν ταῖς] εἰκά<σ>ι διαφῶ [ροις
εἰλ]απινα[σ]ταῖς, [τῶν κατὰ] τὴν οἰκίαν ὃ [λως ὀσί]αν ἐπιλαμπρ[υ]ν[ν]αν, καὶ καλέσαν [τα

πάντ]ας εὐωχῆσαι· [μετ]ὰ ταῦτα τοίνυν [ὅτι μ]ὲν ὅρκοις καὶ θεῶν ἐπιρρήσεσιν ἐδοκίμαζον χρῆσθαι γελοῖον ὑπομνῆσκειν, ἀναμέσ του τῆς πραγματείας τῶν τοιούτων οὔσης· προσῆκον δὲ λέγειν ὅτι παρὴν νει τὰς δι' αὐτῶν καὶ τῶν ὁμοίων πε[ίς] τεις φυλάττειν καὶ μάλ[ι]στα πάντων αὐτῶν γ[ε] Δι[ί] φυλάττειν τόνδε τ[ὸν] φανερόν τροπ[ον], καὶ οὐ γράφων ναὶ τ[ὴν] ὄζω{ι} καὶ τί γάρ; [ἔμελε δὲ] καὶ Κωλώτηι [πάντων]ν τε ὅρκων καὶ [πάσης] θε[ῶν] ολ' ογ'ίας· ἐπὶ

col. 30 *P.Herc. (De pietate corpus), col. 30*

δὲ Χαρί[νου καὶ ἐπὶ] Διοτίμ[ου παραινέει] τὴν κα[θ'] ἱερᾶς τρα] πέξης [συνθήκην μὴ] παραβαί[νειν καὶ] μὴν τι[.....] πολλὰ[.....] [εὐὼ] χήσει δὲ[.....] νων κα[.....] ογμωνο[...] [συνβι]ώτας ἀλ[.....] μεγαλοφ[ρ][.....] φιλοσοφ[φ][.....] ταῦτόν [.....] νον τη[.....] τωι θελ[.....] τηρ φη[.....] τ' ἔσσεσθ[αι] [.....] τηι κατ[.....] θεῶν ἐπ[.....] των καὶ δ[.....] νεναι τ[.....] κατατρ[.....] ναι συντ[.....] ἀλλὰ κα[ὶ] πρὸς Πο[λύ]αινον [συνεορτασ]τέα κἀν[θεστήρι]α· καὶ ᾗ ἀρ τῶ[ν] θεῶν] ἐπιμνηστέ[ον] [.....] τον πολλῶν [.....]

col. 31 *P.Herc. (De pietate corpus), col. 31*

[.....] ρα[.....] δη φύσιν τὴν κατὰ τὸ κρ[ιτήριο]ν ποι[οῦ]μένην [ὁρθῶς ἐπὶ] νοιαν ὠ[φελείας νομί]ζεσθαι [ἵνα δὲ μὴ] ἐκτείνω[ι] τὸν λόγον], πάλιν· ἡμ[εῖς] θεοῖς θύωμέν φησιν [ὁσί]ως καὶ καλῶς οὗ [καθ] ἡκεῖ κα[ὶ] κ[αλῶς] πάν τα πράττωμεν [κα] τὰ τοὺς νόμους, μ[η] θε[ῶν] ταῖς δόξαις αὐ[τῶν] τοὺς ἐν τοῖς περὶ τῶν ἀρίστων καὶ σεμνοτάτων δια ταραττοντ' ἐ[ξ] ἔτι δὲ καὶ δίκαιο[ι] θύω] μεν ἀφ' ἧς ἔλε[γον] δόξ[η]ς οὕτω γὰρ [ἐν] δέχεται φύσιν θνητὴν ὁμοίω[ς] τῶν Δι[ὶ] νή[ι] Δία <διά>γειν, [ὥς φαί]νεται κἀν [τοῖς Πε]ρί βίων δὲ περὶ τῆς προσκυνή[σεως] [..]

col. 32 *P.Herc. (De pietate corpus), col. 32*

καὶ ἀπὸ τῆς [.....] δόξης οὐ[.....] νομενο[.....] τεθεώρηται [.....] [σε] μνωματ[.....] τωι τῆς [.....] [οἱ] κεία περι[.....] [τοῦ] τελεῖν [τὰ ἱερὰ] [.....] τον νο[.....] [συμπε]ριφορασ[.....] περὶ τελεσ[τῶν] [.....] μου καὶ [.....] [θε]ῶν ἀγαλμάτ[ων] σέ] βε[σ]θαί φη[σι] [.....] μ[.....] γε[.....] [.....] μ[.....] [.....] φυσ[.....] [ερ] γαζομ[.....] μένην αὐτὴν τῇι θεωρία [χρησθαί φη]σιν εἰς πᾶσαν [.....] τὴν συνή[θειαν] τῆς τοῦ δαίμονος [ἐπὶ] νοίας κα[τα]λαμβά[ν]ων ἐπι[.....] [δαι] μονίως ω[.....] [εὐ] φημεῖν ο[.....] εἰν προσφερ[.....] ὅσιν δημ[.....]

col. 33 *P.Herc. (De pietate corpus), col. 33*

οαλη[.....] κἀν πόλ[ε]μ[ος] ἦι, δεινὸν οὐκ ἄ<ν>εσσεσθαι, θεῶν εἴλε[ων] ὅν] των· καὶ Π[ολυαίνωι] καθαρὰν τ[ὴν] ζωὴν] διηχέναι καὶ διὰ ξειν σὺν αὐτ[ῶν] Μάτρωνι, θε[ῶν] εἴ] λεων ὄντων· [καὶ] πρὸς τὸν αὐτὸν [ἐ]πὶ Χαρίνου· τῇ[ι] φίλ[ι]αι φίλ[ων] αὐτῶν· μεν[.....] θεστω[---] απαν[.....] κε[.....] ριωτ[.....] ξ ξωθ[εν] ἐπιφέρων [τ]ος [ὁ δ' ἀ]δελφὸς αὐ[τῶν] οὐ [καὶ] ζηλωτῆς καὶ δαιμόνιον ἐσχηκὼς ἐν τοῖς λόγ[οις] [π]ροκοπὴν φη[σιν] εἶναι τῇ[ν] ἀπ' ἀρ[γυ]ρεῖου β[ο]ρήθειαν [θεοῖς] ὁσίως δέον [ν]έμ[ειν], οὐ πρὸς ἰδιώτῃ[ν] γρά]φω[ν] ἀλλὰ πρὸς Φ[ύρ]ω σω[να] τὸν Κολοφ[ῶ]νιον, [ἄν]δρα καὶ οὐδὲ νὸς κατὰ τὰ πολ[ιτι]

col. 34 *P.Herc. (De pietate corpus), col. 34*

[καὶ περὶ] τῶν θεῶν [ἐν τῶν] Πρὸς τὸν Εὐ[θύφρο]να λέγων [ὁσίους] ἡμᾶς προσή [κειν γ]ίνεσθαι καὶ [μνήμ]ηι τῶν ἀγα [θῶν τῶν] ἀπὸ διεντη [.....]αι τοῦ θεοῦ [.....]τι καὶ πράτ [τοντας] κατὰ τὸ διὰ [τῆς] θεολογία[ς] οὐ σιωδὲς ἔργον καὶ [υ] μνήμην τῆς ἀρίστης [φύ]σεως κατὰ φύσιν [.....]υ κα[---] [.....]ν τοῦ α[---] ρ[.....]ν καὶ πρὸς [τὸ σέ]μνωμα τὸ ἄ [γιον καὶ] τὸν σεβας [μόν][---] [---] [---] [---] [---] [.....]κ[.....] [.....] [.....] [.....] καὶ σ[.....] [.....] γε[.....] ὑμν[.....]

col. 35 *P.Herc. (De pietate corpus), col. 35*

[. . . .] [ἐ]κεῖν[ο]ς κα [.] ν τῶν ἀγα [θῶν τὰς] ἐλπίδας [.] [ἐ]ν τῷ πε [ρί][.] ν
 ὁσίως [.] θαι· κα[ί] [. . . .] [Ἑρμα]ρχός γε [.].. τιμῆς θε [. . . .][ἐ]γραψεν ἄλ [ληι
 ὑπὲρ ἐ]κε[ί]νης [ταὐτό· πε]ρὶ γὰρ Ἐπι [κούρ]ου [πο]λλὰ λέ<γ>ων [ἐν] τῷ τελευταίῳ [τ]ῷ
 Πρὸς Ἑμπεδο [κλ]έα [κ]αὶ τὸ τοῦτον [μ]ὴ κε[.] [.] ες
 [. . .] τοσε[.] αἰ ν[.] λων [. . .] ριστ[. . .] ε[.] εις [-- --] [.] μο[. . . .] [.] αν[. . . .]
 [. .] ν[. . . .] μαν προσ εδοξάζετο τὴν κ[.] τοῦ θε[ο]ῦ σεμνότη τι τ[. . . .]. οὐδέν τινος [. . . .] ν νομί
 ζειν τ[. . . .] τοιού

col. 36 P.Herc. (De pietate corpus), col. 36

των ἀλλ[.] οἰκεῖον ἐ[.] ἑορταῖς [.] πᾶσθαι κ[.] [ἐ] πινοια[--
 -] σ[.] συνπερι[λαμβά] νουσα μα[.] κατὰ τὸ σ[έ]μνωμα· τὸ δὲ περ[αίνεσθαι ὦ]
 φελίας ἐκ [θεῶν τοῖς] ἀγαθοῖς κα[ί] βλάβας τοῖς κακ[οῖς κατα] λείπουν[· καὶ τοῖς] μὲν
 φρον[ίμοις καὶ] δικαίοις τ[ὸ] τελει οὔσθαι νοη[τέον] καὶ τὰς ὠφελίας καὶ τὰς βλάβας οὐ
 κατα] δεεστέρας ἢ καὶ] μείζους ὧν ἄνθρω] ποι συνάπ[τουσιν], [ο]ὐ κατ' ἀσθέ[νειαν], [οὐ] δὲ
 καθάπερ [ἡμεῖν ἐκ] το[. . .] ὁ θεοῦ τι[νος δέ] ον κὰν ἐπα[ναχῶ] ρήσει τῆς [ὀνήσεως] αὐτοῦ, καὶ
 τ[αὐτά] [φ]ασι σεμνό[τατα]. ἔν τε γὰρ τ[ῷ] Περι] θεῶν ποία [τίς ἐσ]

col. 37 P.Herc. (De pietate corpus), col. 37

τιν αἰτία ν[εμέσεως] καὶ σωτηρία[ς ἀνθρώ] ποις διὰ τοῦ θε[ο]ῦ κα] ταλειπτέον ὑπ[ο]γρά] φει διὰ
 πλεό[νων] ἔν τε τῷ τρε[ισκαί] δεκάτῳ περ[ὶ] τῆς οἰκειότητος ἥ[ν] πρός] τινας ὁ θεὸς ἔχ[ει καὶ]
 τῆς ἀλλοτρι[ότητος] ἔν δὲ τῷ πέ[μπτῳ καὶ] τριακ[οσ]τῷ [ι] φησι], σὺν τῷ τι [ταύ]της τῆς
 ὠφελ[ίας] δια σ[α]φεῖν, κ[α]ὶ ὁ δὲ [ι] νομι] ζον[.] καὶ τῶν ἀλλ[.] γ[.] α[. . .]
 [κ]ὰν τ[ῷ] δὲ Π[ε]ρὶ τῆς εἰ μ[α]ρμέ]νης ὑπὲρ τ[ῆς] ἐκ[είν]ων συνεργία[ς] ἀποφαίνεται κὰν ταῖς
 ἐ[πι]στολα[ί]ς [μ]έντοι ταῖς Πρὸς] τοὺς μεγάλους ὁμ[ο] λογεῖν ἔοικεν αὐ [τ]ό· <το>ὗτο δ' ἵνα μή
 τ[ις] εἴπη πρὸς τοὺς

col. 38 P.Herc. (De pietate corpus), col. 38

[.] ιτ[.] [.] βλ[αβ] [.] ο[.] τους [.] ατους μο [.] [ὁμοί]ως καὶ
 [ἐν τῷ] ἔκτω[ι] περὶ [τοῦ δι]κάζεσ[θαι] [.] ονπ[. . .] και [.] στησδα[.] [.] [κ]αὶ
 εὐόρκους [καὶ δι]καίους ταῖς ἀ [ρ]ίσταις διαδόσε [σι] κινεῖσθαι καὶ πα ρ' αὐτοὺς καὶ παρ' ἐ
 κείνους [κ]αὶ παρα [π]λησίως ἐν τῷ ὁγ δόω· καὶ τὴν ὠφε λίαν τ[ί]θενται [τὸν αὐ] τὸν
 τ[ρ]όπον, [ὄνπερ] Πολύ[αι]νος ἐ[ν] τῷ] πρῶ[τῳ] Πρ[ὸς] τὸ Π[ε] ρὶ φιλοσοφί[ας Ἀρισ] τοτ[έ]λους
 [τὴν τοῦ] των [τ]ῶν ἀ[γαθῶν] αἰτίαν ἡμε[ῖν ἀπε] φήν[α]τ' εἶνα[ι] τ[ὴν] θείαν φύσιν, Ἑ[ρμα]ρ]
 χός θ' ὁμ[οί]ως σ[. . .] ετη[.] αν ψυχὴν ἐκ

col. 39 P.Herc. (De pietate corpus), col. 39

θεῶν προ[λλὰ] κάγα] θά[ι] συνέ[χειν], [κὰν] τῇ Πρὸς Ἑμπεδο] κλέα πρ[ώ]τηι γραφῇ] τὴν
 οἰ[κειότητ'] ἔ] χειν ἐν[ί]οις καὶ τὸ] ἐναντί[ον ἄλλοις]. τω[.] τα[.]
 τ[.] ω[.] [-- --] οιγ[.] [.] τας
 κα[.] δ' εὐχὰς καὶ προσ[κυ] νήσεις καὶ [τοιαύ] τας τιμὰς [θεοῖς προσή] κειν
 οὐδε[.] δειναι[.] ταύτας α[.] διαλεκτ[. . .] [ἐφαρ] μόσεις ἐρ[ρτων] [. . .]
 μόνον οὐ[.] ουμεν [.] αν ὁμο[.] [ἐγὼ] δὲ τούναντίον [οὐχ] ἡγοῦμαι [τόνδε
 τὸν]

col. 40 P.Herc. (De pietate corpus), col. 40

τρόπον [διὰ τὰ τοι] αὐτ' ἀνο[σίως ἐ]ξελέσθαι τὴν πᾶσαν ὁσιό τητα σὺν τῷ [τὰ κοι] νὰ
 φυλάττειν, ὡ[ς] δ' οἱ λεγόμε[νοι δει] σιδάιμονες, εἰ[ς] ἀνυ] πέρβλητον ἀ[σέβει] αν ἐκβάλλειν.
 [ὅσιος] γὰρ ὁ τὴν ἀθαν[ασίαν] κα[ί] τ[ὴν] ἄκραν μα κα[ριότητα] τοῦ θε[ο]ῦ σώ[ιζων] σὺν
 ἅπασιν] τ[οῖς] συ[ναπτομ]έ] νοις ἡμῖν· ἀ]σεβῆς δὲ περ[ὶ] θεὸν] ὃς ἐκά[τε] Ἄ ρον [ἐξορ]ίζει μέν,
 ὁ δ' [ἐπινο]ῶν χωρὶς ὀργῆ[ς καὶ] χάριτος ἀσθενούσης τὰς ἐ [υὰς] ἀ[γα]θῶν κα[ί] τῷ[ν] κακ[ῶν]

ἀπο[φραί] νετ' [αὐτὸν τ]ῶν ἄν θρω[πείω]ν μηδ[ε] νὸς προσδεῖσθαι [- - -] [. . . .][σ]υντε[λ]
[. . . .][.]μους[. . . .][.]οπα[. . . .] σιν [. . . .]υγ[. . . .]

col. 41 P.Herc. (De pietate corpus), col. 41

[. . .].ντο. [τ]οιοῦτον [οὖν ἄ]νθρωπον ἐν [εὐσεβ]εῖαι τιμῶμε [ν ἡμεῖς], τοῦ δ' ἐμφαι [νομ]ένου
ταπεινοῦ καταφρονοῦμεν· [οὐ δαμ]ῶς δὲ καὶ κατ' ἐ [κεῖν]ο συγγνοίη τις [ἄν τὴν ἀ]πεχθημο
[σύνη]ν, τάχα δὲ καὶ [πολ]λὴν δυσαισθη [σία]ν τοῖς κατηγο ροῦσιν, ὅτι μόνους τοὺς Ἐπικούρου
λό γο' ὕ' εὐθύ' ν[ου] σιν ὡς ἔνεκα [τοιοῦ]των ἀνοσίους ὄντας· οὐ δεῖς γὰρ ὡς εἶπε[ι]ν τῶν
ὠφε[λ]εῖν καὶ βλάπτειν εἰρηκό των φιλοσόφων τοὺς θεοὺς ὁμο[ί]ας τοῖς χυδαίοις ὑπ[έ]λι πε[ν]
τὰς ὠφελ[ί]ας καὶ τὰς βλάβας· [ἔνι] οἱ δ' οὐδὲ βλάπ[τει]ν ὅλως ἔφασαν αὐτούς, ὡσαύτως δ'
[οὐ]δὲ προσδεῖσθαι τοῦ

col. 42 P.Herc. (De pietate corpus), col. 42

[των] παρ' ἄδεια[ν]. [ἀπά]την δὲ με[γά λην κα]τὰ τῶν [ἄλλων] [παρ]έχοντες εἰς δει[ν]ὰς
ἀδικίας ἔ[πο] μένως αἰττου[σι] τὰς κρυφαίους, {α} τὸν ὑπονοοῦμε νον ἅπαντα γινώσ κειν
οὐκέτι φο βούμενοι. δι' ὃ {ν} σιωπᾶν ἀσφαλέσ τερον ἐ[τύγ]χαν[εν]. ταῦτα [δ'] ἐπομ[έν]ως
ἐποί[ουν] οἱ δῖ[και] οἱ τῶν [θεολ]όγων καὶ φιλοσόφων· οὐ γὰρ ἐλά[νθα]νεν τὰ ληθὲς αὐτούς,
ἄλλὰ τὰς κακουργίας ὑπὸ τῶν μύθων ἀνα στελλομένας θε ωροῦντες τῶι ἐ πικρέμασ[θ]αι τοῖς
ἀνοη<το>τέροις τὴν ὑ ποψίαν, [ἵ]να μὴ τὸν [ὅ]λον βί[ον] [θ]ηριώδη [παρ]έχωμεν, [κ]ἄλ [λως τ]ὸ
δυσμενὲς

col. 43 P.Herc. (De pietate corpus), col. 43

[.]νον [.] [ὁ]μοι [.]ναι [.]ζεσ [θαι][. . .]εντ[. . .]δε [ὡς
φασιν] ἔνιοι τῶν [θεολόγ]ων· τινὲς δὲ [καὶ το]ὺς προγόνους [ὄντας] αὐτῶν αἶρε [τέον ἢ] μᾶς
μόνους [ὥ]σπερ τε[τυπ]ῃ' ὡμέ [νους διασ]τέλλου [σιν· ὁ δ'] οὖν Ἐπίκου [ρος δοξῶν] κενῶν ε
[.]ει τῶι θε [ῶι τῶν γρ]αμμάτων [ἢ τῶν ἀπ]αγορευμά [των][. . .] αἰδουμε [ν][. . . .]
[φο]βοῦμαι [.] ἄθεος ε [.] δόξη τῶν [.]ενοντων [. . .]ως ἅπαντα κατα
[.]ντα περι [.]τοφαινε [.] [μα]κάριον [.] καὶ ἀφθαρ [.] [μ]ηδὲν
[.]ον τῷ

col. 44 P.Herc. (De pietate corpus), col. 44

χλημα πᾶν τ[ῶν] θεῶ[ν] [. . . .]ου[. . .] γὰρ τῶν [θεῶ]ν κ[. . .] δο[. . . .] [ἀ]νυπο[. . .] τον μάλλ[ον]
[. . . .] προσ[.] καὶ ἀπαν[.] τοῦ παντὸς [.] παρασκευ[αζόμε]νον καὶ τὸ
[ἀλλότρι]ον δ[ια]λῦ[σαι τε] καὶ [κο]σμη[σαι τὸ] κ[ατι]σχυῶν [πᾶν], [οὐ] δ[ὲ κ]ωλυόμε[νον]
ταῦτα πράτ[τειν ἐν] τῶι Περὶ θεῶν [φησιν·] κα[λεῖ] δὲ καὶ τὸν τ[ε]λειό[τητος] [βίον ἢ] διστον καὶ
μ[ακαρι]ώτατον ἐν [τῶι] Περὶ ὁσιότητ[ος καὶ] [κ]αταξιοῖ πᾶ[ν τὸ μι]αρόν φυλάτ[τεσθαι],
[νοήσ]εως συ[νορω] μένης τὰς καλὰς διαθέσεις [τοῦ πάν]τα γ' οἶκε[ιοῦν τὰ] γειν[ό]μεν[α
ἡμῖν] πρ[ὸς] μακ[αριότη]

col. 45 P.Herc. (De pietate corpus), col. 45

[τα] καὶ ἀπρητισμένα [γ' ἔ]χε[ιν·] διατελοῦσιν [δ]ὲ π[α]ν[τα]χῇ λέγον [τε]ς, ἵνα μὴ συνγράμ
[μ]ατα παρατιθεῖς ἐ [κ]τείνω, πάντων [τ]ῶν ὄντων ἄριστον [κ]αὶ σεμνό[ν]τατον καὶ
ἀξιοζηλῶ' τότ' αὖτον καὶ πάντων [τ]ῶν ἀγα [θῶν] κυριεύοντα κᾶ [πραγ]μάτευτον καὶ ὑψηλὸν
καὶ μεγάλον φρονα καὶ μεγάλον ψυχον καὶ ἅγιον καὶ ἀγιώτατον κ[αὶ] ἴλε ων. διὸ καὶ μόνο[ν]
μεγίστην εὐσέβειαν ἐξηλωκέναι φα σὶ [καὶ] δοξάζειν ὁ σι[ώ]τατα περὶ θεῶν κα[ὶ] τῶ[ν] ἄλλων
τάναν τ[ί]α κατ' ἀγεινῶσκου [σ]ιν ὡς ἂν ὑπεναντί [α] τῇ προλήψει δογμα τίζόντων, καὶ κα
θαρ[ώτα]τα τὴν ἄ φραστον ὑπεροχὴν τῆς ἰσχύος τοῦ θε[ῶ] ου καὶ τῆς τελειό[τητος]

col. 46 P.Herc. (De pietate corpus), col. 46

[. . . .]ον ὑπολαμ [βάνε]ιν τὸν θεὸν δ[- - -] [. . . .][π]αραινεῖ μὴ [νοεῖ]σθαι δύσκ[ολον] [οἶον
π]αρά τῶν πο [ητῶν κα]τὰ τῶι καθα [ρῶς φι]λοσοφεῖ[ν] [κατ]αισθανώμε [θα] μὴδὲν αὐτῶν

[ῶφέ]λιμον ἡμᾶς συν [ταρ]άττειν· καὶ μὴ [δ' ἐπιβ]ολαῖς ἀνοήτοις [ἀκολ]ρουθοῦντες [ἀηδ]εῖς
καθ' ἡμῶν [ὑπ]ολαμβάνω [μεν· τ]ῶν γὰρ αὐπα [. . .] ἡν καὶ τὸ πρὸς [ἡμᾶς ἀ]ποβαινο[ν] [. . . .]
[ἐ]φρόντισαν [. . . .] λυημεν [. . . .]ς ἐχόντων [. . . .] ἡ[. .]ας ου [.]ων[. .]
[.]αξεν· [φαίν]εται τοί[ν]υν [παρεσ]κευάσθαι [ἐ ναργῇ γν]ῶσιν αἰδο [.]
[λυ]μαντικαὶ [τῆς τῶν π]ρὸς ἀλλ[ή]

col. 47 *P.Herc. (De pietate corpus), col. 47*

λους ἀνθρώπ[ω]ν πολειτείας διὰ [τε] τοῦτ' οὐκ εὐ[σεβεῖς], ἐπειδὴ συνπερι[λαμ]βάνειν ἔοικεν ἢ
[εὐ]σέβεια καὶ τὸ πρὸς [ς] ἀνθρώπους ἀβλα βές καὶ μάλιστ' [εἰς] τοὺς <εὐ>ποιούς καὶ τ[ὰς]
πατρίδας· ἀμέ[λει] γὰρ οἱ μὲν ἡπιώ[τε]ρον καὶ κηδεμον[ι] κώτε[ς] ἢ δ[ὲ] ἡ.τι μῶσιν, ἡμεῖς δὲ
π[ά]ντες ὡς ἀληθῆ τὰ δόγματα καὶ παρ[α]σκευασ[τικ]ὰ τῆς ἡ μῶν αὐτῶν ἀτα[ρα]ξίας· ἀλλ' οἱ
πολλοί νομίζοντες ἄσε βεῖς τοὺς οὕτω[ς] πε ρὶ θεῶν ἀποφαινο `` μένους κολάζου σιν, ὡς
Ἀθηναῖοι [Σ]ωκράτην καὶ τι νας ἑτέρους καί τοι[ς] γε τ[ῶ]ν ἄλλων εὐ παιδευτότατοι λεχθέντες
ἀν

col. 48 *P.Herc. (De pietate corpus), col. 48*

[.]αμον [.] διὰ του [.] [ἐπ]ιτειμη [.] ὡς τοῖς [περὶ τὸ]ν Ἐπίκουρον, [οὐδὲ]
τ[ο]ιαύτας ἔνε [κε]ῖνησαν ὑπο[ψ]ίας [τάσεβ]εῖν `κ' αὶ τάμελεῖ[ν] [θεῶ]ν οἴας ἀπηγόρευ [σα]ν οἱ
νόμοι καὶ τὰ [κοι]νὰ τῶν ἀνθρώπων ἔθνη, δέον ἐμ [φαί]νειν τούτοις ἅ [π]λῶ[ς] τ[ὸ]ν αὐθεκασ
[τό]τερον λόγον ὅτι [χρ]ῆ πάντα πείθεσ[θαι] τοῖς νόμοις καὶ [τοῖς] ἐθισμοῖς ἕως [ἂν μ]ή τι
τῶν ἀσεβῶν [προ]στάτ[τ]ωσιν. ὁ [περ]άνω γὰρ οἶμαι τὸν [θεό]ν γε χρῆναι τε [θεῖ]σθαι πάντων,
λέ [γω δ]ὲ τὸν ἀληθῆ[ς] καὶ [τιμώμ]ενον ἐν τῇ θε [ωρί]α[ι], [ὡς] Ἐπίκου [ρος] προ[φέρει] τῶν
γὰρ [. .] λ[.] .πὸ τῶν [. .] ω[.] γτας τρ[- - -] [.] ασας ἔχει

col. 49 *P.Herc. (De pietate corpus), col. 49*

σίαν, οἷς ὁ βίος ἡ[μ]ῶν διασώζεται, φ[λ]υαρίαν δὲ νομίζεσθαι καὶ τὰ μυ[στήρι]α καὶ τὰς
ἐορτάς ἅ τε τῶν δ<ι> οὐς γείνο[ν]τα [ι] λ[ε]γομένων μ[η] δεινὸς ἐπιστρέφε[σ]θαι. καὶ φασὶ τὸν
Ἐπίκουρον ἐκπεφευγ[έν]αι τὸν Ἀττ[ικ]ὸν ὅ[χλ]ον οὐχ ὅτι ε[. . .] τηγοεσοντο[. . .] [ῆ]τ[ον]
ἀσεβεῖς εἶχ[εν] ὑπολήψεις, ἀλλ[ὰ] τῶι διαλεληθέν[α]ι πολ[ο]ὺς ἀνθ[ρ]ώπου[ς] [τ]ῆν
φιλοσοφί[αν] α[ὐ]τ[οῦ]. προσεπιφέρει σιν δὲ καὶ διότ[ι] τ[ῶ]ν ἀγαθῶν ἀνδρῶν καὶ δικαίων
παραιρούμεθα τὰς καλὰς ἐλπίδας ἅς ἐν τοῖς [θ]εοῖς ἔχουσι καὶ δι[ὰ] τοῦτο μετὰ τὰς
καλλιεργήσεις καὶ

col. 50 *P.Herc. (De pietate corpus), col. 50*

τὰς σπουδαίας κεῖ φώνους λ[ι]τὰς ἀναι ρ[ῶ] ο[ὔ] μ[εν] τὴν παραμυθίαν [τῶν εὐ]ω χιῶν.
εἰκ[.] παῖδες κ[.] μεταβολ[.] ρησαν [κ[.] δὲ καὶ τα[.] `Ν' εἰς
αὐτῶν[ς] [. . .] [κε] ναῖς δόξ[αις] καταχρησθαι κ[. . . .] περὶ θεῶν [. . . .] [ὁ] ρίζειν μη[δε] [. . . .]
[ὁ] μολογεῖν[. . . .] τὸ πάτρι[ον] [. . .] [εὐ]χὰς ἅς ἰσπ[. . . .] χρόνῳ κε[. . . .] θα μηδὲν
[. . . .] λεον καὶ το[. . . .] [.] ἀνετο λε[. . . .] [.] ω δὲ τα[. . . .] τ' Ἐπικουρο[. . .] [ἐ] ξ
ἐναντ[ί]ο[υ] [. . . .] χθη καὶ ἐπ[. . . .] καὶ ἐκ τῶν [. . . .] γων ἀπεβ[. . . .] ρω. τῶνδ[. . . .]

col. 51 *P.Herc. (De pietate corpus), col. 51*

δ' ὡς ἡβ[α]σκόντων ἢ ὄνειρωτ[όντων] καταφρονῶ[ν] περὶ τε γὰρ ἐορτ[ῶν] καὶ θυσιῶν καὶ
[πάντων] καθόλου τρ[ι]ούτων ὡς ἀκολουθῶ[ς] ἔπραξεν οἷς ἐδογ[μάτι] σεν κα[τε]χρήτο τοῖς
ὅρκοις καὶ τοῖς [σημί]οις πίστεως ὅλ[ως] ὁ πονο[ρη]τέον, καὶ ἐ[φύ]λαττε τοῖς δ' ἀνθ[ρ]ώ
ποις [τ]α[ύτην] κ[υρι]ωτάτην ἐν τοῖς σ[υμ]βολαίοις τῆν [συ]νθεσίαν α<ι> περὶ βί[ου]
π[αρά] Ζήνωνι γενόμεναι συναγωγὰς διασαφοῦσιν· τοσοῦ[το] τοίνυν ἀπέσχε[το] τοῦ
βλαπ[τικ]οῦ ἀνθ[ρ]ώπων γ[εγον]ένα[ι] τι νὸς ὥστε οὐ μόνον τοὺς γενέ[τα]ς ἴσα [θε] οἷς
ἐτίμησεν [οὐ] δὲ μόνον πρὸς [τοὺς] ἀδελ[φο]ὺς ἐρω[τι]33κῶς,

col. 52 *P.Herc. (De pietate corpus), col. 52*

διε [.]το περαίτε [ρον καί] ἐπίτηκτον [. . . .] [π]ροσοργίζε [.]χλευαζον[.]δε
τούτοις [.] [λο]ιποί διω [.]γ οὔτε σω [.][π]αρήσετα[ι] [.]γ φιλίαν [.]
ὅθεν ἔ[δοξέν τισιν] αὐτῶν [ὁ Σωκράτ]ης κέν [τρον τι συ]λλέγες [θαι], [ὅτι τὸ δ]αιμόνιον
[ἐκθέντε]ς ἀνήρουν [τὸν θεό]γ· εἰπὼν μ[έν] [οὔτος] οὐ μαχόμε [να οἷς ὦιο]γτο, γείνε[σ θ'
ἀσεβή]ς ἅπαν ἐφαί

col. 59 P.Herc. (De pietate corpus), col. 59

νετο καὶ διὰ τοῦ τ' οὐκ ἔπειθεν· [ἔ] τ[ι] δ' ἦν πολὺς ἐν τοῖς ὄχλοις Σωκρά της, δέον καὶ τοῖς
ἐπάγουσιν τὸν οὐ κ ἀπ' ἐμοῦ σκε[δ]άσεις <ὄχλον>; λόγον πρόχει ρον ἔχειν· καὶ π[ολ] λου[ς]
διηρέθιζε καὶ πολειτι[κὰ]ς τ[ότ'] ἐπανηρεῖτο τ[ὰς] δυς] `Ο` μενείας, ἐξ ὧν[περ] τῶ[ι] χ[ρόν]ωι τὸ
μ[ι] σ[ος] συνηθοῖσθ[η], πάση προφάσει δυ[ν]άμενο[ν] χρ[ῆ]σθαι· καὶ διότι τοι αὐτήν τάκεῖνα
πάντα π[α]ρομο λογοῦσιν [δηλοῖ] μοι τὸ δεδι[έναι] διὰ τὸ καινὰ [δαί]μόνια [πα]ρεισάγειν
προσκεκόφθαι καὶ παντελῶς ἄλ λως δὲ καὶ παρα λογώτατόν γε τὸ

col. 60A P.Herc. (De pietate corpus), col. 60A

[κ]αὶ περὶ ὧν [. .] αυ [. .]ον ἀρμο[στο]ν [πα]ρησόμε[θ]α λό [γο]ν· ἡμεῖς μὲν οὖν [πάντ]ω[ν]
ἐμνημο [νεύο]μεν γραμμά των καὶ κατὰ σύν[ε]σιν καὶ τοὺς ογ[. . .]υ [. . . .][τ]ου σ[υ]νθε[. .]
[.] εἰ δέ τις [ἔτε]ρος καὶ παρατι [θείς] καὶ ἄλλα [. . . .] [.]ι τῶν φιλο [- - - -] [- -
- - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -]

col. 60B P.Herc. (De pietate corpus), col. 60B

διαλο[γίσματα] [. .] συλλογισμὸ[ν] [. .] τὸ δὲ ἐπιλόγ[ισμα] τῶν ἀνεπι[οήτων] τῇ διανοί[α]ι
[. . .]σιων προπιημα[. .]σων καὶ γηρ[. . . .]

col. 61A P.Herc. (De pietate corpus), col. 61A

σεν ε[.] δη πευ[.] αν ταύτην πο[. . .] [ὁ] φείλει νομίζε[ιν· πάν] τα γὰρ τὸν
καὶ τ[ῶν] ὀλίγων παρὰ [τοὺς] ἄλλους ἅπαντα[ς ἀν]θρώπους [κ]άντ[α] ριθμοῦντες ἄ[ν] θᾶττον]
φθάνοιμεν· καὶ γὰρ ἐπεχείρη[σαν] εἰσευπορεῖν [πίστιν] ὑπὲρ τοῦ θεοῦς [εἶναι]· τὸ δὲ τῶν
ἄλλω[ν] πληθος ὑπολ[αμβά]νει μόνον ὑ[ποψί]αν τὴν δα[ιμόνων] [ἦς] ἔδει τὰς [. . . .]
[. . .]μεν καὶ [. . .] [- - - -] [- - - -] [- - - -]

col. 61B P.Herc. (De pietate corpus), col. 61B

τους και[.] νομιζ[.] τους τῶν καὶ δι[ὰ τὴν] κενὴν ὄχ[λησιν] [. . .] τὴν φύσιν
το[.] ἄλλως εἶπερ σ[υνεσ]τιωτάτοις δι[. . . .] των πρὸς μ[.]

col. 62A P.Herc. (De pietate corpus), col. 62A

τειν [.] δεῖται, καὶ π[ερὶ τοῦ] των, οὐδ[ὲ] παρεσκευ[ασμένων] κατ[έχειν] τὰ[ς]
ταρα[χὰς ἀλ] λ[ότ]ριον θ[ατέρους] [ἀπό]νως καὶ δι[ὰ] π[άντων] οἰκε[ίαν] πο[εῖσθαι] τὴν ὅ[λως]
κατ' ὄντων π[ερὶ] οὔσαν φύσιν καὶ [δια] μέν[ειν] διὰ τὸν [πε]ρίαλλον ὄν[τ]α ν[ό]μον καὶ
τηων[. . .] [. .]ηξιν τῆς [. . . .] [. .]την π[.] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -]
[- - - -]

col. 62B P.Herc. (De pietate corpus), col. 62B

καθάπ[ερ] [.] διὰ τῶν [πάντων] αὐ[τοὺς] τοὺς σι[. . . .] ἐν δὲ τῷ Σ[υμπο]σίωι περὶ τῶν
[ἱερῶν] τὰς ἐορτὰς [συνάγω]μεν καὶ θεῶ[ι] καλλι[θυτεῖν] ειλ[.]

col. 63 P.Herc. (De pietate corpus), col. 63

[- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- -
- -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- -
- -] δωσ[.] ουσιν [.] καὶ διὰ πο[.] τας ἐ[κ] τῶν τε[λετῶν] τῶν ἱερῶν
ἐ[πὶ τὰς εὐ]χὰς κατ' αὐτῶν [τῶν] δῆμων εισθην[. . .] ἐπὶ 'ναξικράτ[ους δέ] τὸν ἐπὶ τῆς οἰ[κίας]

col. 64 P.Herc. (De pietate corpus), col. 64

[-----][-----][-----][-----][-----][-----][-----][-----][-----][-----]
[-----][-----][-----][-----][-----][-----][-----][-----][-----][-----]
[-----][-----][-----][-----][-----][-----][-----][-----][-----][-----]
εχω[.....] προσ[ήκει πρὸς εὐ] σέβεια[ν][.....] τοῦ πατει[....] τὸν γενόμεν[ον
συνε] παινεῖ[ν] μητα[... ρος δέ· οὐ μό[νον τὰς] θυσίας, ἀλλὰ καὶ τῶν [ιερώων] ὑμνήσει θε[οὺς]

col. 65 *P.Herc. (De pietate corpus)*, col. 65

ἥρωάς [τε], [ἅπερ τῶν] ἀνθρώπων ἔ[νιοι πράτ] τουσιν ἀποκρυ[πτό] μνοι τὰ δοκο[ῦντα] τοῖς
περὶ τὸν Ἐπ[ίκου] ρον, ἕτερον αὐτ[οῖς] περιτίθεμεν λό[γον] εὐσεβείας ἀποδό[ν] τα φαντασίαν
ἄ[το] πογ, τὰ μὲν θθ[όνου], τὰ [δ]ὲ δυσμενεί[ας], καὶ διανοίαι το[ίου] τοῖς ἀνδράσιν [χαρι]
έντων [καὶ] ψευδο[μ]ένας ἐνν[οίας τὰς] καὶ μάλλον κατ[.] . . [----] [----] [----] [----
--] [----] [----] [----] [----] [----] [----] [----] [----] [----]

col. 66A *P.Herc. (De pietate corpus)*, col. 66A

τῶν καὶ πο[.....] λη[.....] ον· πᾶν γὰ[ρ] [.....] οἶεται καθάπ[ερ ὁρί] ζεται χρό[νος],
[εἶναι] πρόληψιν· καὶ κα[ὶ] θάπερ κᾶν [τῶι δευ]τέρῳ καὶ [τριακοσ]τῶι, καὶ τῶν [θεῶν ἐ]
ναργεῖαι φησ[ὶν κατα]λαμβάνεσθα[ι τὸ ὄν], καίπερ ἐν τῶν [ἐν ὑπο]κειμένοις ὄν, [τὴν δὲ]
φύσιν διανο[ητὴν] [ἧ]ττον ἔχον [τῶν] ἄλλων ὄντων [καὶ κα θόλ]ου πρὸς τῇ[ν] [..] [----]
[-----] [-----] [-----] [-----] [-----] [-----]

col. 66B *P.Herc. (De pietate corpus)*, col. 66B

αμειω[.....] ριεν ὃς προσμε[...] νον ἀλλὰ τῶν πολ[.] αὐτὸ πάντων καὶ [τῇ] αὐτοτελεῖ
τηλ[...]. πᾶν καὶ γὰρ πολ[...]

col. 67A *P.Herc. (De pietate corpus)*, col. 67A

προσδιατ[.....] πιεσ[.....] νοσω[.....] νηνο[.....] ουκε[.....] τη
καθάπερ [...] α τήν καὶ πολ[...] μοτε[ρ][...]ων[...] φορας ῥητορ[ικ] [...] περε[.] ωεωσο[.]
μοιν[...]των [...] τοια[...] τοις [συμπε] ριφορα[.] καὶ πο[.] διασε[.] των καὶ [κα] θάπ[ερ]
[.]οισθασε[.] [φι] λοσοφίαν τήν ῥητο [ρικὴν] μὲν τοῖς [...] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -]
[- - - -]

col. 67B *P.Herc. (De pietate corpus)*, col. 67B

[---]αυδος φ[...][τοις] δόγμασι[.....][ὄ]ρκους καὶ δι[αθήκας] καὶ σπονδὰς καὶ συν
[θ]ήκας καὶ κοινωνί ας ἄλλων καὶ τραπέ ζης καὶ στέμμα τα καὶ πᾶσαν ἰκε

col. 68A *P.Herc. (De pietate corpus)*, col. 68A

το μ[.....] μητη[.....] εἰ νοσ[.....] τεχν[.....] ἔξης καὶ τῶν [...]
 ωτων ἀποδεχ[...]. τοὺς καὶ εἰς θυσ[ίας] καὶ κόσμον [ι]ερῶ[ν] δεδαπανηκότας τὰς πολλὰς
 ἐπιμ[ε] λεία[ς][.] καὶ ἅπαν[τα] ποιῶ[ν] μένους κ[α] θ' ὅλομ βίον εὐελ[πισ] τίας] τὰς διὰ τῶν
 [...]. τοὺς θ' ἔξει[ν] [.....] καὶ δια[...][----][----][----][----][----][----
 --][----]

col. 68B *P.Herc. (De pietate corpus)*, col. 68B

ρασ[.....] χε διατ[.....] καὶ πᾶσι μὲν [τοῖς λό] γοις πολειτ[.....] γοις ἐν
 ἐπιδη[.....] [.] [ἐ]πὶ πολει[.....] [....]τε τον[.....]

col. 69 *P.Herc. (De pietate corpus)*, col. 69

[-----][-----][-----][-----][-----][-----][-----][-----][-----][-----]
 -----[-----][-----][-----][-----][-----][-----][-----][-----][-----]
 -----[-----][.....]κορω[.....]και[.....]γουντ[.....]ξει[.....]ς ἡμᾶ[ς κ]ακίζου [σιν], ὅτι τῆς
 [ἀ]λο[γ]ίας ἐπιτηδεύσε[ω]ς ἀπε[.....]μεαν ἄλλως[.....]οι δοκοῦσιν[.....]ν μὲν ἡμε

col. 70 *P.Herc. (De pietate corpus)*, col. 70

[-----][-----][-----][-----][-----][-----][-----][-----][-----][-----][-----]
 [-----][-----][-----][-----][-----][-----][-----][-----][-----][-----][-----]

--] [-- --] περι[.] καὶ μηδ[.] γοντος η[.] νοι πάντ[ες εἰσὶν] ἀβλαβεῖς,
[ὅτι οὐδὲ] βούλησις [τῶν κακί] ὦν κινεῖ [.] νουσιν τ[.]

col. 71 P.Herc. (De pietate corpus), col. 71

δεινούς ὑπολή ψονται τυράννους. καὶ μάλιστ' αὐτοὶ δι' ἃ συνοΐδασιν αὐτοῖς μεγάλας ἐξ αὐτῶν
συμφορὰς προσδοκήσουσιν· οὕτω δὲ τό γ' ἐφ' ἡμᾶς εἶναι δι' ἣν οὐκ ἐσχέκασιν πῖσιν οὐδὲν ἂν
πράττειν. οἱ δὲ πεῖσθ[έν]τες οἷς ἐχρησάμεθα [ι] δῆσαμεν περὶ θεῶν πρῶτον μὲν ὡς θνητοὶ
μειμ[ε]ῖσθαι τὴν ἐκείνων εὐδαιμονίαν θελήσουσιν, ὥστ', ἐπειδήπερ ἐξ ἀβλαβίας
ἐθεωρεῖτο τῶν πᾶσιν ἐρχομένη, μάλιστα φιλοτιμῆσονται πᾶσιν αὐτοὺς παρέχειν ἅλ[υ]τους,
ὅσον ἐφ' ἃ αὐτοῖς, ἔπειτα δ' οὕτω με[γαλο]πρεπ[εῖς] θήσ[ουσι]ν ἂν

col. 72 P.Herc. (De pietate corpus), col. 72

[-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --]
[-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --]
[.] {αἰπολ} οἰσ[ι]ν [. . . .] {ισπερι} μεταβαίνειν καὶ μὴ μαθόντα χάριν ἔχειν τοῖς
προγεγονόσι ἀγαθοῖς καὶ πρὸς τὰς ἀλγυδόντας τὰς φυσικὰς εὐρως τεῖν καὶ τοῦ θανά

col. 73 P.Herc. (De pietate corpus), col. 73

[-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --]
[-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --]
[.] κον ἐφα [. . . .] το μᾶλλον [. . . .] γύνειν τὴν [σοφί]αν πρὸς τὰς [ἀδικ]ίας δι'
ἃς ἅ [πεδεικνυ]όμεναι αἱ [τίας] [. . .]. ἐπισχεῖν [. . . .] καὶ ταυ

col. 74 P.Herc. (De pietate corpus), col. 74

[-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --]
[-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --]
[.] {αἰπολ} ω[σπερι]α[.] σης ἀδικ[κ]ίας [. . .] διόπερ οὐ τή[ν] ἐ[ν] ποχὴν ἀναιρ[οῦν]τες
ἀδικίαν ἅ[ν] τεισάγουσιν ἅ[ν] τὴν δικαιο[σύ]νης, μόνην δ' [ἐ]

col. 75 P.Herc. (De pietate corpus), col. 75

ξεργαζόμενοι τὴν ἀσφάλειαν ἢ τὴν ἐκ αὐτῶν παρὰ τῶν πολλῶν ἢ τὴν ἐκείνων παρ' ἀλλήλων,
ἀλλὰ τὸ φαινόμενον ἕκαστοι πᾶσιν ἐπιτρέποντες [ο]ἱ δὲ μύθους μὲν εἰσῆγον ἀμέλει καὶ
τερατείᾳς, οὔτε δὲ τοῖς πρότερον ἐδόκουν εἰς κότα ταῦτ' εἰσφέρειν οὔτε σωτηρίας αἵτια
πολιτείας· σὺν δὲ <τῶν> συμπεριφέρ[ε]σθαι μὲν ταῖς [τότε] ἐνισχυούσαις δόξαις, ἅμα διὰ
τὴν ἄνω μαλίαν καὶ τὴν μανίαν ἐπινοεῖν οὐκ ἄ[ν] σεβεῖς ἐδόκουν μόνον ἀλλὰ καὶ φε
νακισταί, [καὶ τὰν] τία εἶπον, τῆς παρρησίας φιλοσόφω[ι] πρεπούσης, οὐδὲ νόσ, οὐδ' ἐξ
ἀπόπτου τὰ δοκοῦντα περὶ θεῶν Ἐπικούρῳ συνείδον, οὐδ' ἔλεγον. καὶ διεπράττοντο

col. 76 P.Herc. (De pietate corpus), col. 76

[-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --] [-- --]
[-- --] [-- --] [.] {δου} [.] επ[. . .] νω [οἱ δὲ λοι] ποὶ διαπ[ί]πτουσιν ἐν ταῖς αἰρ[έ]σεσι
καὶ] φυγαῖς, ἱκα[νὰ] μηδὲ] παρ' ἐν ἄγ[οντες] μήτε κοι[μώ]μενοι] τῇ περιφ[ορᾷ]· ὁ δὲ] δίκαιος
[περὶ θεῶν] ἅ] ρίστας ἔ[χει] προσδοκίας, ἅμα [δὲ] περιτ[ῶν] καὶ [χρηται] ἅκε] ραίοις ἢ [δοναῖς]
κάπο] νοις. καὶ [τοιαύτης] διαφορᾶς [τῶν ἐπὶ] θυμῶν δ[ια]γνωσ[θ]είσης, κα[ὶ] ταῖς] ἀναγκαί[αις]
χρηται]

col. 77A P.Herc. (De pietate corpus), col. 77A

ὧν οὐκ εἰσὶν ἑτέρα[ι] μείζους, οὐδ' ἄλλα [κ]τὸν αὐτῶν κέ[ρ]δος οὐδὲν λαβεῖν] δυνατόν ἐξ
οὐδὲ μιᾶς ἀπολαύσεως. περὶ δὲ τούτων καὶ φόβος ἀεὶ κατέχει δεινὸς αὐτοῦς, ἂν καὶ διὰ βίου
λανθάνω[σι], [διὰ τὸ] μὴ δύνασθαι περὶ [τού]του πιστῶν λ[α]βεῖν. ἄλλως δὲ καὶ πάντες οἱ
πράττοντες ἄδικοι καὶ πονηροὶ κοινῶς οὐκ εἰ μὴ βλάπτουσιν οἱ θεοί, καὶ δὴ νομίζουσιν
αὐτοῦς οὐκ ἐνοχλεῖν, ἀλλὰ πεῖ

col. 77B P.Herc. (De pietate corpus), col. 77B

θοντ33αι πολ33[λ]άκις αἰωνίοις περι{α}[β]α λειν συμφορα[ῖς], ὡς `.` <τ'> οὐκ ἐλάττονας ἅ
ναδέχονται ταρα χὰς ἥπερ εἰ κατ' ἅ λήθειαν περιεβάλ λοντο τοιαύταις, πρὸς τῷ καὶ κατ' ἄν

col. 78 P.Herc. (De pietate corpus), col. 78

[-- -- --] [-- -- --] [-- -- --] [-- -- --] [-- -- --] [-- -- --] [-- -- --] [-- -- --] [-- -- --] [--
-- --] [.] δου[.] ἀ[ρ] μ[ό]σει κ[αῖ] τὸ οὐ[κ εἰς] [τ]ἀρ[χ]εῖον ἔρχοντα[ῖ] [τ]ινες ὅπως ἄν
ἐ[ν]ίων [κ]ακῶν οὐκ ἀξιο[λό]γ[ω]ς αὐτὰς ἀγαπῶ[ν τω]ν ἀνέχωσ[ι] τὴν [δι κ]αιοσύνην. κα[ῖ]
[μ]ὴ θεωρήσαντ[ες] [ὅ]τι σχεδὸν ταὐτ[ὸ] [φαίν]εται τὸ ὅσ[ι]ον κα[ῖ] [δί]και[ον] [.]
[. . .] αμ[ι] . . .] τε[. . .] [. . .] ων[.] [. . .] αυτ[. . .] δια[.] [. . .] τε[] τηρημένον α[. . .] [. . .] κε[. . .]
πάντα καὶ [. . .] τη [τὸ]ν ὅλομ βί[ο]ν [.] γτον αἰσ[. . .]

col. 79 P.Herc. (De pietate corpus), col. 79

εὐδελον ὅτι τὸ ἐπ[ι] `Φ` ορκεῖν ἀδικεῖν ἐστ[ι] καὶ προσέτι ψεύδε[σ] θαι, ταραχῶδες δὲ [ἐ]
κάτερον. τὰ δ' αὐτὰ καὶ περὶ τῶν θυσιῶ[ν] καὶ τῶν ἐορτῶν κα[ῖ] τῶν ἄλλων τῶν ὁμοίων
τρόπων διε νοήθησάν τε καὶ π[α] ρέδοσαν, ὡς ἐγὼ[-- --] [.] ν παρα[-- --] [.] ντα
γὰρ[.] [ἀπο]δοῦνα[ι] [.] καὶ ὡφν[-- --] [.] α τιμ[-- --] [.] τουση[--
-] [.] ολει[-- --] [.] ἀναιρεῖν [.] ωι τι βου[.] κρη[-- --]
[.] εἰν [.] νει[-- --] [-- -- --] [-- -- --] [-- -- --] [-- -- --] [-- -- --] [-- -- --]
[-- -- --]

col. 80 P.Herc. (De pietate corpus), col. 80

[-- -- --] [-- -- --] [-- -- --] [-- -- --] [-- -- --] [-- -- --] [-- -- --] [-- -- --] [-- -- --] [-- -- --]
διὰ τ[ὸ] τὴν κόλα[σιν], ὡς ὑπ[ε]δείξα[μεν], συνπ[ε]πλέ[χθαι] τοῖς κα[κί]σ[τοις], καὶ πά[ντα] ὅσα διὰ
τοῦ[του τοῦ] λόγου παρ[ε]στήσα[μεν]. οὐ μόνον δ' ἐκεῖ νό γε τὸν ἄ[δικον] ὑποτρέχει, [ὅπερ δέ]
Ἔρ[μ]αρχός [φησιν], [ὡς] βλάπτειν [οὐ] δοκεῖ θεὸς τοὺς ἀ[δικοῦν]τας, ἀ<ν> λά<θω>[ισι] κ[ατὰ]
τὸν] λόγον τοῦτ[ον καὶ] οἱ φαυλότατ[οι τῶν] ἀνθρώπων. [καὶ οἱ] νόμοι παρὰ [μικρὸν] οὐ
δεχόμενα [προ]φέρουσιν κόλ[ασιν]

col. 81 P.Herc. (De pietate corpus), col. 81

ἐκείνους ἀφ' ὧν εὖ χονται ποιά τινα καὶ πρὸς σωτηρίαν τῶν πατρίων καὶ πρὸς εὐδοκίαν
ἐλογοποίησαν, ὡς ἐπηγγειλάμην, οὐκ εἰς μακρὰν ἀλ' ἐν τῇ [παρ]οῦ[σ]ῃ σ[υν]αγωγῇ
παραστ[ή]σω. τῆς ἀγαθῆς τοίνυν ἐλπίδ[ος] τοὺς εὐσεβεῖς <τοῦτον> τὸν τρόπον ἀποστεροῦμεν
οἱ καὶ μεγίστη[ν] αὐτοῖς ὠφέλειαν [ἐκ] τῶν θεῶν ὑ[πο]γορά[φοντες] καὶ τὴν πο νηροτάτην ἀνα
κόπτοντες α[ὐτοῖς] προσδοκίαν; ὑ[. . .] τουτηκρου[. . .] εν καιαγαθαιτη[. . .] τὸν αἰῶνα δε[. . .]
τας, ἀντε[ισάγον]τες δὲ πίστ[ιν ἀπὸ] τοῦ μὴ δε[ι]νοῦ[ς] ε[ῖ]ναι τὴν φύσ[ιν], ὃ [π]ως δυσεκκ[αρ]τέ
[ρη]τόν τι δε[ῖ]νόν

col. 82 P.Herc. (De pietate corpus), col. 82

[. . .] ετων παρη[. . .] [καθά]περ ἐστὶ με[. . .] [.] τὴν τύχην[-- --] [. . .] ἡν ἄλλην [. . .] [. . .] αν
κυριεύει[. . .] [. . .] δ' ὅλως ἀφαι[. . .] [. . .] αὶ μέχρι αι[. . .] [. . .] εν ἄλλα τ[. . .] [. . .] τ]ὰ μικρὰ
τ[. . .] [. . .] ενοντα[. . .] [. . .] ποιεῖν τρ[. . .] [. . .] ἐξ ἀφροσ[ύνης] [τῆ]ς κακῶν λόγων
[. . .] ι[. . .] δησ[. . .] σ[. . .] [.] ηλ[. . .] α[.] [.] ε[. . .] υσα[.] [.] ισ[.] εγ[.] [.] {δὲ}
{τυ}[. . .] [. . .] {σλογο}αλ[. . .] [. . .] {τὸ}ν {κρόνον} [. . .] {σης} {ἥρχε}[-- --] [. . .] ταιαι και τ[. . .]
[. . .] αυτον ε[.] [. . .] ἄλλα [. . .] το[. . .] [. . .] τη[.] [-- -- --] [-- -- --] [-- -- --] [-- --
--] [-- -- --]

col. 83 P.Herc. (De pietate corpus), col. 83

[.] ἀλλὰ [.] ἥσεσθαι [.] [δι]αφορας [.] [τ]οῦ τὴν μὲν [.] αν
εὐελπισ[. . .] τ[. . .] εἶναι βέβαιον [οὐ καθ]ισταμένην [.] ἀληθέσιν [.] [ἐ]κείνων ο
[.] τ[. . .] εῖνεται [-- --] [.] λως ὑποφε[ρ] [. . .] [δ]εινοῖς ἀνυ[π] [.] ου καὶ τῶν

[.....]λον ἀντι [.....]οιμεν πλε [.....]ν ἕτερον [.....]τες καὶ τῷ [.....]ντα καὶ
[.....] δεινὰ [.....]τες κα [.....]υσησαν [.....]δὲ μέχρι [.....] [μεγ]ίστους η
[.....]υσησαν [.....]τως ζῆν [.....]ουσιν [.]ε[.] [.....] παραμυθ[.] [.....] [περι]ττώ
ἐπου [.....]χεις χρε[ι][.] [.....]ες καὶ κα]

col. 84 *P.Herc. (De pietate corpus), col. 84*

ταλέλοιπε κ[αὶ] θεῶν ἐγγόνους κ[αὶ] δαίμονας αὐτοὺς [δυσ] τυχοῦντας παραστήσας, ὅτι
νε[ί]κη φοβοῦνται με[γά]λα, οὐδ' αἰσχύνον[ται] κατηγοροῦντες[ς] ἀσέβε[ι]αν ἡμῶν· ὥπερ
προε[ῖ]πον, ἴν' ἡμεῖς ἐπικρο[υ]φι ζώμεθα το[ῦ]τον τὸν τῶν κρατούν[των] ἀνηκέστο[ις] συ[μ]
φορα[ῖ]ς περιβαλ[λό] μ[ε]νον τρόπον, εἴ[τε] τι ἐ[πί]στωσαν οἱ τ[υ]χόντες, ἥττον [- - -] κακίζουσι
τοὺς σ[ο]φοὺς ἢ τοὺς ἀγαθοὺς τῶν βασιλ[έ]ων ἐ[πί] πᾶσαν κ[α]κίαν ἀπαντ[ή]σειν
μελλόντων ἢ πολλοὺς τῶν τιμω[ρ]ομένων εἴ[τε] τ[ινε]ς [ή]δ[ικ]ησαν· καὶ τῶν ἀνθρώπων [-
- -] τ[ῶ]ν [τὰ] ὅμοια δυσ

col. 85 *P.Herc. (De pietate corpus), col. 85*

[- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- -
- -] [- - - -] [.....]γα[.....] [.....]λειστο[.....] [.....]εδε[.....]τάτους νομίζων, εἰ το[ῦ] το καὶ
περὶ θεῶν [ἐν]ό[η]σε[ν], οὐκοῦν [ἐν]ίω[ν] ἢ κατ' ἰδίαν [φ]αίνεται συκοφαν[τ]ία, τοὺς γε μό[νον]
οὐ παναγῇ δοξάσ[αν]τας, ἂν μὴδ' οἱ τ[ὰ] βλ[αβ]ῆ παρεισάγοντες ἐνκαλῶνται, μὴ δ' αὐτοὺς
κατηγ[ορη]θῆσθαι, κἂν μ[η] δεμιάς προνομ[ί]ας τυγχάνωσι· γ[ὰρ] [κατ'] [άρ] ξομαι δ' ἀπὸ
τῶν]

col. 86A *P.Herc. (De pietate corpus), col. 86A*

[σεμ]νῶν θεολόγων [καὶ] ποιητῶν, ἐπει[δή] μάλιστα τούτους [ἐγκω]μιάζουσιν οἱ
[κατ]α[τρ]έχοντες ἢ [μῶ]ν ὡς ἀσεβῆ καὶ [ἀσύ]μφορα τοῖς ἀν[θρώ]ποις δογματ[ίζ]όντων. ἀξιῶ
δ' ὅ[τι] π[αν]εχθίστους αὐτοὺς ὡς χορὸν [διαδ]οῦναι πρὸς ὅ[ν] χρόνον οὐ πρό[νος]
ἀνωφελὲς ἔσται [πα]ντάπασι οὔτε [μα]κρός. ἐντυχά[νω] δὲ καὶ τοῖς ἀκρεῖ [βέσι]ν ἐμ παντὶ
μὴ [δὲν] συκοφαντεῖν, ἐ[ὰν] εὖρω[σι]ν ἐνηλ[λ]α [γμ]ένον ὄνομα. διὰ [γὰρ] τὸ πλ[η]θος ἐκ[δό]

col. 86B *P.Herc. (De pietate corpus), col. 86B*

σεω[ν], [μᾶλ]λον δ' εἰκ[ό]τως διὰ τὸ σπεύδε[ιν] [μ'] ἴνα που μὴ φανῶ [τὸν] [πο]λὺν προσεδρεῦ
[σαι] τοιοῦτοις χρόνον [οὐκ] ἀπώμοτον ὃ λέ[γ]ω γεγονέναι· τὸ γὰρ ἀ[ν]ειμένον

fr. A *P.Herc. (De pietate corpus), fr. A*

ο[- - -] πα[- - -] ανδ[- - -] μη[- - -] ψο[- - -] απα[- - -] μεν[- - -] μετ[- - -] νιξ[- - -]

fr. B *P.Herc. (De pietate corpus), fr. B*

[- - -].....[- - -] [- - -]την δαγ[- - -] [- - -]εριται γ[- - -] [- - -]τον ηφα[- - -] [- - -]κτονι κα[-
- -] [- - -]θιαν δε[- - -] [- - -]ι καιπ[- - -] [- - -]σαμετ[- - -] [- - -]ρτη[- - -]

fr. scorza *P.Herc. (De pietate corpus), fr. scorza*

[lines lost] [- - -].γγ[- - -] [- - -].α[- - -] [- - -]ενειτ[- - -] [- - -]ο[- - -]α...[- - -] [- -
-]...πθ[.]..των[- - -] [lines lost]

col. 10 *P.Herc. (De pietate corpus), col. 10*

.....νπολ ογυοισπερι μεταβαίνειν καὶ μὴ μαθόντα χάριν ἔχειν τοῖς προγεγόνουσιν ἀγαθοῖς
καὶ πρὸς τὰς ἀληθόνας τὰς φυσικὰς εὖρωσ τεῖν καὶ τοῦ θανά [του καταφρονεῖν ἀμέτοχον]
[εἶ]ναι τῆς εὐδαιμονίας]

col. 8a *P.Herc. (De pietate corpus), col. 8a*

.....κον εφau τὸ μᾶλλον [κατακωλ]ύειν τὴν [φιλοσοφί]αν πρὸς τὰς [κακουργ]ίας δι' ἃς ἂ
[πεδεικνύ]ομην αἰ[τί]ας, τὸ δὲ ἐπισχεῖν [κατ'] ἄλλα καὶ ταῦ [τα] τὴν γνώμην]

col. 8b *P.Herc. (De pietate corpus), col. 8b*

.ιπολ..... ωσπερια..... σης ἀδι[κ]ίας διόπερ οὐ τή[ν ἐ] ποχήν ἀναιρ[οῦν] τες ἀδικίαν ἀ[ν]
τεισάγουσιν ἀ[ν] τὴ τῆς δικαιο[σύ] νης, μονήν δ[ἐ] [τὴν] ταραχήν αὐξάνουσιν]

col. 8 P.Herc. (De pietate corpus), col. 8

πολλαῖς συνέχονται ταραχαῖς [ῶ]ν οὐκ εἰσὶν ἕτερα[ι] μείζους οὐδ' ἄλλα [κ]τὸν αὐτῶν κέ[ρ]δος
οὐδὲν λαβεῖ[ν] δυνατόν ἐξ οὐδε μιᾶς ἀπολαύσεως. περὶ δὲ τούτων καὶ φόβος ἀεὶ κατέχει δεινὸς
αὐτούς, ἂν καὶ διὰ βίου λανθά νω[σι, διὰ τὸ] μὴ δύνασθαι περ[ὶ τοῦ] του πίστιν λ[α]βεῖν.
ἄλλως δὲ καὶ πάντες οἱ πρᾶτ τοντες ἄδικα καὶ πονηροὶ κοινῶς οὐκ, εἰ μὴ βλάπτουσιν οἱ θεοί,
καὶ δὴ νομίζουσιν αὐτοὺς οὐκ ἐνοχλεῖν, ἀλλὰ πεῖ

col. 7 P.Herc. (De pietate corpus), col. 7

θονταὶ πολλάκις αἰωνίοις περιαν[τ]λεῖν συμφορα[ῖς] ὥς οὐκ ἐλάττονας ἀναδέχονται ταραχὰς
ἥπερ εἰ κατ' ἀλήθειαν περιεβάλοντο τοιαύταις πρὸς τῷ καὶ κατ' ἂν [θρώπους] δυσφημεῖσθαι]

col. 1 P.Herc. (De pietate corpus), col. 1

.....δου.α.μ.σεικ...το οὐ[κ εἰς] [τ]ἀ[ρχε]ῖον ἔρχοντα[ί] [τ]ινες ὅπως ἂν ἐ[ν]ίω[ν] [κα]κῶν οὐκ
ἀξιολ[όγων] ...αυτας ἀγαπῶ[ντες] .ανεκως τὴν [δι]καιοσύνην. κα[ί] [μ]ὴ θεωρήσαν[τες] [ὅ]τι
σχεδὸν ταὐτ[ὸ] [φαίν]εται τ[ὸ] ὅσιον καὶ [δ]ίκαι[ον] ..αμι.....τε .ων .αυ...δια ...τηρη μονον δ ...κε.
πάντα καὶ ..τη.ν ὅλομ βί[ον] ...ντον αἰς

col. 2 P.Herc. (De pietate corpus), col. 2

.δου επ...νω[οί] δὲ λοι[π]οὶ διαπ[ί]πτουσιν ἐν ταῖς αἰ[ρέ]σεσι καὶ φυγαῖς, ἱκανὰ μὴδὲ παρ' ἐν
ἄγ[οντες] μήτε κοι[μώμενοι] τῇ περιφ[ορᾷ]. ὁ δὲ δίκαιος [περὶ] θεῶν ἀρίστας ἔχει προσδο
κίας, ἅμα [δὲ] τως καὶ [- - -] [ἀ]κε[ρ]αίοις ἡ[δ]οναῖς νοῖς, καὶ [μὴν] τῆς διαφορᾶς [τῶν] ἐπι
θ[υμιῶν] δ[ια]γνωσ[τ]εῖς κα[ί] τὰς ἀναγκαί[ας] καὶ τὰς [φυσικὰς] διώκει]

col. 5 P.Herc. (De pietate corpus), col. 5

διὰ τ[ὸ] τὴν κρί[ν]ειν ὥς ὑπεδείξα[μεν] συνπ[ε]λέ[χ]θαι τοῖς κ[α]κίσ[τοις] καὶ π[α]ντα ὅσα διὰ
τοῦ[το] τοῦ λόγου παρ[ε]στήσα[μεν]. οἷμ[αι] δ' ἐκεῖ νόγε τὸν ἀ[ν]όνητον ὑποτρέχει[ν], ὅπερ
ἔ[ρ]μ[α]ρχός [φησιν], ὥς βλάπτειν [οὐ] δοκεῖ θεὸς τοὺς ἀ[δ]ικοῦν[τας] <ἂν λ>άθω[ι]σιν [κατὰ
τὸν] λόγον τοῦτ[ον] καὶ οἱ [φ]αυλότατ[οι] τῶν ἀνθρώπων. [καὶ] οἱ νόμοι παρὰ [μικρὸν] οὐδ'
ἐχόμενα [προ]φένουσιν κολ[ά]σεως [δικαί]ας]

col. 9a P.Herc. (De pietate corpus), col. 9a

.....κοιω... καὶ ...ιουντ...ξει ...ς ἡμᾶ[ς] κ[α]κί[ζ]ο[ν] [σιν], ὅτι τῆς .σ.ιας [ἐπι]τηδεύσε[ως] ἀπέ[στη] τὸ
πᾶν, ἄλλωςοι δοκοῦσιν ...ν μὲν ημε

col. 9b P.Herc. (De pietate corpus), col. 9b

περι καὶ μηδ' ὄντος ἡ νοὶ πάντ[ες] εἰσὶν ἀβλαβεῖς, [ὅτι] οὐδὲ βούλησις [τῶν] κακῶν κινεῖ
[θεοὺς][. .] νουσιν τ

col. 4 P.Herc. (De pietate corpus), col. 4

.....γαλειστο .εδε. τάτους νομίζων εἰτο καὶ περὶ θεῶν .ο...ν οὐκοῦν [ἐ]ν[ί]ω[ν] ἢ κατ' ἰδίαν
[φ]αίνεται συκοφ[αν]τ[ῆ]ς, τοὺς γε μό[νον] οὐ παναγῇ δοξάσ[αν]τας, ἂν μὴδ' οἱ θ[ε]ὸν ἀ
βλ<αβ>ῇ παρεισάγο[ντες] ἐνκαλῶνται, μ. αὐτοὺς καταμ[η]νυθῆσθαι, κἂν μ[η] δεμιάς
προνο[μί]ας τυγχάνωσι[ν]. ἄρ' ἔξομαι δ' ἀπὸ τ[ῶν]

col. 7 P.Herc. (De pietate corpus), col. 7

[σεμ]νῶν θεολόγων [καὶ] π[ο]ητῶν, ἐπεὶ [δὴ] μ[α]λίστα τούτους [ἐγκω]μιάζουσιν οἱ [μάλ']
ἀ[ν]τ[έ]χοντες ἢ μεῖ[ν], ὥς ἀσεβῆ καὶ [ἀ]σύμφορα τοῖς ἂν [θρώ]ποις δογματ[ίζ]όντων. ἀξιῷ δ' ὁ
[τι] π[αν]τ[έ]χιστον [αὐτῶν] τὸν χορὸν [πᾶσι] θ[ε]οῖς εἶναι πρὸς ὃ [λον] χρόνον οὐ π[ό]νος ἀνωφελὴς
ἔσται [πα]ντάπασι οὔτε [μα]κρός. ἐντυχά[ν]ω δὲ καὶ τοῖς ἀκρεῖ [βέσι]ν ἐμ[ὴ] παντὶ μ[η] [με]
συκοφαντεῖν, ἐ[ἂν] εὐρω[σι]ν ἐνη<λ>λα [γμ]ένον ὄνομα. Διὰ [γὰρ] τὸ πλ[η]θ[ος][. .]ει

col. 6 P.Herc. (De pietate corpus), col. 6

σε, μ[ἄλ]λον δὲ εἰκό] τως διὰ τὸ σπεύδ[ειν] [πρὸ] ὁδοῦ, [μ]ὴ φανῶ [πολ]ύ[ν] προσεδρεύ[ειν]
τοιούτοις χρόνον, [οὐκ] ἀπώμοτον, ὃ λέ [γ]ω, γεγονέναι. τὸ γὰρ ἀ[ν]ειμένον

col. 3 P.Herc. (De pietate corpus), col. 3

...διταγῆιοτακαὶ τὰ [τιν]ῆς δὲ τοῦ[τους] [τὰ σ]ύμπαντά [φα σι τ]εκεῖν. ἐμ μὲν [τισι]ν ἐκνυκτὸς
καὶ [Ταρ]τάρου λέγεται [τὰ π]άντα, ἐν δὲ τι [σὶν ἐ]κ Ἄιδου καὶ αἱ [θέρ]ος. Ὁ δὲ τὴν Τι
[τανο]μαχίαν γρά [ψας ἐξ] αἰθέρος φη [σὶν], Ἀκουσί[λ]αος [δ' ἐκ] Χάους Πρώτου [τᾶλ]λα. ἐν δὲ
τοῖς [ἀνα]φερομένοις εἰς [Μου]σαῖον γέγραπται [Τάρτ]αρον πρῶτον [καὶ Ν]ύκτα καὶ

col. 6a P.Herc. (De pietate corpus), col. 6a

[τρίτον] Ἄερα γεγο [νέναι], ἐν δὲ τοῖς [εἰς Ἐπι]μενίδην [ἐξ Ἀέρος] καὶ Νυκτὸς [πάντα σ]υστήναι
[λέγεται.] Ὅμηρος [δ' ἀποφαί]νεται ὥκεα [νὸν ἐκ] Θη[θ]ο[ε]ύος [τοὺς ἄλλ]ους γεννᾶν [θεοῦς].
[Ὠ]κεανόν γε [θεῶν γέ]νεσιν καὶ [μητέρα] Τ[ηθύ]ν εἰ [πών. Εἷς] τις δὲ Κρό [νον τε κ]αὶ [Ῥ]έαν,
οἱ δὲ [Δία καὶ] Ἥραν πατέ [ρα καὶ] μητέρα θε [ῶν νο]μίζουσιν, Πίν [δαρος] δ[ἐ ἐκ] Κυβέ [λης
μ]ητρὸς ἐν τῷοιν.. Κυβε [λ]. .]ματ..., Φερε [κύδης] δ' ὁ [Σύ]ριος

col. 6b P.Herc. (De pietate corpus), col. 6b

τους δεν λισσ μα της ασσ τιν[ἐς] ἐξ Οὐ[ρανοῦ] ωε δι εκ τω καιπ οισ ρο εκ τι αμορ ματ φρυγι[- -
-][συν] τάξα[ς] ποιεῖ. [τινὲς δὲ τὰ] πάντ[α ἐκ τοῦ Ταρ] τάρ[ου] συντο [- - -]

col. 5a P.Herc. (De pietate corpus), col. 5a

.....περιζσαιτωννεσε Αθεῖναιεκασυι μέρους [οὐδὲ]ν ἔτι δεῖ
[μηκύειν. π]ερὶ δὲ [τοῦ δεκτι]κοὺς εἶ [ναι ἐκλύ]σ[εως καὶ ἀ]ψυχίας Ὅμηρος [μάλισθ' ἀπά]ντων
[μεμύθευ]κεν. Ἐν [κονίησιν ὁ] Ἄρης ἄσ [παίρει μάλα.] ὀλίγον [δ' ἔτι θυμὸν] ἐνεῖναι [φησιν
Ἥφαι]στωι, τό [τε μὲν ρίπτε]σθαι τὸν [ἀνθιστάμε]νον ἕως [ἵκηται γῆ]ν ὀλιγηπε [λέων], [τό]τε
δὲ ὥσ [τε][. . .] [μ]όλις ἔσα [γείρετο θ]υμόν. Τοὺς [δὲ Δι]ὸς κού[ρου]ς [καὶ τ]ὸν Ἡρακλέα [καὶ
τ]ετελευτη [κέν]αι φησί. Κάστο [ρα δ]ὲ ὑπὸ Εἶδα τοῦ [Ἀφα]ρέως κατη[ῖ] [κοντ]ίσθαι γέγρα

col. 5b P.Herc. (De pietate corpus), col. 5b

φεν ὁ [τὰ Κύπρια] πόησα[ς καὶ Φερεκύ]δης ὁ Ἀθηναῖος. Αἶσ χύλος δ' [ἐν Φινεῖ] καὶ Εἵβυ[κος
καὶ Τε]λέστης [ποιοῦσιν] τὰς Ἀρπ[υίας θεὰς] οὖσας ὑ[πὸ τῶν Βο ρεα]δῶν [τελευτώ σας]
καὶ ...δε [ἀ] πολ[έσθαι τὰς Σειρή] νας ω .. καὶ τ ..τηκ ..ι παρ[αδεδώ] κασιν. σ[- - -] Ἐπι μενίδη[ς
δ' ὥκεα] νοῦ καὶ γ[ῆς γεννήμα] τ' εἶναι, π[ρωτέα δὲ λό]γιον αὐ[ταῖς ποτε] [δοῦ]ναί φησιν,
ἑάν]

col. 5b P.Herc. (De pietate corpus), col. 5b

τις ὑ[π' αὐτῶν μὴ] θελχ[θῆι, τελευτή] σιν αὐτά[ς ἐπεὶ δ'] Ὀδυσσεύ[ς παρὲ] πλευσεν [κατακρη]
μνισθῆν[αι κάποθα] νεῖν καθ[άπερ κατὰ] τ[ῶν π]ετ[ρῶν] ἑαυ τὴν ρίψαι λέγουσιν τὴν Σφίγγα]
[Οἰδίποδος λύσαντος τὸ αἶνιγμα]

col. 4a P.Herc. (De pietate corpus), col. 4a

.....ουφοονδω [Ἄ]πιδις Αἰγύ [πτιοι][. . . .] [μ]υ[θ]ο [λογοῦσιν]
[. . .]υτοιματνουτοταυ μνη [μονεύει. Τὸν δ'] Ὅσι [ριν Ἴσιδος
ἄν]δρα πα [ραλογισθένθ'] ὑπὸ Τυ [φῶνος λέγ]ουσιν [κεκερμα]τίσθαι, [τοῦτον δ' ὑπ]ὸ τοῦ [Διὸς
βροντῆ]ι καὶ [πυρὶ καθα]ίρεθῆ [ναι][. . .]α.τνλο.τας

col. 4a P.Herc. (De pietate corpus), col. 4a

.....λλωνκαι φησιν καὶ περισαι Ἄνδρω[ν] [ἐν τοῖς Σ]υνγενικοῖς.ης δὲ
καὶλος δου ὁωνπο

col. 4b P.Herc. (De pietate corpus), col. 4b

[Πίν]δαρος δὲ [φησιν ὑ]πὸ Διὸς φο[βηθέντος] μὴ τινί πο[τε θεῶν] ὅπλα κατ[ασκευάσωσι]. Τὸν
Ἀσκλ[ηπιὸν δ' ὑ]πὸ Διὸς κα[τακτα] θῆναι γέγρ[αφεν Ἡ]σίοδος καὶ [Πείσαν]δρος καὶ

Φερεκύδης] ὁ Ἀθηναῖος [καὶ Πανύ] αῖσσις καὶ Ἄνδρων] καὶ Ἀκουσίλαος καὶ] Εὐριπίδ[ης ἐν οἷς] λέγει Ζ[εὺς γὰρ κα τ]ακτὰς πα[ῖδα τὸν] ἐμόν καὶ ὁ τ[ὰ Ναυ]

col. 4b P.Herc. (De pietate corpus), col. 4b

πάκτια ποι[ήσας] καὶ Τελέστ[ης ἐν Ἀσ] κληπιῶν· λ[έγεται] δὲ καὶ ἐν τ[οῖς Νόσ] τοις. καὶ Χ[εῖρων]α πρ[ὸς Ἡρακλέους] ἄκοντο[ς τοῦ Ἡρω] ος Φερεκύδ[ης κα] τατοξευθέν[τα τε] λευτῆσαι φη[σιν· Ὡ] ρίωνα δὲ Ὅμηρος] λέγει καὶ ὁ τῇ[ν Μι] νυάδα γράψ[ας ἀπο θανεῖν ὕ]π' Ἀ[ρτέμι]δος

col. 3 P.Herc. (De pietate corpus), col. 3

[πρώτην τοῦ] των τὴν ἐκ τῆς μ[ητρός,] ἑτέραν δὲ τῇ[ν ἐκ] τοῦ μηροῦ, [τρί]την δὲ τῇ[ν ὅτε δι]ασπασθεῖς ὑ[πὸ τῶν] Τιτάνων Ῥέ[ας τὰ] μέλη συνθε[ίσης] ἀνεβίω[ι]. καὶ [ἐν] Μοψοπία[ι] δ' Εὐ[φορί]ων [ὁ]μολογεῖ [τοῦ] τοις [ὁ] δ' Ὁρ[φεὺς κάτω] καὶ παντά[πασιν] ἐνδιατρε[ίβειν φησί.] Τὸν δὲ Ἄδω[νιν οἱ] πλεῖστοι τελευ[τῶν] τα ποιοῦσιν, αἱ δ[ὲ] σε] βόμεναι πόλεις [καὶ] πένθουσιν κα[θ' ἕκασ]τον ἐνιαυτόν. [Οἱ Αἰγύ]πτιοι δὲ καὶ π[άντας] ἀπλῶς τοὺς θ[εοὺς ὅ]σους [σέ]βοντ[αι τε λευτῆσαι νομίζουσιν]

col. 3 P.Herc. (De pietate corpus), col. 3

α[ἰ]γιδ ..μ [ἔ]νιοι δὲ τὴν Ἀ[θη ν]ᾶν Παλλάδα [κεκλήσ θ]αί φασιν ὅτι Πα[λλά]δα τὴν Παλαμ[άο]νος ἑαυτῆς ὀπ[α]δὸν οὔσαν ἄκο[υ]σα δ[ι]έφθειρεν. Τοὺς [δ'] ἐταρτά[ρωσαν]

col. 2a P.Herc. (De pietate corpus), col. 2a

[. . .].[ἐπιδείκ]νυσθαι [λέγουσιν ἔ]νιοι κατὰ [δίαν Γλαῦ]κον, Ἀριστο [τέλης δ' αὐ]τὸν πλεῦ [σαι εἰς Δῆλο]ν καὶ τὰς [Νηρηΐδας.] Τὸν Πρω [τέα δὲ μάντ]ιν Ὅμη [ρος ὧδε συγγρ]άφει·

col. 2 P.Herc. (De pietate corpus), col. 2

Γέρων ἄλι[ος νημῆρ] τῆς ἀθάν[ατος Πρω] τεύς. καὶ τ εγον Φορκ[ύος εἶ]ναι τοῦτον [φησι, καὶ] τινὲς εἰδ[οὺς πατέρα] Φόρκυν, καὶ [ἐκ Φόρ]κου Γραίας [Ἡσίοδος] καὶ Ἀκουσίλ[αος, Τι]θωνὸν μέν[τοι λέγει] Γλαιόν [τι γερόν]τιον καὶ ἐν τοῖς μενοις ἔ[πειτα καὶ] τῶν θηλει[ῶν θεῶν] τὰς μὲν τε[λείας] εἰσάγουσιν, [τὰς δὲ] παρθένους [τε καὶ] ἀγάμους, τὰ[ς μὲν] πρεσβυτέρας καὶ υπ.....τε[γα]

col. 2b P.Herc. (De pietate corpus), col. 2b

μετάς, [τὰς δὲ νε]ωτέρας ὥς Ἀ[ρτε]μιν καὶ Ἀθη[νᾶν] καὶ Εἰρήνην [καὶ Δί]κην. Ἀλλ' ἐπ[ειδὴ] τοὺς γενητ[οὺς θέ]ους καὶ τικτο[μέ]νους ὑπὸ θεῶ[ν πα]ρεισέχασιν

col. 1 P.Herc. (De pietate corpus), col. 1

τους ἔνα[ι] δὲ ὀφθαλμόν] καὶ ὀδόν[τα μόνον ἐ]χούσας [πάσας Αἰσ]χύλος ἐν [Φορκίσιν] λέγει καὶ [ὁ τὸν Αἰγί]μιον ποι[ήσας Παρὰ] δ' οὖν Ἡσι[όδωι τῶν] Φόρκου γε[γονυ]

col. 1 P.Herc. (De pietate corpus), col. 1

[ῶν Μέδου]σα μὲν ἔ [τεκε][. . .]υεντανα [. . .][Χρυσ]οῦν Ἀο[ρ ἐν] [ταῖς χερ]σ[ι]ν [ἔ]χοντ' - [ὁ δὲ Γηρ]υόν[ην τρι κέφαλο]ν καὶ ὄφ[ιν] - [καὶ τὸν Πήγ]ασον· [γέ γραφεν γ]ὰρ ταύτην [Ποσειδῶ]νι συν[εῖναι], [Δερῆς δὲ τ]εμνομέ [νης ἐκ]πηδήσ[α]ι [τούτο]υς. Ἡσίοδος [δὲ καὶ Ἀ]κουσίλαος [Ἐχίδν]ης καὶ Τυφῶ [νος τέκ]να Κέρβε [ρον ἀθά]νατον καὶ [ἄλλα τ]ερατώδη [φα σὶν εἶν]α[ι]. τὸν [τ]ε Ἀε [τὸν] τὸν καθ' Ἡσί[ο]δον τὸ τ[οῦ] Προμ[η]θέως ἥπαρ ἐσθίοντα ἐκ τῶν] [αὐτῶν] φησι γεγενῆσθαι Φερε κύδης ὁ Ἀθηναῖος]

col. 12 P.Herc. (De pietate corpus), col. 12

τολοιοκαι π[ρο]αμωντωνεπισαιδεκαισυκαι [Ἄργος ὁ Ἰοῦς] Μελε [δωνός][. . .]κυρηεστι τέτταρας ἔχων ὁ φθαλμούς, Μουσαῖος δὲ τὸν [Ἄργ]ον φησὶ τέτταρας Αἰθί[οπ]ας καὶ Βασιλεῖς [Μερ]όπων ἐκ Κελαι [νο]ῦς γεν<ν>ῆσαι τῆς [Ἄτ]λαντος λέγε[ι]

col. 11 P.Herc. (De pietate corpus), col. 11

..... Ἡσ[ίο]δος ἐν Ἀφρῳι τ]ραφῇ [ναι][. .]εις...οιδε Ἀ[φ]ρ[ο]δεῖ [την
 μεμυθεύκ]ασιαγυναιιμε [Μ]ήτι [δος]
 [. .]ρι...νδροςτηντηςν..ητα [π]άντας αὐ τῶι τοὺς θεοὺς ἐκτε μεῖν· τινὲς δὲ καὶ τὸν
 Διόνυσον μετὰ τὸν ὑπὸ τῶν Τιτά νων διασπασμὸν συντεθέντων αὐτοῦ τῶν μελῶν καὶ ὑπὸ τῆς
 ῥέας τῶν Γραυμάτων [θεραπευθέντων ἀναβιῶναι λέγουσιν]

col. 10 P.Herc. (De pietate corpus), col. 10

[τοῦ αὐτῆς ἀν]δρὸς [διότι εἶχεν κυ]λλοὺς [ἄμφω πόδας,] ὑπὸ [δὲ τῆς Θετιδός]ς φη [σιν
 ἐ]κτραφῆναι. Τὸν [δ' Ἐρ]μῆν ὅτι τετρά [γω]νον ἄνωθεν πα ραδεδώκασιν θεω ροῦμεν. Καίτοι τὸ
 μὲν ἢ γεννηθῆναι τὴν μορφὴν ἄτο πον ἢ τῶν μερῶν ὕστερόν τινι δυσ τυχῆσαι τὴν κακίαν
 ἐκφεύγειν δύναται, τὸ δὲ [πο]νηρο τάτους εἰσάγειν θε οὺς ἄνω[θεν] ἐκ γε νετῆς ὑπερβολάς
 ἔστιν οὐκ ἀπολεῖ πόντων ἀσεβείας. [Ἄρ'] οὐχ Ὅμηρος μὲν [Δι]ὸς υἱὸν ὄντα τὸν Ἄ[ρη] καὶ
 ἄφρονα καὶ ἄ [θέ]μιστον καὶ μῖαι φόνον καὶ φίλεριν καὶ φιλόμαχον εἰς [ή]γαγεν καὶ καθόλου
 [τοι]οῦτον οἶον οἱ συν [γεν]έστατ[οι ψ]έγου [σιν]

col. 9 P.Herc. (De pietate corpus), col. 9

[τὸν κόσμον κακῶς οἰκο] νομοῦ[ντα πάλιν ἄ] φελέσθ[αι τὴν δυ] ναστε[ίαν][.] δὲ [τ]ὸν
 Δ[ία][. . . .] [με] θέξειν ἀ[ρχῆς ὑ] πό μόν[ου τοῦ Ὑπε] ρείονος [ἐκβεβλήσ]θαι .κ.κα λων .ον

col. 6a P.Herc. (De pietate corpus), col. 6a

τῆς Κρό[νου] κατα λύσεως [καὶ τ]ῆς Διὸς ἀπάντ[ων β]ασιλείας πολλ[άκις μνη] μονεύει.
 Στη[σίμ] βροτος δ[ὲ λέγ]ει τὸν Δία πα[ρ]ὰ [ῥέας] τῆς μετρὸς [τὴν] ἀρχὴν λαβόντα [τῆ]ν ἀρ[χ]ῃ
 χὴν πάλιν[ν ὑ]π' αὐτῆς ἀφαιρεθῆ[ν]αι τῇ Ἀρ τέμιδι τ[ε] καὶ Ἀ θηναῖ τῇ[ν] βασιλείαν δούση[ς],
 Μνημο νεύει δὲ [κα]ὶ Ἀριστ[ό] δικος ὁ [τ]ὰ [π]ερὶ Δῆ μητρος ἀ[ν]αγράφας τῆς ὑπὸ Δ[ι]ὸς παρα
 λήψεως τῆ[ς] βασιλ[ε]ίας. γρά[φ]ει δὲ καὶ Ἡσίοδ[ος] ὑπὲρ [τῆς Κρόνου] καθαιρέσεως τῆς [ὑπὸ
 Διὸς γεγεννημένης]

col. 6b P.Herc. (De pietate corpus), col. 6b

[- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] κα Διός, [ὡς
 Αἰσχύλος] ἐν Πρ[ομηθεΐ] καὶ Ἀ] κουσίλα[ος καὶ Ἐπι] μενίδ[ης καὶ ἄλλοι] πολλοί.[- - -][Ἐπι]
 μενίδη Τυφων τος Διὸς [- - -][β]α] σίλειον σ της καθις παρα ὁ Ζεὺς ὄν ιδῶ[ν] ναι λεγ ταῦτα κ
 νον τον θεσεις σιν ὡς[αὐτως δὲ καὶ] τοὺς Κ[ύκλωπας]

col. 8 P.Herc. (De pietate corpus), col. 8

.....ζονταςονοι ιαλεοισερ[τ]ον Οὐ [ρανὸν][.
 . .]λησαογοικαιεωναν [. . .][με]μυθεύκασι. [Ἐν τῶι] γὰρ περὶ θε
 ῶν [λόγ]ωι Σάτυρος ἔ [ρωτά] φησι βασιλεῦ [σαι πρ]ῶτον, εἴτ' ὁ [λί]γας μυριάδας ἐ [τῶν]
 [. .]αοσασ.ρεν τῶν θε ῶν [ἄνακτ]α κατα [στῆ]ναι, τ[ρίτ]ον δὲλν...ντων καὶ ἀνα
 [στῆ]ν[α]ι κύριον [θε ῶν ἀφ]ελόμενον ἄ πό τῆς ἐκτομῆς [τὴν] ἀρχὴν Κρόνον, [ἄρξαν]τος
 καταιντουη..ν

col. 7 P.Herc. (De pietate corpus), col. 7

.....ωμηαιοταμ και.....ματων τῶν ἐνιαχοῦ βλ[α] πτόντων. πεπ[ό] ηνται δ' αὐτ[οῖς]
 καὶ] ὑπηρετοῦν[τες ἄλ] λοις θεοῖς καὶ [θητεύ] οντες οὐ μόν[ον θε] οῖς ἀλλὰ καὶ ἀν[θρώ]ποις.]
 Ὅμηρ[ος μὲν] γὰρ οὐ μόνον[ν τοὺς] ὄνε[ί]ρους ἀ[γγέ]λους τῶν [θε]ῶν, ἀ[λλὰ καὶ] τόν [θ'] Ἑρμῆ
 Δ[ιὸς ἄγ] γελόν φησιν εἶναι καὶ τὴν Ἥριν, ἔνιοι δὲ τα[ύτ]ην καὶ τῆς Ἥρας, Ἀκουσίλας δὲ καὶ
 θεῶν πάντων, Φερεκύδης δ' ὁ Ἀθη ναῖος καὶ τὸν Ἑρμῆ. Καὶ τὰς Ἀρπυίας τὰ μῆ[λα φ]υλάττειν
 Ἀκο[υσίλ]αος, Ἐπιμεν[ί] [ι]δης δὲ καὶ τοῦτο καὶ τὰς αὐτὰς εἶναι ταῖς Ἑσπερίσιν· ὁ δὲ τὴν
 Τι<τα>νομαχίαν <γράφας φησὶν τὰ> μὲν μῆλα φυλάτ [τεσθαι ὑπὸ τῶν Ἑσπερίδων,] [ὑπὸ δὲ τῶν
 Ἀρπυιῶν τὸν Τάρταρον]

col. 9 P.Herc. (De pietate corpus), col. 9

.....ανδειμοιονω ...ηνη [κ]αὶ Κλ[ωθώ] ...νθεν

καισυλφειβεγα.ρ ...πασευδε ..ασσυδ.νδ ...νκαιδομσ.σ ...ρυχον αυτ ...εντοιαδε ..ρθηι τέχν[ηι]
[. . .] ν Σοφοκλῆς. [καὶ] [τῇ]ν ἄτην δ[ὲ] τοῦ Δι ὅς θ]εράπα[ιναν εἰσή]χα]σιν Πε[ρίσανδρος καὶ]
[´]μ]ηρος· Ἔ[νιοι] ..θεω αὐτὴν [ὥς] [καὶ τ]ὴν μεταμέλει αν. Ἐν Ἄργει δ' ἱερόν [ἐσ]τιν φόβου·
Τινὲς [δὲ] τοῦτον τ..α

col. 6 P.Herc. (De pietate corpus), col. 6

ληστῶν ἀλ[ῶναι] γράφει· καὶ Π[ίνδα] ρος δὲ διέρχ[εται] περὶ τῆς λη[στεί]ας. λέγουσιν [δέ τι]
νες, οὓς καὶ Μέ[ν]αν] δρος παραινί[ττε]ται, κα[ὶ] τ[ὴ]ν Ἑ[κάτην] ὀπαδὸ[ν] Ἀρ[τέμ]ιδος εἶναι,
Δήμη[τρος] δὲ λάτρην Εὐρι[πίδης], Ὀμηρος δ' ἐν [τοῖς] ὕμ[νοις] πρό[πολον] καὶ [ὀ]πάονα
[Κόρης], ...ης δὲ τροφ[όν], [Σαπ]φώ[ι] δὲ τῇ[ν] Πειθῶ] χρυσοφάη θερ[άπαι ν]αν Ἀφροδείτ[ας].
παρ' Ὀμήρω[ι] δ' [ὀ] Πρωτ[εύς] ἐσ[τι] Ποσειδά[ω]νος ὑ[ποδμῶς, πα]ρὰ δὲ τῶι ποῆ[σαν] τι τὴν
Δανα[ΐδα] μητρὸς τῶν θ[εῶν] [θ]εράπον[τε]ς [οἱ] Κου] ρῆτες. Στεσ[ίμβρο]τος δὲ Ἀρτεμ[ιν] αὐ]
τῆς καὶ Ἀθην[ᾶν] ὀπαδοῦ[ς]. π

col. 8 P.Herc. (De pietate corpus), col. 8

[Ἄν]δρων δ' ἐν [τοῖς] Συγγενικοῖς Ἀ[δμή]τῳ λέγει τὸν Ἀ[πόλ]λω θετεῦσαι Δ[ιὸς]
ἐπιτάξαντος, [Ἡ]σί[ο]δος δὲ καὶ Ἀκο[υ]σίλαος μέλλειν [μὲν] εἰς τὸν Τάρταρον [ὕ]πὸ τοῦ Διὸς
ἐ[μβλη]θῆναι, τῆς δ[ὲ] Λητοῦς] ἵκετε[ο]υσά[σης] ἄν]δρ[ι] θετ[ε]ῦσαι· καὶ Ὀμηρος δὲ τ[αύτης] τε
τῆς [Θηγείας] αὐ] τοῦ μ[νημονεύει] καὶ τ[ῆς] μισθῶι ἐ[πὶ] π[ρ]ῶτ[ῳ] παρὰ Λαομέ[δοντι] μετὰ
Ποσει[δωνος, ὅ]που τὸν] μισθὸν ἀ[πεστερή]θησαν[- - -]

col. 7 P.Herc. (De pietate corpus), col. 7

εἰσάγειν, [τῶν δὲ] θεῶν Μα[ῖαν] τὴν Εἰλείθυιαν· [ἐπὶ Κύν]θου γε τῇ Λη[τοῖ] πα]ρέσχη[κ]έν
π[οτε] τὴν τέχνη[ν]· τῇ[ν δὲ] Γῆν καὶ τὴν [Θέμιν] καὶ τὸν Δία κα[ὶ] τὸν Ἀπόλλω μάν[τεις],
τοῦτον δ[ὲ] καὶ βουκό]λον καὶ ἰ[ατρὸν] καὶ καθό[λου] σωτήρι]ον καὶ τὸν αὐτόν] τε καὶ τὰς
[Μούσας] τὰ κούσματα [πάντα] [ἐνε]ργοῦντα[ς] θεοῖς] κα[ὶ] τ[οῖς] ἀνθ[ρώποις], τὴν Ἥβην δ'
[οἶνο] χόον, τοὺς Κ[ύκλω] πας δὲ [χαλκέας] τόν τε [Ἥφαιστον]

col. 4 P.Herc. (De pietate corpus), col. 4

κα μὴ λήσιν τὰ τραύματα θεραπε[ύου]σας. καὶ δὴ κα[ὶ] τα[τι] τρώσκονται φα[νε]ρῶς [α]ὐτῶι
καὶ τύπ[τον] ταὶς σχετλι [ω]τάταις περιπεῖ πτοουσιν ὀδύναις, Ἄρης μὲν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς
Ἀφροδίτῃ[ι] κατὰ τὸν αὐτόν και ρόν, Ἄρτ[εμ]ιδ' ὑπὸ τῆς Ἥρ[ας] καὶ ὑ[πὸ] Δ[ι]ομ[ήδο]υς
μέντο[ι] καὶ Ἀφροδίτῃ καὶ Ἄρης ὁ Δ[ιὸς] υἱός, τ[ὸ] πρότερον δ' ὑπὸ Ἥρ[ας] κλέ[ο]υς κα[ὶ] ἡ
βασιλεύ[ουσα] τῶν θεῶν [Ἥρα] καὶ ὁ τοῦ Διὸς ἀ[δελ]φός Ἀ[ι]δης. ὁ δὲ [Ξάν]θος ὑπὸ
Ἥφαιστ[ου] πυρ] πολεῖται, πάντες δ' οἱ κατὰ τὴν Τιτα νομαχίαν κρατῇ θέντες ἢ τραύμα σιν ἢ
πληγαῖς δῆλο[ν] [ὥς] περι[έ]πεσον. ὅσ[α] [δὲ] Προμηθεὺς οὐδ' ἄ[πα]ξ, ἀλλὰ μυριάδας

col. 4 P.Herc. (De pietate corpus), col. 4

[. . .][ἀλλ'] ὁ Ζεὺς ὥς] [φασι]ν τὴν κεφ[αλή]ν ὑ[πὸ] Ἥφαιστου [δ]ιαιρεῖται, κατὰ [δὲ] [τ]ὸν
Εὐμ[ολπ]ον ..θεντα. απο .ιν ὑπὸ Παλαμάο [ν]ος, ἔνιοι δ' ὑφ' Ἑρμοῦς παραδεδώκασιν· καὶ τῶν
ἀρχαίων τι νὲς δημι[ο]υργῶν τοῦτον παρεσ[τῶ]ν τα τῶι Διὶ π[οιοῦσι] πέλεκυν ἔχον[τα] καὶ θάπερ
ἐν τῶι τῇ[ς] Χαλκιοίκου. καὶ τὸν [ο]μῆρον [δὲ] κατὰ πολλοὺς [δια]ρε[ῖ]θ' ὥ[ς] [ἐ]ν αὐτῶι
τρέφοι τὸν Διόνυσον. καὶ τὸ κε φάλαιον σαρκίνους [ὕ]ποτί[θ]ενται τ[οὺς] θεοὺς]

col. 3 P.Herc. (De pietate corpus), col. 3

[καὶ ὁ Προμηθεὺς] συνδεῖται κατὰ Αἰσχύλον καὶ κατ' Ἀπολλων[ί]δη καὶ κατὰ [Ἡσί]οδον καὶ
κατὰ Στ[η]σίχορον ἐν λι καὶ παρ' ἄ[ς] τὸ πρὶν] [ἔ]φην ποι[νὰς] ὑπ' αὐτοῦ τα[ρταροῦ]ται. καὶ ὁ
Δ[ιόνυσος] [δὲ] ὑπὸ Πενθ[έως] [συ]νδεῖται κατὰ τὸν Εὐριπίδην [ὁμοίως] καθάπερ Ὀμηρός φη
σιν τ[ὸ]ν Ἀ[ρη] σύνδε]τον εἰσβ[λ]ηθῆν· εἰς Πίθον. κα[ὶ] τοὺς ἰδίους] ἀδελφούς, ἑκατόν
χειρας καὶ [Κύκλω] πας, [ὄντας] υἱοὺς [Γῆς, πάν]τας ὁ Κρόν[ος] εἰς δεσμ[ω]τήριον

κα[τέβαλε]. ..καταχ Αίσχύλος ἐν τῷ λυομ[έ]ν[ω]ι [Προ]μη[θ]εῖ [φησιν] [ὑπ]ὸ Διὸς δεδ[έ]σθαι.
καὶ πάντες [καταταρ τα]ρωθέντες [ἤδη πρὶν] [ὑπ'] Οὐρανοῦ κ[αταδέ]δεντ[αι]· Διόσκουροι [δὲ]
ἄρα ὑπ' ἀ[φαρειδῶν] ἐ[οί]κασιν ἐν

col. 5 P.Herc. (De pietate corpus), col. 5

[. .][ὑπὸ] Διὸς εἰπὼν [δεδέ]σθαι μή ποτέ [τινι κ]ατασκευά [σωσιν ὅ]πλα· καὶ τὸν [Προμη]θέα
λύεσθαι [φησιν] Αἰσχύλος ὅ [τι τὸ λ]όγιον ἐμή [νυσεν] τὸ περὶ Θέ [τιδο]ς ὡς Χρε[ῶ]ν εἶ [η] τὸν
ἐξ αὐτῆς γεν [ν]ηθέντα κρεῖτ [τ]ω κατασ[τῆν]αι [τ]οῦ πατρός· [ὅθεν] [κ]αὶ θνητ[ῶ]ι συνοι
κί]ζουσιν α[ὐτή]ν. Ἄ [μέλ]ει δὲ καὶ με[με]λ [ληκέ]ναι ποτέ φη [σιν]. Ὅμηρος ὑπὸ τῆς [Ἥρας]
καὶ τοῦ Ποσει [δῶνο]ς καὶ τὰ πολ [λ]ω[ν]ος ἢ τῆς Ἀθη [νᾶ]ς συνδεθῆναι, τοῦ [δ'] Αἰγαίωνος
ἀχ[θ]έν [τ]ος [ὑπὸ τῆς Θ]έτι [δος] φοβηθέντας ἢ [δ]η λῆξαι τῆς ἐπὶ [βολ]ῆς. καὶ Στησίμ
[βρο]τος τεκοῦσάν [φησιν] τὴν [Γ]ῆν Ἄρτε[μιν] [ἐκβαλεῖν εἰς ἐρημίαν]

col. 1 P.Herc. (De pietate corpus), col. 1

.....λειςνδια την πα ...τουσαττιαν ...ταις ἄλλαις ἀλ [γη]δόσιν ψυχῆς [έχο]μένους, οἷαις
[οὐδ'] οἱ παμπονη [ρό]τατοι, τόπον ἐς [τι]ν ἀνθρώπων οὐ καταλελοιπότην πρὸς ἀσεβείαν. [ἐ
π]ολέμη[σαν] το[ί]ν[υ]ν πολλάκις π[ρὸς] [ἀλ]λήλους ὡς Στ[η]σίμβ[ρο]τος λ[έγε]ι ...σει... μετὰ
[τῆς] παρθένου πρὸς τὸν Δία· καὶ τὴν Τιτανομα [χί]αν τὴν Διὸς μά [χ]ην πρὸς Τιτᾶ [νας]

col. 5 P.Herc. (De pietate corpus), col. 5

[. . .][ἀ]ντα[νας]τῇ [ναι Κρό]νωι· τοῦ πο [λέμο]υ δ' ἐπὶ πλεῖ [ον γεν]ομένου τὸν [Γύην Γ]ῆς υἱὸν
ονν καθικετεύ [σαντα] τὴν Γῆν [Θέ μιν λ]αβεῖν γυναι [κα γν]ησίαν, Α[ιγ]α[ί]ωνα δ'
Ἄ]ρτεμιν. Ἡσί [οδος] δὲ μετὰ τὴν [τῶν] Τιτάνων Ταρ [τάρωσ]ιν ἐπανα [στῆν]αί φησι τῷ [Διὶ
τ]ὸν Τυφ[ῶνα], τ[ὸν] [δ'] Οὐρα[νὸν] Ἀ[κο]υσί [λαος] δέισαντα τοὺς [έκατ]όνχειρας μὴ
[ἐπιθῶ]νται Ταρτα [ρῶσαι] διότι τοι[ού]τους εἶ[δε]· τούτους [Ποσειδῶν ἔ]λα]

col. 3 P.Herc. (De pietate corpus), col. 3

χ[ε]ν πο[λιήν] ἄλα ναι· ἔμεν ἀεὶ, Ζ[εὺς δὲ με] τὰ τῶν ἄλλ[ων τῶν] ὑπουρανίω[ν ἐν Αἰ]θέρι καὶ
νεφ[έλῃσιν], Ἀιδης δὲ σὺν [τοῖς] [ὑ]ποχθονίοις [δαίμο]σιν ζόφον ἡ[ερόεν]· τα· διὸ κᾶν [γελάσει]
ἐν τις [τις] <τῶν> ὑπ[ὸ γῆς] φοβουμένω[ν καθ' Ὅ]μηρον μ[ὴ τῆς γῆς] ἀναρραγεί[σης τοῦ]
φωτὸς με[τέχωσιν]. καὶ παντο[δαπαῖς] δ[ὲ τ]ιμωρί[αις παρ] εἰσήχασιν [τοὺς θε]οὺς
συνεχομ[ένους] οἷον Αἰσχύλο[ς θέαν] ἐν Πρ[ομ]ηθεῖ[τι τίθη]σιν τὸ[ν ἀ]νηρ[τημένον ἐν πέτραι]

col. 2a P.Herc. (De pietate corpus), col. 2a

.....απροςστηνεατραπετλα.νονκωιτωνθαικαιιστ
τιθε [. . .][ὑπ' α]ὐτοῦ [καὶ] [τῷ Προ]μηθεῖ τὰς [ἐκ τῶν] καυμάτων [καὶ χε]ιμῶνω[ν] ὡς [καὶ ἐκ]
τῶν σπ[αρ]αγ [μῶν] κολάψεώ[ν τ'] [ἀλγηδ]όνας συνά [πτεσθ]αι. εσα [. . . .][φη]σιν. καὶ [ὁ
Ἄτλας] τὸν [γιγαν τεῖον οὐρα]νὸ[ν φέ]ρει καὶ Εὐριπίδης [μὲν ἐν Χ]αλκέ[ο]ις [τοῦτον] νώτοις ἔ
[χοντ' ἐν] Ἰωνι πεποι[ήκεν, Σ]ιμωνίδης [δὲ τὸν] οὐρανὸν ἐ [πὶ τῶν] ὤμων αὐ [τὸν φέρε]ιν
<φησίν, Ἡσίοδος δὲ> [Οὐρα]νὸν εὐρ[ὺν] ἐχ[εῖ] κρα [τερῆς ὑπ' ἀ]νάγκης

col. 2b P.Herc. (De pietate corpus), col. 2b

ἐστ[η]ὺς κεφαλῇ[ι] τε κ[αὶ ἀκαμάτησι] χέρε[σσι]. [καὶ τὸν] Ἥλιον [καὶ ἄλλους] τινὰς [θεοὺς
πολυ]μόχθ[ους πεποιή] κασι ω αλλης μονω ο .. υπ ετε .τ.....παδε μυο .ι.....ξεεων τι.....ησιν ηρ
τασατ[ο. Μί]μνερ μ[ος δ' οὐ δια]φωνεῖν δ[οκ]εῖ [καθ' ἐ]σ[κ]άσ τ[η]ν [νύκτ]α καθ[ε]ύ [δειν
αὐ]τὸν λέγων. Μου[σαῖος] δὲ πρὶν τὸν [Ἥλιο]ν ταῦτὸ ποιεῖν, [τ]ὸν Ὑπε[ρί]ον[ά φη]σι[ν]. ἐν δὲ
τοῖς ὕμ[νοις] [Ὅμηρος] [ἢ μέ]ρας ἀλγ[ῆσαι] καὶ νύ[κτας ἐ]ννέα [τῆν] Λη[τῶ] πρὶν [τ]ε[κ]εῖν
φησιν. Κα[λλίμα]χος δὲ τὰ [παρ' Ἀντι]μάχ[ωι με]ταλαβὼν ἔγρ[αψε]ν ..σουδε πρ..δ...ετο

col. 2b P.Herc. (De pietate corpus), col. 2b

[ὅτι δ' ἡ Ἄρτεμις καὶ πόλεις ἢ χώρας ἀ]ναιτίους επεοις ἢ αἰσχ[ύ ναις οἶα]τ' ἦν κολά [σαι καὶ] τοὺς ἐν ε [. .][καὶ π]άντας Αἰτω [λοὺς κ]ἀκαρνᾶνας [καταθρ]αύ[σα]το καὶ [ὁ Ποσειδ]ῶν Χίους [προυφάν]η καὶ Θηβαί [ους Διόν]υσος κακῶς [ζημιώσ]ας ἅμ' ἀκλε [ἐς καὶ ἀ]νόνητον· ἢ [κόσμιον] τὸ τοῦ Διὸς [βαρὺ κακόλασ]τον [εἰς][.][μί]σος

fr. 1 P.Herc. (De pietate corpus), fr. 1

[.] [γ]ράφω, [ὅτι] [. . .] [.] [τὰ] αὐτὰ πρότε[ρον] [ἐρρήθη ἐν] τῷ Με[γ]άλω[ι] [διακόσμω]ι, ὃν φασιν εἶνα[ι] [Λευκίππου]. κάπ[ι] το[σ]οῦτο τὸ [τῶν ἄλλ]ων <ι>διοποιοῦμενος [ἐλέγχετ' ο]ὐ μόνον ἐν τῷ[ι] [Μικρῷ δι]ακόσμωι τιθεῖ[ς] με

fr. 2 P.Herc. (De pietate corpus), fr. 2

[- - -] ὡς ἕως υ [- - -] εἰσάγει [- - -][. . .] [λέγ]ων ὥσπερ ἀπο[λογοῦ]μενος, ὅτι Στίλβων τὸν [εὐ ρετήν] τῆς τέχνης καὶ [- - -] πάντα μὲν [- - -] Δημόκριτ[ος] ε [- - -][.] [ὕπ]ερ ἑαυτοῦ πισ ... [- - -] ζεῖνα [- - -] κατα

fr. 3 P.Herc. (De pietate corpus), fr. 3

..... ὡσμις τιθεῖς ἀξίως [ἀν μεταποιοῦ]μενος τοῦ ἐκ [τῆς φιλοσοφίας] ὕψους, ὡς αὐ [τὸς δήπου ὁ Ἐμπε]δοκλῆς ἔφη θ[ε]ὸς ἄμβροτος, οὐκ ἐτι θνητός. [περὶ δὲ] [.]ους ἐν ταῖς [τοῦ] [.] . τος Ἀποφάσε [σιν λέγεται, ὅτι] οὗτ' ἐπιστή [μων] [.]ονον

fr. 4 P.Herc. (De pietate corpus), fr. 4

[ἐν δὲ Κρήτη] κατελθὼν εἰς [τὸ Ἰδαῖον ἄ]ν[τ]ρον [μετὰ τοῦ Ἐ]πιμενίδου] καὶ τὰ περὶ θε[ῶν] [παρ' αὐτοῦ ἐν] ἀπορρήτοις [μα θὼν ἀπῆρ]εν] εἰς Κρότωνα [καὶ] [κατέστρεψεν ἐ]νενήκοντα [ἔ]τη βιούς καὶ ἐτά[φη] ἐν Μετα[πον]τίῳ ἐντίμω[ς]. Γοργίας δ' ὁ καὶ ἡ [.]ματικὸς [ἐ]ν τῷ [πρώτῳ] Περὶ φι[λοσόφω]ν καλ[οῦ]μενος ὑπ' αὐτοῦ] . υε

fr. 5 P.Herc. (De pietate corpus), fr. 5

[- - -] ... οὔτε [- - -] . νας χρόνω[ι] [.] [- - -] . ἔτος τ . ισιγ [- - -] [Ὁ]λυμπ[ί]αν δις [- - -] . νεικᾷ[ν] ρυτιασ [- - -] . σ . ἐπὶ τού<του> Λακεδαιμόνι [ο]ι καὶ Ἡ[λ]εῖοι [σ]υμ[μαχίαν] [- - -] [ἐ]ποίησαντο κα[ὶ] [.] [- - -] .. ριδι

fr. 6 P.Herc. (De pietate corpus), fr. 6

[- - -][. . .][π]εποίηκεν δὲ κα[ὶ] [.] [- - -][. . .][ί]αν οὗτος πρὸς α [- - -] ... εἰ τὸ πλεῖον [- - -][. . .][ἦν] ἀρχὴν οἱ ταῦ[τα ἐπ' ἄ]κρο[ν] πεπολυπραγ[μονηκότες] [- - -][πρὸς] θάλω λέγουσι[ν] ὑψηρῇ σθαι τοῦ] Μειλησίου· κ[αὶ] [. . .] [- - -] .. ι [π]ρῶτον ενσι[. . .] [ἐν τῷ] [- - -] [πέμ]πτῳ καλ[εῖν] φησιν]

fr. 7 P.Herc. (De pietate corpus), fr. 7

[- - -] . ς μὴ προαιρο[ύ]μενος ἐπιτη δ]ειότερος ὑπά[ρχειν] τοῦ][. . .] [- - -] . α . τοῦ γὰρ χρόν[ου] [.] [- - -] .. ε ποιητῆς αἰ [- - -][α]ρχον διεδέξα[το] [.] [- - -] .. σβας τὰ δὲ τοῦ τ [- - -] ... αἰ κατὰ Δαρ[εῖον] [.] [- - -] ... ε .. περτη [- - -] ... α .. παν

fr. 8 P.Herc. (De pietate corpus), fr. 8

[- - -] νδ .. τω ... [- - -] ιου ἀρχῆς ἐν ... [- - -][.] [κ]αὶ Φερεκύδ[ης] [- - -] [κατὰ τὸν] Θεόπομπον ... [- - -] τας . ιγ, Ζευξίδ[α]μος μὲν Ἀσ[τυα]ί[νης], Ἀρχίδ[α]μος δὲ Ἴπ[ποκ]ρατιδαίας τ . [- - -] στων . ηματ . α . [- - -] τενη .. ι . αρ

col. 1sup P.Herc. (De pietate corpus), col. 1sup

[εἰ δ' οὐ θαυμαστὸν τὸν] Δία τοὺς β[λασφημοῦν] τας αὐτὸν [ἀναιδῶς ἐ] π' ἴσης πρᾶτ[τειν, ἐὰν] ὑπερβολικῶς [τις] εἴπηι μη[δ'] ἂν τὸ σε] μὲν πῦρ [νιν εἰργα]θεῖν Διὸς ἢ [θέλω κε] ραυνοῦν πυ[ρι] βόλους μὲν [τὰς] πλάκας, πῶς [τὸ] Ἡφαίστῳι π[ρὸς] τὰς Ἄρεως πρὸς Ἀ[φροδεί]την ὁμιλίας [καλεῖν] [π]άσας τὰς [θεὰς] δοκεῖν; Ἀχα[ῖος] δ' εντ καὶ τα .ων μ .ηνησ ..σομ

col. 2 P.Herc. (De pietate corpus), col. 2

ριου καὶ πάν[των τῶν ἀ] λ[ή]πτων θ[εῶν τὸ με τ]αμορφω[θῆναι, τοῦ] δὲ πολὺ [μ]ά[λιστα καὶ]
[π]αντελῶς· κα[ὶ ὁ Πο σ]ειδῶν λέγε[ται καὶ] τῶν ἀνθρώπ[ων τι σ]ὶν περιθεῖν[αι τὴν] το[ι]αύτην
δ[ύ]να[μιν], [π]ερικλυμέ[νῳ] κ[αὶ] [μ]ήστραι· τούτων [τ]ὴν μὲν ἰστορή [κε]<ν> Ἡσ[ί]οδος
διχ .ηασθῆναι χάρ[ιν τοῦ] [δι]ατρέφεσθ' [Αἴθωνα], ..υδεγαρ ἤμα[τι τῶ] [. . .][π]ύμ[ατον]
[. . .][Π]ύλ[ωι]αυ

col. 3 P.Herc. (De pietate corpus), col. 3

[Ὅμηρος εἰσάγει τὴν Ἀφροδείτην ἀπατωμέ ν]ην ὑπὸ τῆς Ἡ[ρα]ς καὶ ὑπὲρ αὐτῆ[ς ὑ π]ὸ τοῦ
ὑπνου τὸ[ν] [Δί]α καὶ πρότερο[ν ἢ δ]η τὸν Δία τοῦ [Ἡρ]ακλέους καὶ [Εὐρυ σθ]έως γενέσ[ει
πρὸς] [τῆ]ς Ἡρας, Ἡσ[ί]οδος [δὲ] ὑπὸ Προμηθέως [τὸ]ν Δία πλανώ[με νο]ν ὥστε τοὺς μ[έν]
[θε]οὺς τὰ ὁσῶ λαβεῖν [τοὺς δ'] ἀνθρώπους [πᾶν] ...εας. ὅθεν κα[ὶ] τ[ὸν] τὸ κρ[έ]ας [Δία
φη]σὶ<ν> αὐτοῖς τὸ πῦρ [ἀνανεύ]ειν, [ἀλλὰ καὶ] [δεύτερο]ν ὑπ' [αὐτοῦ] δι ηπατῆσ[θαι] [κατακρύ
ψαντος] μά[λα σοφῶς] ἐν κοίλῳ νάρθηκι

col. 4 P.Herc. (De pietate corpus), col. 4

[π]οιοῦσιν· ἔνιο[ι δὲ] [τὸ]ν Προμηθέως [ἀδ]ελφὸν Ἐπιμηθέ[α τ]ὸν πίθον ἀνοῖξ[αι] [τῶ]ν κακῶν
τοῖς ἀν[θρώποις] ἐμυθο[λό]γησαν, ἀλλ' οὐ τῇ[ν] [Πα]νδώραν· κα[ὶ] τῆς [ἐπ]ὶ Κρόνου ζω[ιῆς]
[εὐ]δαιμονεστά[της] [οὐ]σης, ὡς ἔγραψ[αν] [Ἡσ]ίοδος καὶ ὁ τὴν [Ἀλ κμ]εωνίδα ποή[σας] [καὶ]
Σοφοκλῆς [εὐ]δαί[μο]νες οἱ τότε [γέν]νας· εἰπών, [ἔκ]τοτε [καὶ τι]νες ἄλ[λ]αι πάρει σι
κακό[τητ]ες ἐν γῇ[ι] [καὶ πῆ]μα θ[νητοῖς] Νέμε[σις]

col. 5 P.Herc. (De pietate corpus), col. 5

[καὶ τῶν θεῶν φθονούντων τοῖς ἀνθρώποις τοῦ πυρὸς Ἡφαιστος μὲν Διὸς κελεύσαντος
γυναῖκα ἔπλασεν περικαλλῇ τοῖς ἀνθρώποις, οἱ δ' ἄλλοι θεοὶ παντοίως αὐτὴν ἐκόσμησαν καὶ
Ἑρμῆς ἐνέθηκεν ψεύδεά θ' αἰμυλίους τε λόγους καὶ ἐπὶ κλοπὴν ἦθος, ὀνόμηνε δὲ τήνδε
γυναῖκα Πανδώραν] [ὅτι π]άντες Ὀλύμ[πια] δώμα<τ' ἔ>χοντες [δῶρ]ον ἐδώρησαν [πῆ μ'
ἀν]δράσιν ἐς<σ>ομέ [νοισ]ιν. Ἀσκληπι[ὸν] [δὲ Ζε]ὺς ἐκεραύνωσ[εν] [ὡς μ]ὲν ὁ τὰ Ναυπα
[κτια]κὰ συγγράφας [καὶ ἐν] Ἀσκληπιῶ[ι] [Τελ]έστῃς καὶ Κεινῇ [σίας] ὁ μελοποιός, ὁ [τι τὸ]ν
Ἰππόλυτον [παρα]κληθεὶς ὑπ' Ἀρ[τέμ]ιδος ἀνέστ[η]σ[εν], [ὡς δ' ἐ]ν Ἐριφύλῃ Σ[τ]η σίχορος,
ὅτι Κα[πανέ]α καὶ Λυ[κοῦρ]γον, ὡς δέ [τινες ἀν]αστ[ή]σας τὸν [Τυνδάρ]εωντο

col. 6 P.Herc. (De pietate corpus), col. 6

[τί γάρ] δεῖ λέγειν τὸν οὐδὲ [Διὸς] [α] <ἔ>χθος ἀλεγό [με]νον καὶ τὸν ἀνα [πεί]ροντ' αὐτοὺς
ἰχθ[ύ]ων τρόπων· καὶ τοῦ[ς] [πά]ντας Ἀχαιοὺς [ὁρ]γισθ[εῖς] ἥισχυν[εν] [καὶ] Κασ<σ>άνδραν
[τὴν] [φρον]ιμωτάτην Ἀ[πόλ]λων, καὶ τὴν Ἄνδρο [μέδ]αν αἱ Νηρηΐδ[ες] [καὶ] Πωσειδῶν
κᾶν ...πατριδ..[η]ννεω....σου ἐπὶ του ...αυμ

col. 7 P.Herc. (De pietate corpus), col. 7

[ὡς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χό λον] ἐξακέσαιτο, ν[η]πιός φησιν οὐδὲ τ[ὸ] [ἥ]ιδ[η], ὃ οὐ πείσεσθ[αι ἔ
με]λλεν· [οὐ] γάρ τ' [αἶψ]α θ<ε>ῶν τρέπ[εται] [νόο]ς, καὶ τοῖς Ὀδ[υσσέ]ως ἐταίροις Ἥλ[ιος] ἀ
γριαί[ν]ει· καὶ ταῖς [π]ροίτ[ισιν] Ἡρας πρ[ὶ] τὸν μὲν μαχλᾶ[ν, ὅς τερ]ον δ' Ἀλφὸν α ...κασης
κ[αὶ] [ταῖς λ]ημνί[αις] δυσ[ο]σ μίαν] Ἀφροδίτηςπολυτςτηνλλεακασις

col. 8 P.Herc. (De pietate corpus), col. 8

[μέχρι τοῦ δύο σ]μαί λέγειν εἰς Ἀἴ[δα] ο] καὶ ἐν Νεκύεσσ[ιν] φα εἰ[ν]ω[ι] καὶ πρὸς κα[ὶ] σιν] νεῶς
ἄγειν [ἵνα ἀ]πο[πνιγῶ]σιν· τ[ὴν] [δὲ] Ἡραν μέχρι [θεῶν] [π]ροβαίνειν [ἀπάτης] ..ουγωνιασ.τα .
Ἀφροδείτην [κάπ]ατῇ τοισιννηκαιβασ ...ουσειρκο [. .][τ]ον
ἡπα[τ]η] ...ναγροικ ..αντασεταελετοσιν

col. 1 P.Herc. (De pietate corpus), col. 1

[Διομήδης τῆς Ἀθηνᾶς ὑποβαλούσης πρῶτον μὲν ἤψατο Ἀφροδί] της, εἴθ' ὡς π[οδῶν] εἶχε]
φευγούσης ἀ[ναπαυσά]μενος εἰς τὸ [ζῶμα ἐ]πάταξεν τὸ[ν Ἄρη] καὶ διέκοψε· κα[ὶ Ὅμη] ρος καὶ

τρωθέν[τα ὑπ'] <Ἀπόλλωνός φησι τὸν Ἀ> χιλλέα τελευ[τῆσαι]. τὴν δ' Ἥραν Ὀμηρος οὐ] δὲ πολλοῦ χρό[νου δια] γενηθέντος ἡ[ϊκίς] θαι φησὶν δ[ε]ύτερον ὑ[πὸ Διὸς ἡ]ρ[τ]ημένην ἐν] [ἄερί]. ἀνταδ γοῦν ἀναισ[χυν] παλιπω δῆτ' ἀλο[γίας] [ση]νεῖον καὶ τῆς [κακο] λο[γία]ς ὑπόμνημα] μοι δοκ[εῖ] [τὸν γο]ῦν Ἑρμῆ[ν] ε...ο φησιν Ὀμηρος Αὐ τολ[ύκω]ι δεδω[κέναι] τὴν διαφέρου[σαν ἀν]θρώπων ἀπά[ντων] κλεπτοσύνη[ν καὶ ἐ]πιπορκίαν, ὅτι αὐ[τῶι κε] [ι]χαρισμένα μ[ηρία] ἔ[καυ]σ' [ἄ]ρ[νῶν] ἡδ' ἐρ[ίφων], καὶ συμπαρεῖν[αι προ]θύμως ἐν ἔργο[ις ἅπα]33[σιν]

col. 2 P.Herc. (De pietate corpus), col. 2

[Ἑρμῆς ἐποίησε τὰς θεραπαίνας Κέκροπος ἐλαίας] [ὥς φησι] Καλλι[μαχος], [παγκ]ύφους, πάν [δρο]σον δὲ καὶ λί[θο]ν, διότι τὴν ἄ[δε]λφ[η]ν περγην ..ροη καταυτω .. λαβὼν καὶ τ.ις ὑπομενον [σ]υνέχεσθα[ι].]ε.ω....σ καὶ υ.ανπ.ντ..λ.αιπλε...επ.γω...σθ.της.....ις σα υδ ντ.δ' Ἥφαιστον ου ὁ τῆς π..ω.φρον....οπιλλ ..διαφ..λειουσα.τακαιπυε..υ ..σαι...τε ..της.αιτην.δησιοδημητ.νμελαιοσγ ...αιθ...ιη [τ]ῶν κατου[δ]αί[ων] [κ]αὶ τῶν Πυ[γμ]αί[ων] [Ὀμηρος εἶπε τοῖς Ὑπερώοις πλησιάζοντα ταῖς πα[ρθένοις] ὥστε πολὺ πλήθει λείπεσ

col. 3 P.Herc. (De pietate corpus), col. 3

θαι τὰ τῶν [πρεσ]βυτέρων. κ[αὶ τὸν] μὲν Ἀπόλλω[να τὸν] Μουση[ι]γέτ[η]ν ἐ]ρασθέντα τ[ῆς] Μακα]ρέως θυγατρ[ὸς Εὐ]βοίας Ἀρ[γεῖον αὐτῇ] μειχθέ[ντα γεννῆσαι]. πλησιά[σας δέ τινι] παρθέν[ωι, καθάπερ Ὀ]μηρος [λέγει, μαται]οτέρως [ι]ε[ύρων] τινα [ἴ]σον ἀπέ[στη τῆς παρα]νομ[ί]α[ς]· καὶ [Φιλάμ]μωνα δ' ἐκ [Φιλωνί]δος τῆς τάδε[λφω]ι γεν[ν]ῆσαι, τὸν δ' [Ἀσκλη]πιδ[ὸν] ἐξ Ἀ[ρ]σ[ινόης]. μηδ' Ἀκακα[λλίδα, ἄ]κοιτιν Ἑρμο[ῦ] τὸ πρὶν] γενομένην. ..εἶν. ἐ[ρ]ασθ[ῆ]ναι δὲ καὶ Κυρήν[ης] θουσοι[ς] κα[ὶ] ἀστ ..ησδοσκ τροφώνειον α προσε ... κα

fr. 5a P.Herc. (De pietate corpus), fr. 5a

οὐ δ' εἰπεῖν βο[ύλομαι], διότι καὶ ἄν[δρας εἰς] θηλείας θρα[συνο]μένους ἐπο[ίουν]. ἄλ' οὐ τὰς θεᾶ[ς] κατη[γ]έσθησαν [εἰσάγειν] ἀναισχύν[τως ἐρώ]σας ὥ[σπερ] Ἡσίο[δος] Ἐ[χιδνάν ποτε]

fr. 5b P.Herc. (De pietate corpus), fr. 5b

συνου[σίασαι φησὶ] τὴν μ[ητέρα ὁρ]θῶι τ[ῶι υἱῶι] εἶ[τα τῇ]ν Ἀφροδίτην] [ἀν]αισχύντως ἐρᾶν] ἀνθρώ[πων, Ἀδῶ]νιδος, ὡς Καλλι[μα]χος καὶ Π[ανύασσις] καὶ Εὐμολ[πός φασι καὶ] πλείους ἄλλ[οι, καὶ] Ἀγχε[ῖσο]υ. [Ὀμηρος δὲ] καὶ Ἡσίο[δος φασιν] καὶ τὴν σ[εμνοτάτην] Δήμη[τρα καίπερ] Διὸς γ[υναῖκα] γενο[μένην] φιλεῖν τὸν] Ἰάσιον ἀπ[ρεπὲς δὲ] καὶ τὸ τὴν ι

col. 6 P.Herc. (De pietate corpus), col. 6

.... ἰστ[ο]ρεῖ ..ειραιαβου νασ.σαμους μ....ρ....υ ασ.....σ λ.....μ δ.....ον διασ..... δι[ὸ] κ[αὶ] [Σ]ελήνη[ν] κάλ[λιστα]ν ἡγου[μένην] Σ η.ιων αὐτὸν εἰ.η. [τῇ]ν δὲ Κα[λλιό πην] τῇ[ν] Μο[ῦσα]ν Ἀπόλ[λωνος] ἐρα[σθῆ]ναιιοσ.ε..ε καὶ ...να. αὐτὸν ὡν τ.....αινενυπει [. .][Οὐρ]ανί[α]ς δ[ὲ] Λί νον], Μελ[πο]μέ[νης] [δὲ Θάμυριν]

col. 7 P.Herc. (De pietate corpus), col. 7

.....ο κ[α]νάκην [ἀδελφῆ]ν ἐξ ἄλλων [μόνην] φιλεῖν Μακα[ρέα. Καλλι]μαχος [δὲ] [. .]αι...σθτρει [.][ἐ]ραστή[ν]

col. 7sup P.Herc. (De pietate corpus), col. 7sup

.....ινον. Ὀμηρος [δέ φησι ν]εῖατα πείρα [τα γαίης] καὶ πόντοι [ο εἶναι ἴν] Ἰά[πετός τε] Κρόνος τ[ε] ἡμενοι οὐ [τ' Αὐγῆς Ὑ]περείονος [Ἡελίοιο] τέρποντ' οὐ [τ' ἀνέμοι]σι, βαθὺς δὲ [τε Τάρτ]αρος ἀμφίς [ἐνταῦθα] ὅπου Κρό[νον] εὐρύο[πα Ζεὺς γαί]ης νέρθε] καθεῖσε καὶ [ἀτρυγέ]οιο θαλάσ[σης]. [Ἡσίοδ]ος δὲ κατα [κολουθ]ήσας ζμερ [δαλέ] εὐρώ[ντα ποι]εῖ [τὰ πείρατα] τά τε στν [γέουσι θεοί] περ λ

col. 4a P.Herc. (De pietate corpus), col. 4a

[. . .] [ἀνθρ]ώπους τε καὶ νῦν αἰν Θράϊκην [κατονομ]ασθῆναι. [Ἄρης δ' ἐστὶ] κατ' ἐν[ί] οὺς ἐκ Θραι]κῶν καὶ [τοῦτο τὸ] ἐν Κρίση[ι] [ἄγαλμα ἐμ]φαίνειναικαγε κἄν τῇ[ι] χίαι σθ Θράϊκηναἰδολονροσδιαναποιεναφα εὐλογο[ν]

col. 4b P.Herc. (De pietate corpus), col. 4b

τας τας παρ κεικα των λονο Αἰσχύ[λος] αμα τινες τασγσ λέγουσ[ιν] ἐκουσί[ας]

col. 6 P.Herc. (De pietate corpus), col. 6

[παρεισάγειν τὴν Ἀθη ν]ᾶν πολεμικὴν [διὰ τὸ τῶν Ἀμαζ[ό ν]ων μίαν γεγονέν[αι] [τ]ῶν δ' Ἀπόλλω τόξο[ν] [μὲ]ν ἔχοντα ποιεῖν ὃ [τι Σ]κύθης ἦν, ἀγέν[ει ον] δ' ἐπεὶ νέος ἔτε[λεύ]ε[τ]η[σε] κατὰ πόλεμο[ν] [κα]ὶ τὸν ὀμφαλὸν τὸ[ν] [ἐν] Πυθῶνι [τά]φο[ν] ὑ πά[ρ]χειν [αὐτο]ῦ καὶ [τὰ] διετ[ησίως] κα[θ] αἰγιζόμεν[α λ]όγωι μ[ὲν] [Πυ]θῶνι, κατ' ἀλήθε[ι] αν] δ' ἐκείνῳ γεί[νεσ θαι], τὸν αὐτὸν [δὲ Ἀ πόλ]λω κ[αὶ Πυθῶνα] 33 [εἶναι]

col. 5 P.Herc. (De pietate corpus), col. 5

[ἐκφέρει καὶ ἄλλων πολ] λῶν θεῶν [τά]φους καὶ] παραθεῖς Ἀ[ριστάρ]χου τὰ περ[ὶ] τῶν ἐξε] λασθέντων [Πηλαγό] νων ἐκ τοῦ [Ἵ]λύμπου] φησὶν ἐκ Π[ελαγόνος] <καὶ τῶν> περὶ αὐτὸν [κληθῆναι] Πελαγονία[ν περὶ τὸν] ἀξιὸν ποτα[μὸν] τὴν Παιον[ίαν καὶ] τελευτήσ[αντα τα] φῆναι, [τόν] τ[ε] τάφον] δείκν[υσθαι καὶ τοὺς] περὶ τὸ[ν] ἀξιὸν ἑνα] γίξιν α[ὐτῶι κατ' ἐν]ι αὐτὸν δ βοῦ[ν] [- - -]

col. 3 P.Herc. (De pietate corpus), col. 3

[ἐν Κρέτῃ δὲ Ζεὺς ἀπέθανεν, εἴ τι χρῆ πισ τεύειν] τοῖς κατορχο[υ μέν]οις τὰ νομιζόμε [να]· τινὲς δὲ φασιν [αὐτο]ῦ καὶ τάφον ἐν Ἴ[δ]ηι δε[ί]κνυσθαι. Στη [σίχορο]ς δ' ἐν Ὁρεστεί [αι κατ]ακολουθήσας [Ἡσιό]δω[ι] τὴν Ἀγαμέ[μ]νονος Ἰ]φιγένειαν εἴ [ναι τῇ]ν Ἑκάτην νῦν [ὁ νομαζ]ομένην [περὶ] [δ' Ἀρκα]δία[ν] θερα[πε]ύε [σθαι] κατὰ δέ τινας [τέθυτ]α[ι] καὶ ἀνθρῶ [πινον] τάφον εἶδ[όν] τι νες ἐν τ[ῇ] π[όλει] Μ[εγά]33[ροις]

col. 1 P.Herc. (De pietate corpus), col. 1

[γέγραφε]ν Ἀμμωνα [Διό]νυσον εἶναι, τὸν [δ' ἐν τῇ] Ἀμμω[ι] Ἀπόλ [λω Στη]σίμβροτος. [Αἰσχύλος] δ' ἐν Ἡλιά σιν τὸν Δία καὶ αἰθέ [ρα λέγει] καὶ γῆν καὶ [οὐρανὸ]ν καὶ τὰ πάν [τα καὶ] ὑπὲρ τὰ πάν [τα. Σοφοκ]λῆς δ' ἐν Μυ [σοῖς μέν] τὸν Δία καὶ [οὐρανὸ]ν Ἡλιωπὸν [λέγει, ἐ]ν Αἰγίσθωι [δ' Ἡλιον μ]όνον, ἐν Οἰ [νεῖ δὲ καὶ τ]ὸν Δία Ὀμ[ί]χλην, τὸν] δ' Ἡλιον Ἀ [πόλλω, Ἀτ]λάντα [δὲ] [τὸ τῆς Λιβύης ὄρος εἶναί] φησι]

fr. 3inf P.Herc. (De pietate corpus), fr. 3inf

[λέγ]ουσι καὶ δι [τ]ὴν αὐτὴν .αις καὶ τ .ον ἄέρα τι .ειν, Ἐμπε[δοκλῆς δ' ἐν] [τ]οῖς ὕμνοις, [ὥς καὶ] [π]αρά Φιλοχόρῳ, γῆν [κ]αὶ Δήμητρα τὴν

col. 2 P.Herc. (De pietate corpus), col. 2

αὐτὴν Ἑστία, [καθὸ] καὶ Σοφοκλῆς ἐ[ν Ἰνά]χωι τὴν γῆν μ[ητέ]ρα τῶν θεῶν φη[σιν], ἐν Τριπτολέμ[ωι δὲ] καὶ Ἑστίαν εἶν[αι], Κλείδημος δὲ [Ῥέαν] μητέρα θεῶν [ὅπερ] κἄν τοῖς ἱεροῖς λ[ό]γοις τινὲς ἐξεν[ηνό]χασιν, Μελανι[ππί]δης δὲ Δήμετρ[α καὶ] μητέρα θεῶν φ[η] σιν μίαν ὑπάρχ[ειν] καὶ Τελέσ[της ἐν Δι] ὀ[ς] γονα[ί]ς τ[ὸ αὐτὸ]· [κ]αὶ Ῥέαν σ

fr. 4 P.Herc. (De pietate corpus), fr. 4

[Φερε]κύδης [ὁ Ἀθηναῖος], Σιμμίας δ' [ὁ Ῥόδιος τὴν] αὐτὴν Ἑστία[ν καὶ Δα] μ[ί]αν, Πρόξ[ενος] δ' [ὁ] τὰ Χαλκιδικὰ] ὦν τὴν αὐτ[ὴν εἶναι] Χαλκίδα κα[ὶ Κύμιν] διν καὶ κομυσ καὶ Ἀπολ

fr. 5 P.Herc. (De pietate corpus), fr. 5

[λό]δωρος ὁ τὰ περὶ θε ὦν] εἴκοσιν καὶ τέτ[τα]ρα συντάξας καὶ τὰ [πά]ντα σχεδὸν εἰς [τα]ῦτ' ἀναλῶσας, εἰ καὶ [μά]χεται που τοῖς [συ]γοικειοῦσιν, οὐ δι33[αφέρειν] φησι]

fr. 1 P.Herc. (De pietate corpus), fr. 1

.σθ...ν νυσο .ηνδ .αγα..αιη αιφηη..αις [ξ]ύλινον γυψουνα γρα[φ][- - -] [- -
-]εκα ...ανα ...παν ...ωτ

fr. 2 P.Herc. (De pietate corpus), fr. 2

....ισαε ...ιθεων ..ουσποις .ουσο .θε .γε.χ.ν ..λνο..τ ...λ..λ ασ αο .[- - -] κρο [- - -]... τει[- - -] ..δ
αφσ[- - -] ..αγ. ... [- - -] .νυ γτ[- - -] ..ον .τη[- - -]να.ο .ελασ[- - -] τέχ[νη] π υτον [- - -]
θήμ[ατ]α τ λιλε [- - -]κ..τας

fr. 6 P.Herc. (De pietate corpus), fr. 6

....ωνεσχ.τ.ευς τὸ δὲ γένος [τῶν] ἐρού[ν]των [ὄ]τι [οὐ] πρ[ο]χείρως ὑ[π]ακού [ομ]εν
ακ...τετε..σ.ο τα κατηγορίας ..υουν.οιπ

fr. 7 P.Herc. (De pietate corpus), fr. 7

.....το ενα...κα τει[. .][ξ]νεκε[ν ἐκεί νω]ν τῆς ἀδικ[οπρα] γίας ἂν εἴργε[σθαι τοὺς] ἀνθρώπους.
ἀ[λλ' ἐθέ] λομεν ἐπιθυ[μ]οῦν τες ἐκφέρειν [π]ᾶσι τὴν καλὴν φυσι [κὴν τῶν ὑφ' ἡμῶν
νομιζομένων] [θεῶν διάθεσιν πρότερον τὰς τῶν] [ἄλλων φιλοσόφων περὶ τούτων δό ξας
διεξιέναι]

fr. 8 P.Herc. (De pietate corpus), fr. 8

....ν οἷετ[αι] ...ν ἀέρα θεὸ[ν εἶναι]. [ἀλλ'] ὅς θεωρεῖτ[αι φα νερῶ]ς ἐστερη[μένος] [τῆς
αἰς]θήσεως, [πῶς] [ἅπαντ]α τὰ γενόμε[ε να καὶ τ]ὰ γινόμενα καὶ [τὰ γενησ]όμενα καὶ [πάνθ'
ὅλως τὰ ἐν τῷ κόσμῳ δύνα ται ἐξ αὐτοῦ γεννηῆσαι, ὧν γε πολ λὰ αἰσθητικὰ καταλαμβάνομεν.]
[καὶ τοὺς θεοὺς δὲ ὑπ' αὐτοῦ γεν νηθέντας εἰσάγων παντελῶς ἀφ αμαρτῶν δῆλός ἐστιν τῆς
ἀληθείας]

fr. 9 P.Herc. (De pietate corpus), fr. 9

..ον γεγονέναι τε [κ]αὶ εἶναι κα[ὶ ἔσ]εσ [θα]ι καὶ πάντ[ων] ἄρ [χειν] καὶ κρατ[εῖ]ν καὶ [νο]ῦν
ἄπειρα ὄντα [με]μειγμένα τὰ σύμ παντα διακοσμη[33]σαι]

fr. 10 P.Herc. (De pietate corpus), fr. 10

θεωρεῖτα[ι φαίνε]ται οὖν τὸ [θεῖον ἄ] νασκευάζ[ων. Πυ]θαγόρου δ' αὐτοῦ γ' οὐδέν φασί
τινε[ς] εἶναι τῶν ἀνα[φε ρ]ομένων παρὰ [τῶν] [μαθητῶν εἰς αὐτόν]

fr. 11 P.Herc. (De pietate corpus), fr. 11

.....ισ οὐδὲ σ[ύνεσιν ἦ] [φρόν]ησιν οὐδ[ὲ αἴσ θησ]ιν οὐδ[ὲ] μέγ[εθος] [οὐδ]ὲ κάλλος οὐδ ..ν
ἔχειν οὐδὲ σ ...ν οὐδὲ φίλον οὐ 33

fr. 12 P.Herc. (De pietate corpus), fr. 12

[δὲ μὴ τε κει]νεῖν μ[ηδὲν μὴ τε κειν]εῖσθαι τ[ὸν] [θεὸν μήτ'] ἀλ[λοιοῦσ θαι φ]ὰς
ηπερι..ιηαυτας.θεις ...τας δόξ[ας] .δη νεν γονώσκειν. Παρμενίδης δὲ

fr. 13 P.Herc. (De pietate corpus), fr. 13

των. ἔοικ[ε δ]ὴ τόν τε πρ[ῶ]το[ν θ]εὸν ἄ ψυχον ποι[ε]ῖν τ[ούς] τε γεννωμένους ὑ πὸ τούτου τὰ
μὲν αὐτὰ τοῖς πάθεσιν τοῖς περὶ ἀνθρώ[ω]ι]33[πους πάσχειν]

fr. 14 P.Herc. (De pietate corpus), fr. 14

.... καὶ τοῦ[ς] μεας διέπ[αιξεν] [ἀ]εὶ σ<υ>νεχ<ς> σπένδον[τας] καὶ [θ]ύοντας καυ. θαι ...ησθαι
πολ[λὰ] δ' ἔστιν ἐν τοῖς Με[γα]ρέων τούτοις π[α]33[ραπλήσια]

fr. 15 P.Herc. (De pietate corpus), fr. 15

κσειδ δ.ενκα ρι γὰρ κα τρκ.γ[- - -] [κε] κλησθαι ..δ[- - -] [θεῖ] α ταῦτα πάντ[α] ὑπ' ἀνθρώπ[ω]ν
ἄσυ[ν]έτ[ων] τό τε γνῶσναι καὶ τ[ὸ] συντελέσαι τὸ [θ]ε[ό]θεν καὶ τὸ ἐρμηνεῦ σαι τοῦτο, Διὸς
δὲ [καὶ τῶν ἄλλων θεῶν πάντα] [ταῦτ' εἶναι νομιζόντων]

fr. 5-10 P.Herc. (De pietate corpus), fr. 5-10

συνης καὶ μο λας ετα ἐν οἷς υ πυ ..η .ν

fr. 16 P.Herc. (De pietate corpus), fr. 16

ἐν [τ]ῷ κόσμ[ω] καὶ τὸν ἐνα πον ἀποτ[- - -] [σ] θαι. Περσ[α]ῖος δὲ δὴ λόγ[ος] ἐστίν [ἡ] μάται[α] ὄν
[καὶ] κενὸν νομί[ζω]ν τὸ [δ]αιμόνιο[ν] ἢ μηθ[ὲν] ὑπ[ὲρ] αὐτοῦ γινώσκων, ὅταν ἐν τῷ περὶ
θεῶν μὴ

col. 3 P.Herc. (De pietate corpus), col. 3

[ἀπ]ίθανα λέγει φαίνεσθαι τὰ περ[ὶ] <τοῦ> τὰ τρέφοντα καὶ ὡ φελοῦντα θεοὺς νε νομίσ[θ]αι
καὶ τετεῖ μῆσθ[αι] πρῶτ[ο]ν ὑπὸ [Προ]δίκου γεγραμμένα, μ[ε]τὰ δὲ ταῦτα τοῦ[ς] εὐρ[ύ]οντας ἢ
τροφὰς ἢ [σ]κέπας ἢ τὰς ἄλλας τέχνας [ὡς] Δ[ι]ήμητρα [κ]αὶ Δι[ὸν]υσον καὶ τοῦ[ς] Δι
οσκούρ[ο]υς [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -]
[- - - -] [- - - -] [- - - -] αἷ.ι.α.υ.σ. ε.ικ.α.υ.ν.δ. γεταπι.τοκ. .ε.οντ. .υ.σι[- - -] [παρ] ἡσιν τὰ [τε] ἄλλα
τοῖς τιμ[ίοις] κα[ὶ] τὸ

col. 4 P.Herc. (De pietate corpus), col. 4

[ἐλ]θε[ῖν] εἰς τὴν προ εδ[ρ]ίαν, οὕτως ἐπεὶ πα[ρ]αδέδονται τινες [μ]ὲν [ἀ]γαθοὶ καὶ εὖερ
γετ[ι]κοί, κελεύσειν [τιμ]ᾶν αὐ[τ]οὺς [θ]υ[σί] [α]ις τοιαύταις, αὐτὸς δ' οὐκ εὔξεσθαι τοῖς θεο[ῖς].
Δωρεὰν γὰρ [α]ι[τέιν] μηθ[ὲν] διειλ[η]φότα περὶ αὐτῶν [οὐ] πείσειν ἑαυτόν. ἀλλ[ὰ] μὴν καὶ
Χρυσ[ί]π[πος] τὸ π[ᾶν] ἐπ[ὶ] Δί' ἀ[νά]γων ἐν τῷ πρώτ[ῳ] [τ]ω περὶ θεῶν Δία φη[σὶν] εἶναι τὸν
ἅπαν τ[α] διοικου[ν]τα λόγον κ[αὶ] τὴν τοῦ ὄλου ψυ[χ]ήν κα[ὶ] τῇ τοῦτου μ[ε]τοχ[ῇ] πάντα [ζ]ῆν
[.] .. Σ.αισ. καὶ [δ]ιὸ καὶ Ζῆνα [- - - -] καλε[ῖσθαι], Δία δ' ὅτι [πάν]των αἵτ[ι]ος [ῥ]ιον·
τόν τε κόσμον ἔμψ[υ]χον εἶναι καὶ θεὸν [κ]αὶ τὸ ἡγεμονι[κόν] [κ]αὶ τὴν <τῶν> ὄλων
[ψ]υχ[ή]ν καὶ [οὕ]τως [ἀ]νά λ<ό>γον συνά[γεσθαι] τὸν Δία καὶ τὴν κοινήν πάντων

col. 5 P.Herc. (De pietate corpus), col. 5

φύσιν καὶ εἰμαρμ[έ]νην καὶ ἀνά[γ]κην καὶ τὴν αὐτὴν εἶναι καὶ Εὐνομίαν καὶ Δί[κην] καὶ
Ὁμόνιαν κα[ὶ] Ἰρήνην καὶ Ἀφροδ[ί]την καὶ τὸ παρ[α]πλήσιον πᾶν καὶ μὴ εἶναι θεοὺς ἄρρενας
μηδὲ θηλείας ὡς μηδὲ πόλεις μηδ' ἀρ[ε]τάς, [ὁ]νομάζεσθαι δὲ μόνον ἀρρενικῶς καὶ θηλυκῶς
ταῦτά ὄν[τα] καθάπερ Σελήνην κα[ὶ] Μῆνα καὶ τὸν Ἄρη [κατὰ] τοῦ πολέμου τε[τάχθαι] καὶ τῆς
τάξεως καὶ ἀντιτάξ[εως], Ἡφαιστον δὲ πῦρ [εἶναι] καὶ Κρόνον [μὲν] τὸν τοῦ ῥεύ[μα]τος
ῥ[οῦ]ν, Ῥέαν δὲ τὴν γῆν, Δία δὲ τὸν αἰθέρα, τοὺς δὲ τὸν Ἀπόλλων[α] κα[ὶ] τὴν Δήμητρα γ[ῆ]ν ἢ
τὸ ἐν αὐτῇ πνεῦμα καὶ παρ[α]ιδωδῶς λέγεσθαι καὶ γράφεσθαι καὶ πλάτ[τ]εσθαι [θεοῦς]
ἀνθρ[ωποειδεῖς], ὃν τρόπον καὶ πόλεις καὶ ποταμοὺς καὶ τόπους καὶ πά

col. 6 P.Herc. (De pietate corpus), col. 6

θ[ῆ]ν καὶ Δία μ[ε]ν εἶναι [τὸν] περὶ τὴν [γῆ]ν ἀέρα, [τὸ] δὲ σκο[τεινόν] Ἄιδ[ην], τὸν δὲ διὰ τῆς
γῆ[ς] καὶ θαλάττης Ποσειδῶ[να] καὶ τοῦ[ς] ἄλλου[ς] δὲ θεοὺς ἀψύχοις ὡς καὶ τούτους συν
οικειοῦ καὶ τὸν ἥλιον ὄν[τα] καὶ τῇ[ν] σελήνην καὶ τοὺς ἄλλους ἀστέρας θεοὺς οἷται καὶ τὸν
νόμον κα[ὶ] ἀνθρώπους εἰς θεο[ύς] φησι μετ[α]βάλλειν. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τά[ξι] εἰς
Ὀρφέα καὶ Μουσαῖον ἀναφερ[όμε]να καὶ τὰ παρ' Ὀμήρῳ καὶ Ἡσίοδ[ῳ] καὶ Εὐριπ[ίδ]ῃ
δη<α> κ[αὶ] ποιηταῖς ἄλλοις, [ὡς] κα[ὶ] Κλεάνθης, [π]ειρᾶται [συ]νοικεῖν ταῖς δόξαις
αὐτῶν· ἅπαντά [τ'] ἐστίν αἰθέρ οὐρανὸς καὶ πατήρ καὶ υἱὸς [ὡς] καὶ τῷ πρώτῳ μὴ μά
χεσθαι τὸ τὴν Ῥέ

col. 7 P.Herc. (De pietate corpus), col. 7

[α]ν καὶ μητέρα [τοῦ] Διὸς εἶναι καὶ θυγα[τ]ρά. τὰς δ' αὐτὰς πο[ι]εῖται σ[υ]νοικεῖ [ώσ]ει καὶ
τῷ περὶ [Χ]αρίτων καὶ τὸν Δία νόμον φησι εἶναι καὶ τὰς Χάριτας τὰς ἡμετέ[ρας] κατὰρχας
καὶ τὰς ἀνταποδόσεις τῶν εὐε[ρ]γεσιῶν. τὰ παρὰ πλήρη δὲ καὶ τοῖς περὶ φύσεως γράφει μεθ'
ὧν εἴ[πα]μεν καὶ τοῖς Ἑρά κλ[ε]ῖτου συνοικεῖν. καὶ δὴ καὶ τῷ πρώτῳ τ[ι]σ[ι]ν τὴν νύκτα
θεὰν φησιν [εἶναι] πρωτίστην ἐν δὲ τῷ τρίτῳ τὸν Κρόνον ἕνα τῶν φ[ρο]νίμων
συνπολεῖ τευόμενον θεοῖς καὶ ἀνθρώποις καὶ τὸν πόλεμον καὶ τὸν Δία τὸν αὐτὸν εἶναι
καθάρ[ε]ν καὶ τὸν Ἡράκλειτον λέγειν ἐν δὲ τῷ πέμπτῳ καὶ λόγους ἐ

col. 8 P.Herc. (De pietate corpus), col. 8

ρωταῖ περὶ τ[οῦ] τ[ὸν] Κόσμον ζῶιον εἶναι καὶ λογικὸν καὶ φρο νοῦν καὶ θεόν· κἀ[ν] τοῖς περὶ
προνοίας μέντοι τὰς αὐτὰς ἐκτίθησ[ι]ν συνοὶ κειώσεις τῇ ψυχῇ τοῦ παντὸς καὶ τὰ τῶν θεῶν
ὁ[ν]όμα τα ἐφαρμόττει τῆς δρειμύτητος ἀπο λαύων ἀκοπιάτως Δ[ι]ογένους δ' ὁ Βαβυ λώνιος ἐν
τῷ περὶ τῆς Ἀθηνᾶς τ[ὸ]ν Κόσμον γράφει τῷ Δ[ι] τ[ὸν] αὐτὸν ὑπάρ [χει]ν ἢ περιέχε[ιν] τ[ὸν]
Δία κ[αθ]άπε[ρ] ἄνθρωπο[ν] ψυχῇ[ν], καὶ τὸν [ἡλ]ιον μ[ὲν] Ἀπόλλ[ω, τ]ῇν δ[ὲ] σε] λήνην
[Ἄρ]τ[ε]μιν· [καὶ] π[αι]δ[αριῶ]δ[ε]ς εἶν[αι] θεοὺς ἄ[νθρω]ποε[ι] δεῖς λέγει[ν] καὶ ἀδύ νατον·
[εἶ]ν[αί] τε τοῦ Διὸς τὸ μὲν εἰς τὴν θάλατταν διατε τα[κ]ὸς Ποσειδῶ να, τὸ δ' εἰς τὴν γῆν
Δήμητρα, τὸ δ' εἰς τὸν ἀέρα Ἥραν κα

col. 9 P.Herc. (De pietate corpus), col. 9

θάπερ κ[αὶ] τὸν Πλά[τ]ωνα λέγειν ὥσ[τ'] ἐ[ὰν] πολλάκις ἀήρ [λ]έ γη<ι> τις ἐρεῖν Ἥ[ρα], [τὸ] δ' εἰς
τὸ[ν] <ι>θ<ε>ρά Ἀθη νᾶν· τοῦτο γὰρ λέ[γε]σ θαι τὸ ἐκ τῆς [κεφα]λῆς καὶ Ζεὺς ἄρρην Ζεὺς θῆλυς·
τινὰς δὲ τῶν Στωικῶν φάσκειν ὅτι τὸ ἡγε μονικὸς ἐν τῇ κ[ε]φαλῇ – φρόνησιν γὰρ[ε] εἶναι –
διὸ καὶ Μῆτιν καλεῖσθαι, Χρῦσιπ πον δ' ἐν τῷ στή [θ]ει τὸ ἡγεμονικὸν [ε]ἶναι κάκει τὴν [Ἀ
θ]ηνᾶν γεγονέναι [ι] [φ]ρόνησιν οὔσαν, τῷ δὲ τ[ῇ]ν φωνὴν ἐκ τῆς [κ]εφαλῆς ἐκκρί νεσθαι
λέγειν· ἐκ τῆς [κ]εφα[λ]ῆς, ὑπὸ δὲ Ἡ [φ]αῖσ[του] δι[ό]τι τ[έ] χνη[ι] γί[ν]εθ' ἡ φρόνη σις, καὶ
ἄθ[ρη]νᾶν εἰρήσ θαι, [Τριτω]νίδα δὲ καὶ [Τριτογέ]ν[ε]ια[ν] διὰ τὸ τὴν φρόνησιν ἐκ τριῶν συνεσ
τηκέναι λόγων,

col. 10 P.Herc. (De pietate corpus), col. 10

τῷ[ν] φ[υ]σικῶ[ν] καὶ τῷ[ν] ἡθ[ι]κῶ[ν] κ[αὶ] τῶν λογικῶν· καὶ [τ]ὰς ἄλλας δ' αὐτ[ῆ]ς προσηγορ[ί]
ας καὶ τὰ φορή[ι]ματα μάλα καταχρύσως τῇ φρονήσει συνοικεῖ οἱ. π[ά]ντες [ο]ῦν οἱ ἅ πό
Ζ[ή]νωνος εἰ καὶ ἅ πέλ[ει]πον τὸ δαιμό νιον, ὥσπερ οἱ μ[έ]ν οὐ κ ἀπέ[λει]πον, [οἱ] δ' ἐν τισὶν
οὐκ ἀπέ[λει]πον, ἕνα [θε]ὸν λέγου[σι]ν εἶ ναι· γινέσθω[ι] δ[ὲ] καὶ τὸ πᾶν σὺν τῇ ψυχῇ[ι]· πλα
νῶσιν δ' ο[ὐ] πολλοὺς ἀπολ[ε]ίπον[τε]ς· ὥσθ' [ὅ] ταν ...μενε..... σινα...ν αἰρεῖν ἐπι
δεικ[ν]ύσθωσαν τοῖς πολλοῖς ἕνα μόνον ἅπαντα λέγοντες οὐ πολλοὺς οὐδὲ πάντας ὅσους ἡ
κοινὴ [φ]ήμη παραδέδωκεν ἡμῶν οὐ μόνον ὅσους φασὶν οἱ Πανέλληνες ἀλλὰ καὶ πλείονας
εἶναι λε γόντων· [ἔ]πειθ' ὅτι τοι οὐτο[υ] οὐδὲ με<με>λλή κασιν ἀπολείπειν οἶους [σέ]βονται
πάν τες καὶ ἡμεῖς[ς] ὁ[μ]ολο

col. 11 P.Herc. (De pietate corpus), col. 11

[γο]ῦμ[ε]ν· ἄνθρ[ω]ποει δεῖς γὰρ ἐκεῖνοί γε <οὐ> νο μίζουσιν ἀλλὰ ἀέρα[ς] καὶ π[νε]ύματα [κ]αὶ
αἰ θέρας ὥσ[τ'] ἔγωγε κἀ[ν] τεθαρρηκότως εἶπαμι τούτους Διαγόρου μᾶλλον πληνμελεῖν· ὁ μὲν
γὰρ ἔπα[ι]ξεν, εἴ περ ἄρα καὶ τοῦ[θ'] ὑγιέ[ς] ἐστιν ἀλλ' οὐκ ἐπενή νεκ[τ]αι καθάπερ ἐ[ν] τοῖς
μαντινέων ἔθε σιν Ἀριστόξενός φη σιν· ἐν δὲ τῇ ποιήσει τῇ μόνῃ δοκούσῃ[ι] κατ' ἀληθείαν
ὑπ' αὐ τοῦ γεγράφαι τοῖς ὅ λοις οὐ[δ]ὲν ἀσεβὲς πα ρενέφ[η]νεν ἀλλ' ἔστιν εὐφημο[ς] ὥς
ποιητῆς εἰς τὸ δ[α]ιμόνιον κα θάπερ ἄλλα τε μαρτυ ρεῖ καὶ τὸ γεγρα[μ]μένον εἰς Ἀρίανθην τὸν
Ἀργεῖον [θ]εὸς θεὸς πρὸ παντὸς ἔργου βροτείου νωμᾷ φρέ να υπερτάταν καὶ τὸ εἰς Νικόδωρον
τὸν Μαντινέα κα τὰ δαίμονα καὶ τύχαν τὰ πάντα βροτοῖσιν ἐκτελεῖσθαι. τὰ πα [ρ]απλήσια δ'
αὐτῷ

col. 12 P.Herc. (De pietate corpus), col. 12

περιέ[χει] καὶ τ[ὸ] Μαν τινέων ἐνκώμιον οὔτοι δὲ θεοὺς ἐν τοῖς [σ]υνγράμμασιν ἐπο νομάζοντες
ἀνή[ι] ρουν ἐξεργαστικῶς τοῖς πράγμασιν καὶ με τὰ σπουδῆς ἀ[νε]λευ θερώτεροι γιν[ό]με νοι
Φιλίππου καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀπλῶς τὸ θε[ῖ]ον ἀ[ν]αιρούντων. μετὰ δὲ ταῦτ' ἐπιδιδε κτέον
αὐτοὺς ὅτι βλά βης καὶ κακῶν οὗ φα σ[ι]ν αἰτίους εἶναι τοῖς ἀ[ν]θρώ[π]οις τοὺς θε [ο]ύς[ς]·
<καίτοι τοὺς γε τοῦτο> δοξάζοντας ἀπέ [χ]εσθαι τῶν ἀ[δι]κο [π]ραγμάτων [ν] ἔ[ν]ι οἱ φασιν· ἡμεῖς
δ[ὲ] καὶ ταῦτ' ἐνίοις ἐξ αὐτῶν λέγομεν παρακολου θεῖν καὶ τῶν ἀγαθῶν τὰ μέγιστα· καὶ διό τ[ι]

τὰ θεῖα τοιαῦτα κα [τα]λείπουσιν <οῖα> καὶ [γ]ε [νη]τὰ καὶ φθαρτὰ φαί νεται, το[ῖς] δὲ πᾶσιν
ἡμεῖς ἀκολουθῶς· αἱ δῖους κα[ῖ] φθάρτους εἶναι δογματίζομεν. τὸ δὲ συνέχον - ἐν γὰρ ἄ[λ]λοις
ὑπογραφήσε

col. 13 P.Herc. (De pietate corpus), col. 13

ται [τ]ὰ ἄλλα - διότι κα[ῖ] ἀποφαίνωνται βλά πτειν καὶ ὠφελεῖν τοὺς θεοὺς ὥ[σ]περ οὐ δὲ τὸ
δεύτερον αὐ τοῖς ἀκόλουθ[ο]ν ὃν ἐ πιδειχθήσεται· τοῦ [τ]ό γε [π]αντὶ δηλόν ἐστιν ὡς οὐδὲ εἰς
τῶν [π]ώποτε ἀνθρώπων τὸν ἄερα καὶ [τ]ὸν αἰ θέρα φοβούμενος ἢ τὸ πᾶν ἀπέχεταί τ[ι] νος
ἀδίκου πράγμα τος οὐχ ὅτι τῶν πρὸς ἃ μεγί[σ]τοις εἰ[μ]έροις συνέχεται μᾶλλον ἢπερ [ῖ] τοὺς
[ἐ]ν ἄμμω[ι] θῖνας ἢ τὰ π[οι]ὰ ἐπὶ τῶν ἀ κανθίων πάντων ἃ γε φανερώς ἀναίσθη τα
καταλαμβάνουσι. διόπερ ἔμοιγε τὸ τοῦ Τιμοκλέους εἰρημέ νον ἐν Αἰγύπτῳ δρᾶ ματι περὶ τῶν
ἐν τῇ χώρῃ θεῶν ἐπὶ τοῦ τους ἐπέρχεται με ταφέρει[ι]ν· ὅπο[υ] γάρ φησιν εἰς τοὺς ὁμολο
γουμέν[ο]υς θεοὺς ἀ σεβοῦν[τ]ες οὐ διδό ασιν εὐ[θ]έως δίκην τιν' αἰελοῦρου βω[ῖ]

col. 14 P.Herc. (De pietate corpus), col. 14

μὸς ἐπ[ι]τρεΐψ[ε]ιεν ἄν; [οῖ]τ[ινε]ς γοῦ[ν] το[ὺς] θεοὺς τοιούτους ὑπο λαμβάνοντες οἷους [ό]
τῦφος εἰ ἡγαγεν [ἀ]φέτοις χρῶντ[α]ι κα τὰ δύναμιν ἔκ[α]στοι ταῖς κακουργίαι[ς], ἢ που
νομίζομεν αὐ τοὺς ἄερα φοβούμε νους ἀφέξεσθαί τινος; [τ]ῶν χαλ[ε]πωτάτων [δ]' ἐν εἰ το[ῦ]τ'
ἔστιν [τ]ὸ τῆς ἀ[δ]ικίας ἀ παλλάττε[ιν], εἰκ[ό]τως ἄν τις ἐπιφέρει τοῦ τοις, ὅτι τὸν τῶν θη ρίων
βίον [ε]ἰς τοὺς [ἀ]νθρώ[που]ς μετα φέρουσιν καὶ μάλισ τ' ἐὰν μὴδ' ἐπιστρέ φων[τ]αι καθάπε[ρ]
φα σιν τοῦ τῶν πολλῶν διὰ ταῦτα ψόγου. βλέ π[ε]ται δ' ὅ[τι] κα[ῖ] κα [τ]ὰ πάντας τοὺς πρὸ
αὐτῶν ἐκκειμέ[ν]ους οὐδὲ εἷς ἄν ἀδικ[ί]ας ἀπε[ι]ρχθείη δεδοι κὼς τοὺς οὐδ' ἐπικει ν[η]θῆναι
δυναμέ νους ἢ τοὺς ἐναρ γῶ[ς] ἀναισθήτους

col. 15 P.Herc. (De pietate corpus), col. 15

ἢ τοὺς ἄγνωστον [εἶ] τινές εἰσι θε[οῖ] δοκ[οῦν] τας ἢ ποῖοί τινές ε[ῖ] σιν ἢ τοὺς διαρρή δην ὅτι
οὐκ ε[ῖ]σιν ἀ ποφαινομένο[υ]ς ἢ φα νεροὺς ὄντας [ώ]ς ἄν ἡρουν· κατ' ἐν[ί]ους δὲ κα[ῖ]ν ἐπ'
αὐτὴν προ τραπείη τοὺς κα[ῖ]ν τοῖς θεοῖς μετὰ φιλαρχίας πόλεμον ἄσπονδον παρεισάγοντα[ς]. ὥσ
τε καὶ τοῦ μέρ[ο]υς τούτου τῆς δ[ι]αιρέ σεως τῆς κατ' ἀ[ρ]χὰς ἐκτεθείσης ἀ[π]ο χρώντω[ς]
ἐξε[ι]ργασ μένου κ[α]ιρὸς ἄν ε[ῖ] η[ῖ] τὸν περὶ τῆς εὐ σεβείας λόγον τῆς κατ' Ἐπικούρου αὐ τοῦ
παραγράφειν.